

อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร
กรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย

นางสาว มุกดา สุกฤตตานนท์

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TARIFF EQUIVALENT TO NON-TARIFF MEASURES IN TRADE IN FOOD SERVICES
CASE STUDY AUSTRALIA UNDER THE FRAMEWORK OF
THAILAND-AUSTRALIA FREE TRADE AGREEMENT

Miss Mukda Sukritanon

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of Master of

Economics Program in Economics

Faculty of Economics

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้
ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษา
ประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรี
ไทย-ออสเตรเลีย

โดย

นางสาวมุกดา สุกฤตตานนท์

สาขาวิชา

เศรษฐศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. ปิติ ศรีแสงนาม

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ทิรณ พงศ์มณฑิณี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. ปิติ ศรีแสงนาม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยคม สรรพศรี)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. อมร งามมงคลรัตน์)

มุกดา สุกฤตฉานนท์ : อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในของการค้า
 ในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรี
 ไทย-ออสเตรเลีย (TARIFF EQUIVALENT TO NON-TARIFF MEASURES IN TRADE
 IN FOOD SERVICES CASE STUDY AUSTRALIA UNDER THE FRAMEWORK OF
 THAILAND-AUSTRALIA FREE TRADE AGREEMENT) อ. ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก
 : อ. ดร. ปิติ ศรีแสงนาม, จำนวนหน้า 127 หน้า.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในของการค้าในภาคบริการด้าน
 อาหาร ในส่วนของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ ในรูปแบบการ
 ให้บริการประเภทที่ 3 ซึ่งเป็นการจัดตั้งร้านอาหาร โดยคนไทยในออสเตรเลียและการเคลื่อนย้าย
 ของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศผู้รับบริการเป็นการชั่วคราวในรูปแบบการให้บริการ
 ประเภทที่ 4 ที่ผู้ประกอบการคนไทยเดินทางไปทำงานในออสเตรเลีย โดยเป็นหัวข้อใน
 การศึกษาคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในของการค้าในภาค
 บริการด้านอาหารที่ไม่เคยมีมาก่อนในการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศด้วยวิธีการศึกษา
 เจริญปริมาณที่เป็นการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในและการ
 ตรวจสอบความถูกต้องของการศึกษาเจริญปริมาณด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันผลการศึกษา
 ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผลจากการศึกษาพบว่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่
 มีใช้ภายในในช่วงก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีผลบังคับใช้มีค่าเท่ากับร้อยละ 94.166
 และลดลงเท่ากับร้อยละ 89.393 ในช่วงหลังเฉพาะในส่วนของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการใน
 ประเทศของผู้รับบริการ ส่วนการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการ ในประเทศผู้รับบริการเป็น
 การชั่วคราวนั้นมีความเปลี่ยนแปลงน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษี
 ศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใน ซึ่งผลการศึกษาเจริญปริมาณและคุณภาพต่างมีความ
 สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-
 ออสเตรเลียของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยในออสเตรเลียนั้นสามารถลดการกีด
 กันทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

สาขาวิชา.....เศรษฐศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต..... มุกดา สุกฤตฉานนท์.....
 ปีการศึกษา.....2553..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... *Piti Sirisangnam*.....

5185168329 : MAJOR ECONOMICS

KEYWORDS : TARIFF EQUIVALENT/ NON-TARIFF MEASURES/ TRADE IN FOOD SERVICES

MUKDA SUKRITANON : TARIFF EQUIVALENT TO NON-TARIFF MEASURES IN TRADE IN FOOD SERVICES CASE STUDY AUSTRALIA UNDER THE FRAMEWORK OF THAILAND-AUSTRALIA FREE TRADE AGREEMENT.

THESIS ADVISOR : PITI SRISANGNAM, Ph.D., 127 pp.

This thesis is researched about non-tariff measures in trade in food services, are involved commercial presences (Mode of Supply no.3) that Thai restaurants are owned by Thai persons and temporary movement of natural persons (Mode of Supply no.4) who are Thai chef in Australia, under the framework of Thailand-Australia free trade agreement. Due to the fact that this topic is never used to measure tariff equivalent of non-tariff measures in trade in food services in Thailand and other countries. The methodologies are included quantitative and qualitative analysis. The procedures of quantitative analysis are the qualitative information about non-tariff measures in trade in food services are converted into a quantitative index, the second step was developing an econometric model to estimate the effect of the food services trade restrictiveness index on some measure of economic performance and transfer to tariff equivalent of non-tariff measure in trade in food services. In qualitative analysis, we have to test and confirm the result of quantitative analysis. Finally, tariff equivalent of non-tariff measures in before and after TAFTA are 94.166% and 89.393% in commercial presence but tariff equivalent of non-tariff measures in movement of natural person are barely changed. Finally, both of the results are showed the non-tariff measure in trade in food services under the framework of Thailand-Australia free trade agreement can decrease some barriers of Thai trade in food services in Australia.

Field of Study :.....Economics.....

Student's Signature..... *มุกดา สุกฤตานนท์*

Academic Year :.....2010.....

Advisor's Signature..... *Piti Srisangnam*

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความกรุณาจากอาจารย์ ดร. ปิติ ศรีแสงนาม ที่สละเวลาอันมีค่าในการสอน อธิบาย ให้คำปรึกษาและคำแนะนำช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี รวมถึงท่านอาจารย์คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน อันได้แก่ ดร. อมร งามมมงคลรัตน์, รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ชโยดม สรรพศรี ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง อีกทั้งผู้ประกอบกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียทุกท่านที่เอื้อเฟื้อข้อมูลอันเป็นประโยชน์สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณในน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียทุกท่านที่มีต่อข้าพเจ้ามาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นกำลังใจและอยู่เคียงข้างคอยให้การสนับสนุนแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด พร้อมทั้งขอขอบพระคุณในความกรุณาของเหล่าคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดวิชาความรู้และดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าตั้งแต่อดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้องและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านสำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจที่มอบให้แก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หากว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียวและขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	12
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	12
1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา.....	13
1.5 โครงสร้างวิทยานิพนธ์.....	14
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมปริทัศน์.....	15
2.1 แนวคิดทฤษฎี.....	15
2.1.1 มาตรการทางการค้า.....	15
2.1.2 มาตรการทางการค้าในภาคบริการ.....	17
2.1.3 ประเภทมาตรการทางการค้าในภาคบริการ.....	22
2.1.4 วิธีการวัดขนาดมาตรการทางการค้าในภาคบริการ.....	24
2.2 วรรณกรรมปริทัศน์.....	28
2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาค สินค้า.....	28

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ.....	35
บทที่ 3 วิธีการศึกษา.....	50
3.1 วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ.....	50
3.1.1 ขั้นตอนการศึกษาเชิงปริมาณ.....	50
3.1.1.1 มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	51
3.1.1.2 อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	52
3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ.....	56
3.1.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ.....	56
3.2 วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ.....	57
3.2.1 ขั้นตอนการศึกษาเชิงคุณภาพ.....	57
3.2.1.1 แบบสอบถามเบื้องต้น.....	58
3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	59
3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ.....	60
3.2.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ.....	60
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	61
4.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ.....	61
4.1.1 มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	61
4.1.1.1 ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ.....	61
4.1.1.2 ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย.....	62
4.1.1.3 กฎระเบียบและข้อกำหนดภายในออสเตรเลีย.....	63
4.1.2 น้ำหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร....	66
4.1.3 ผลการศึกษาการประมาณค่าผลกระทบและการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	70

4.1.3.1 การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3).....	70
4.1.3.2 การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4).....	77
4.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ.....	82
4.2.1 แบบสอบถามเบื้องต้น.....	83
4.2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	84
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	87
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	87
5.2 ข้อจำกัดของการศึกษา.....	89
5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	89
5.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อไป.....	90
รายการอ้างอิง.....	92
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	124
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	127

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1: ตารางการแบ่งรูปแบบมาตรการกีดกัน.....	22
ตารางที่ 2.2: ตารางการแบ่งรูปแบบมาตรการกีดกัน FDI.....	24
ตารางที่ 2.3: ตารางแสดงตัวอย่างวิธีการวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ....	27
ตารางที่ 4.1: ตารางการกำหนดน้ำหนักของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	67
ตารางที่ 4.2: ข้อมูลของตัวแปรควบคุมในรูปแบบ Cross-section Data ของการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ.....	72
ตารางที่ 4.3: ข้อมูลของตัวแปรควบคุมในรูปแบบ Cross-section Data ของการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ	79
ตารางที่ 4.4: รายชื่อ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของร้านอาหารที่ให้การสัมภาษณ์เชิงลึก.....	85
ตารางที่ ก.1: UNCTAD Coding System of Trade Control Measures.....	99
ตารางที่ ค.1: ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้วยวิธี Pooled Least Squares สำหรับการจัดตั้งการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ.....	125
ตารางที่ ค.2: ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้วยวิธี Pooled Least Squares สำหรับการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว.....	126

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1.1: มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยในปี 2542 ถึง 2551.....	6
รูปที่ 1.2: องค์ประกอบภาคบริการของไทย ในปี 2551.....	6
รูปที่ 1.3: มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของออสเตรเลียในปี 1999 ถึง 2008.....	7
รูปที่ 1.4: องค์ประกอบภาคบริการของออสเตรเลีย ในปี 2008.....	7
รูปที่ 1.5: สัดส่วนธุรกิจร้านอาหารในออสเตรเลียในปี 2005 จำแนกตามประเภทอาหาร.....	10
รูปที่ 1.6: จำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลียในปี 2552 จำแนกตามรัฐภายในออสเตรเลีย.....	10
รูปที่ 1.7: ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	13
รูปที่ 2.1: ธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศมีการแข่งขันกันสูงและการค้าในภาคบริการมีความสามารถในการทดแทนกันสูง.....	18
รูปที่ 2.2: การค้าในภาคบริการของธุรกิจต่างประเทศและธุรกิจภายในประเทศที่ไม่สามารถทดแทนได้อย่างสมบูรณ์และมีราคาที่แตกต่างกัน.....	20
รูปที่ 2.3: ธุรกิจภายในประเทศที่มีอำนาจผูกขาดและการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจต่างประเทศมีข้อจำกัด.....	21
รูปที่ 4.1: กฎระเบียบของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยในออสเตรเลีย.....	65
รูปที่ 4.2: แผนภาพแสดงค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร.....	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) ถือกำเนิดขึ้นในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อจัดระเบียบการค้าโลกในช่วงระหว่างปี 2490 ถึง 2536 พร้อมทั้งกำหนดให้มีการเจรจาการค้าหลายฝ่ายในรูปแบบพหุภาคีโดยมีวัตถุประสงค์ในการลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมานับตั้งแต่ปี 2450 ถึง 2529 ได้มีการเจรจาการค้าร่วมกันทั้งสิ้น 8 รอบ และการเจรจารอบอุรุกวัยในช่วงปี 2529 ถึง 2536 เป็นการเจรจาครั้งสุดท้ายที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากการเจรจาในครั้งนี้ได้มีการยกระดับฐานะของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้าจากที่เป็นเพียงสัญญาการค้าระหว่างประเทศให้กลายเป็นองค์การระหว่างประเทศซึ่งก็คือ องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ในปัจจุบันและมีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 มกราคม 2538 โดยมีการกำหนดให้มีการจัดประชุมในระดับรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่พิจารณาตัดสินใจในเรื่องสำคัญต่างๆในทุก 2 ปีเป็นอย่างน้อยนับตั้งแต่มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก แม้ว่าการจัดตั้งองค์การการค้าโลกจะประสบความสำเร็จแต่ผลจากความเชื่อมโยงของการเจรจารอบอุรุกวัยทำให้การเจรจาในครั้งต่อมาไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เท่าที่ควรเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2552)

- ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่มักจะมีความคิดเห็นและท่าทีในการตัดสินใจที่ค่อนข้างแตกต่างกันมากจนไม่สามารถหาข้อยุติร่วมกันได้
- การแสดงออกของท่าทีในการตัดสินใจที่ไม่ชัดเจนของประเทศสมาชิกในการประชุมเจรจา
- ความขัดแย้งในปัญหาของการอุดหนุนการส่งออกฝ้ายระหว่างกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries: LDCs) กับประเทศพัฒนาแล้วอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น

จากความเชื่อมโยงของผลการเจรจาและความเกรงกลัวว่าการเจรจาจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้หลายประเทศเริ่มมีแนวความคิดในการรวมกลุ่มขนาดย่อยทั้งในรูปแบบของพหุภาคี ภูมิภาคและทวีภาคี เพื่อสร้างโอกาสในการเปิดเสรีทางการค้าและการถ่วงดุลอำนาจทางการค้าระหว่างกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ดังเช่นความร่วมมือในระดับภูมิภาคต่อไปนี้ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553)

- ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC) ที่โดยเริ่มต้นจากความพยายามของออสเตรเลียที่ต้องการพัฒนาและส่งเสริมระบบการค้าในระดับพหุภาคีเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและโลกต่อไปในอนาคต พร้อมมุ่งหวังที่จะลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกทางการค้าในภาคสินค้าและบริการ และส่งเสริมการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอีกด้วย
- ความร่วมมือภายใต้กรอบการประชุมเอเชีย-ยุโรป (Asia-Europe Meeting: ASEM) มีวัตถุประสงค์ในการสร้างความคุ้นเคยระหว่างกันและการหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อปูทางไปสู่ความร่วมมือระหว่างเอเชียและยุโรปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมต่อไป
- เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) เป็นการเปิดเสรีการค้าในระดับภูมิภาคเพื่อขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

หลากหลายความร่วมมือทางการค้าที่มีในปัจจุบันทำให้ไทยได้เล็งเห็นแล้วว่าการเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการค้า การลงทุนและการแข่งขันในเวทีการค้าระดับโลก เนื่องจากการมีส่วนร่วมในการสร้างกฎเกณฑ์ภายใต้กรอบความร่วมมือขององค์การการค้าโลก การขยายตลาดและเสริมสร้างอำนาจการต่อรองทางการค้าและการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค และสร้างโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการกับประเทศคู่เจรจาในความร่วมมือระดับทวีภาคี โดยความร่วมมือทางการค้าของไทยในปัจจุบันมีอยู่ในทั้งระดับพหุภาคี ภูมิภาค และทวีภาคี

ความตกลงการค้าในระดับพหุภาคีและภูมิภาคของไทย ประกอบไปด้วย องค์การการค้าโลก เอเปค อาเซมและอาเซียน ความร่วมมือทางการค้าในระดับทวีภาคีของไทยที่มีผลบังคับใช้แล้ว ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ เปรู อินเดียและออสเตรเลีย ส่วนความร่วมมือทางการค้าในระดับทวีภาคีของไทยที่อยู่ระหว่างการเจรจานั้นมีดังต่อไปนี้ สาธารณรัฐเกาหลี EFTA และ BIMSTEC โดยมี

การเจรจาในระดับทวิภาคีบางส่วนที่หยุดชะงักลงไปแล้วเช่นกัน คือ บาห์เรนและสหรัฐอเมริกา (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553)

ความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศของไทยมีวัตถุประสงค์ในการลดการกีดกันทางการค้าที่อยู่ทั้งในรูปแบบของมาตรการทางการค้าทางด้านภาษีและที่มิใช่ภาษี โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางด้านภาษีที่มีการกำหนดลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศคู่เจรจาให้มีค่าเท่ากับร้อยละ 0 ซึ่งในปัจจุบันสินค้าส่งออกของไทยที่ส่งไปยังประเทศคู่เจรจานั้นได้รับการลดภาษีนำเข้าสินค้าให้มีค่าเท่ากับหรือเกือบเท่ากับร้อยละ 0 แล้วในหลายรายการ เช่น

- เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ได้เริ่มต้นในการลดภาษีสินค้าระหว่างกันของประเทศสมาชิกอาเซียนตั้งแต่ปี 2536 เรื่อยมาจนปัจจุบัน โดย 6 ประเทศสมาชิกดั้งเดิมของอาเซียน อันได้แก่ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และบรูไน เป็นผู้ดำเนินการเริ่มต้นลดภาษีตั้งแต่ปี 2546 ซึ่งทั้ง 6 ประเทศได้ลดภาษีเท่ากับร้อยละ 0 ไปกว่าร้อยละ 60 ของรายการสินค้าทั้งหมด และเพิ่มเป็นร้อยละ 80 ของรายการสินค้าทั้งหมด ในปี 2550 จนกระทั่ง 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมาได้ทำการลดภาษีสินค้าทั้งหมดให้เหลือร้อยละ 0 ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวและสินค้าอ่อนไหวสูง ส่วนอีก 4 ประเทศสมาชิก (CLMV) ได้รับการอนุโลมให้ลดภาษีอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยปัจจุบันได้เริ่มทำการลดภาษีรายการสินค้าทั้งหมดให้ไม่เกินไปกว่าร้อยละ 5 และจะต้องลดลงเหลือร้อยละ 0 ในปี 2558 ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวและสินค้าอ่อนไหวสูง (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553)
- ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Japan Thailand Economic Partnership Agreement: JTEPA) เริ่มต้นในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 ที่ผ่านมาโดยญี่ปุ่นได้ประกาศยกเลิกภาษีให้แก่รายการสินค้าส่งออกของไทยดังต่อไปนี้ กุ้งสด สินค้าแปรรูปประเภทกุ้ง ผลไม้พื้นเมือง ผัก ผลไม้แปรรูปและผลไม้กระป๋อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86.14 ของรายการสินค้าทั้งหมด และยกเลิกการกำหนดปริมาณการนำเข้าพร้อมทั้งการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 สำหรับสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูงในช่วงปี 2555 ถึง 2558 ส่วนไทยได้มีการกำหนดลดภาษีเป็นร้อยละ 0 ไปกว่าร้อยละ 63.0 ของรายการสินค้าทั้งหมด (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553)

- ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement: TAFTA) เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2548 โดยกำหนดให้ไทยและออสเตรเลียเริ่มเปิดเสรีการค้าทั้งในด้านสินค้า บริการและการลงทุนระหว่างกัน รวมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้อยู่ ซึ่งออสเตรเลียลดภาษีสินค้านำเข้าเป็นร้อยละ 0 ไปแล้วจำนวนร้อยละ 96.07 ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมด ยกเว้นสินค้าอ่อนไหว อันได้แก่ สิ่งทอและเสื้อผ้าที่จะทำการลดภาษีสินค้านำเข้าทั้งหมดเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2558 ส่วนไทยได้กำหนดให้มีการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 เป็นจำนวนร้อยละ 93.28 ของรายการสินค้าทั้งหมด ยกเว้นสินค้าอ่อนไหว ดังต่อไปนี้ สินค้าปศุสัตว์ (เนื้อวัว เนื้อหมู นม เนย) ชาและกาแฟที่จะทยอยลดภาษีเป็นร้อยละ 0 ในช่วงปี 2558 ถึง 2563 ต่อไป (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553)

นอกจากการลดมาตรการกีดกันทางด้านภาษีของความร่วมมือทางการค้าในภาคสินค้าแล้ว ยังมีอีกรูปแบบการค้าที่ได้รับความสำคัญในการเจรจาเช่นกัน นั่นก็คือการค้าในภาคบริการที่มีการกำหนดข้อผูกพันเพื่อลดการกีดกันทางการค้าภายใต้ความตกลงการค้าเสรีที่ได้เริ่มมีผลบังคับใช้แล้ว ในบางความตกลง ดังต่อไปนี้

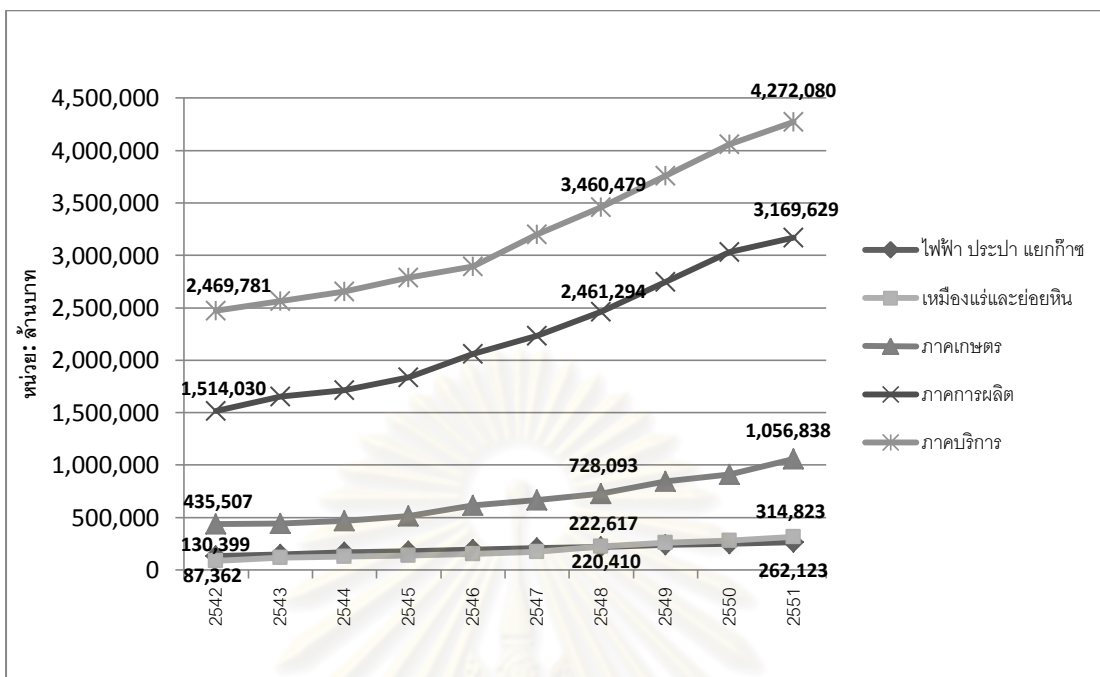
- ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS)
- ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS)
- ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Japan Thailand Economic Partnership Agreement: JTEPA)
- ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement: TAFTA)

เมื่อพิจารณาการค้าในภาคบริการของไทยที่มีความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศพบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคบริการที่มีค่ามากที่สุดเท่ากับ 4,272,080 ล้านบาทในปี 2551 สามารถคิดเป็นร้อยละ 47.07 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด ส่วนภาคการผลิตและภาคเกษตรนั้นมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 และ 3 เท่ากับ 3,169,629 (ร้อยละ 34.92) และ 1,056,838

ล้านบาท (ร้อยละ 11.64) ตามลำดับ โดยพิจารณาได้จากรูปที่ 1.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคบริการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยมา แม้สัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคบริการจะมีค่าลดลงในช่วงปี 2542 จนกระทั่งในปัจจุบันก็ตาม และหากพิจารณาถึงองค์ประกอบของภาคบริการของไทยพบว่า การค้าในภาคบริการใน 3 อันดับแรกที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงสุดในปี 2551 ได้แก่ การค้าส่ง ค้าปลีก ซ่อมยานพาหนะ และของใช้ที่มีมูลค่าเท่ากับ 1,282,989 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.03 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคบริการทั้งหมด การขนส่ง คมนาคมและคลังสินค้ามีมูลค่าเป็นสูงเป็นอันดับที่ 2 มีมูลค่าเท่ากับ 643,244 ล้านบาท (ร้อยละ 15.05) และในอันดับที่ 3 เป็นการค้าในภาคบริการด้านโรงแรมและภัตตาคารที่มีมูลค่าเท่ากับ 437,705 ล้านบาท (ร้อยละ 10.24) ตามรายละเอียดขององค์ประกอบของภาคบริการของไทยทั้งหมดในรูปที่ 1.2

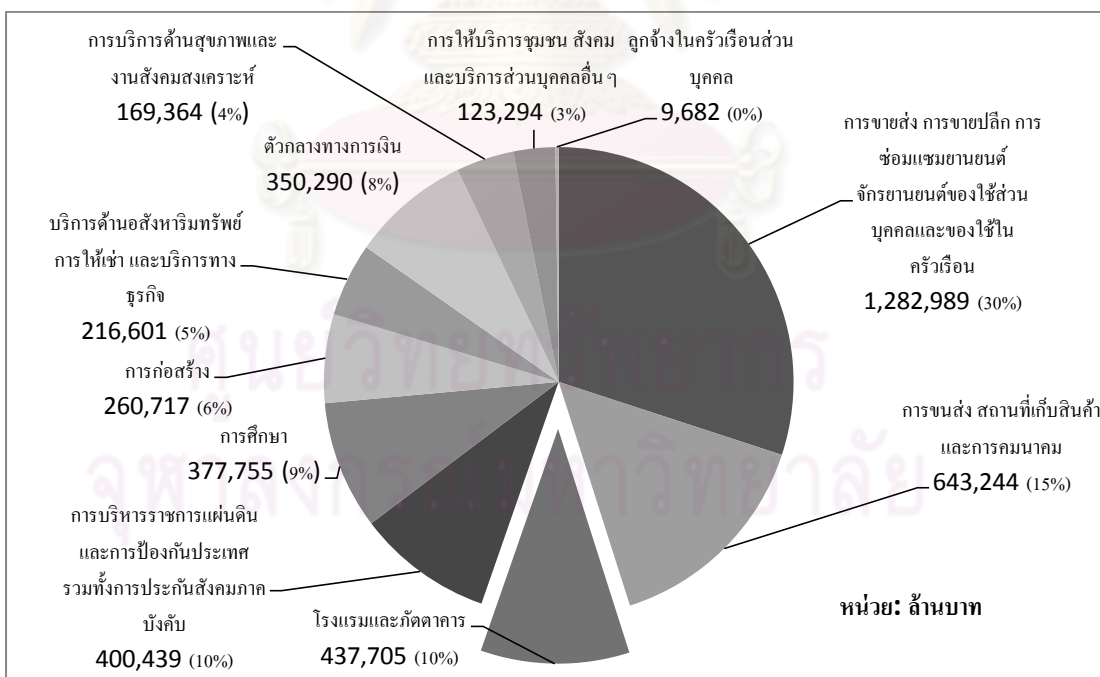
หากพิจารณามูลค่าการค้าในภาคบริการของออสเตรเลียก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกับไทยที่มีสัดส่วนในมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงที่สุดโดยมีมูลค่า 679,119 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาในปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 74.14 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด ส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคการผลิตและภาคเกษตรมีอันดับรองลงมาซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 106,724 (ร้อยละ 11.65) และ 24,902 (ร้อยละ 2.71) ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ สามารถพิจารณาได้จากรูปที่ 1.3 เมื่อทำการพิจารณาถึงองค์ประกอบของภาคบริการในออสเตรเลียพบว่า ภาคบริการที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงที่สุดคือการค้าอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจให้เช่าและอื่นๆที่มีมูลค่าเท่ากับ 131,139 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 19.31 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคบริการทั้งหมด รองลงมาเป็นการค้าในภาคบริการด้านการค้าส่ง ค้าปลีก ซ่อมยานพาหนะและของใช้ที่มีมูลค่าเท่ากับ 107,946 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 15.89) ส่วนในอันดับที่ 3 เป็นภาคบริการด้านการเงินและการธนาคารมีมูลค่าเท่ากับ 81,616 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 12.01) โดยมีการค้าในภาคบริการด้านโรงแรมและร้านอาหารมีมูลค่าเท่ากับ 20,525 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 3) ซึ่งสามารถพิจารณาองค์ประกอบของการค้าในภาคบริการทั้งหมดได้ในรูปที่ 1.4

รูปที่ 1.1: มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยในปี 2542 ถึง 2551

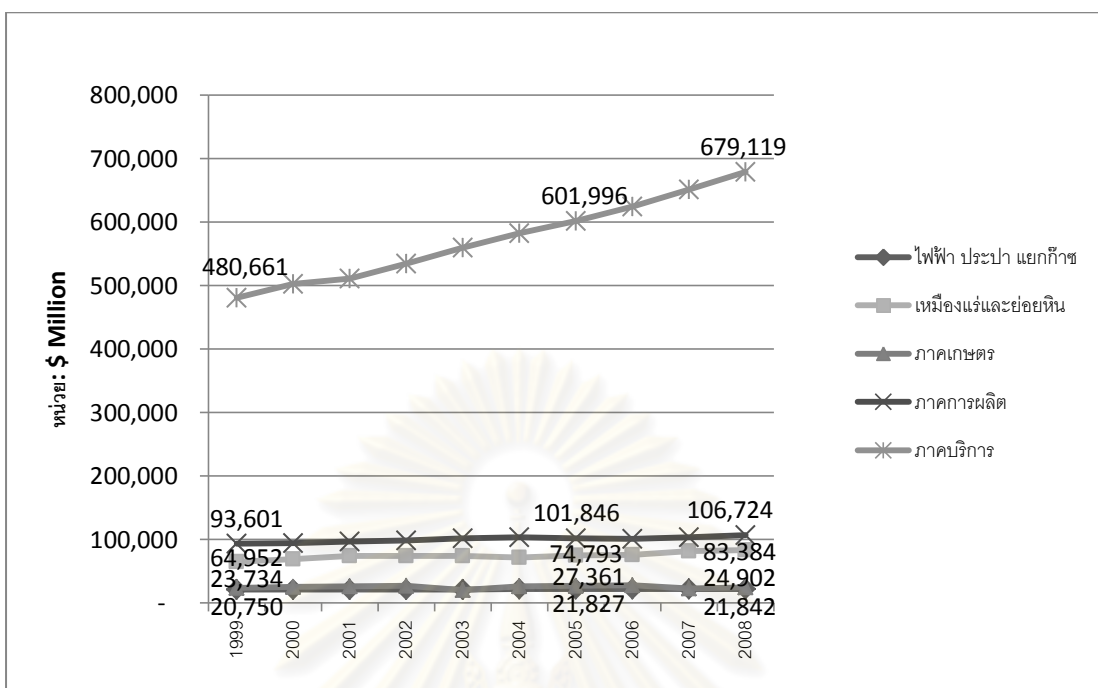
ที่มา: ปรับปรุงจาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553

รูปที่ 1.2: องค์ประกอบภาคบริการของไทย ในปี 2551

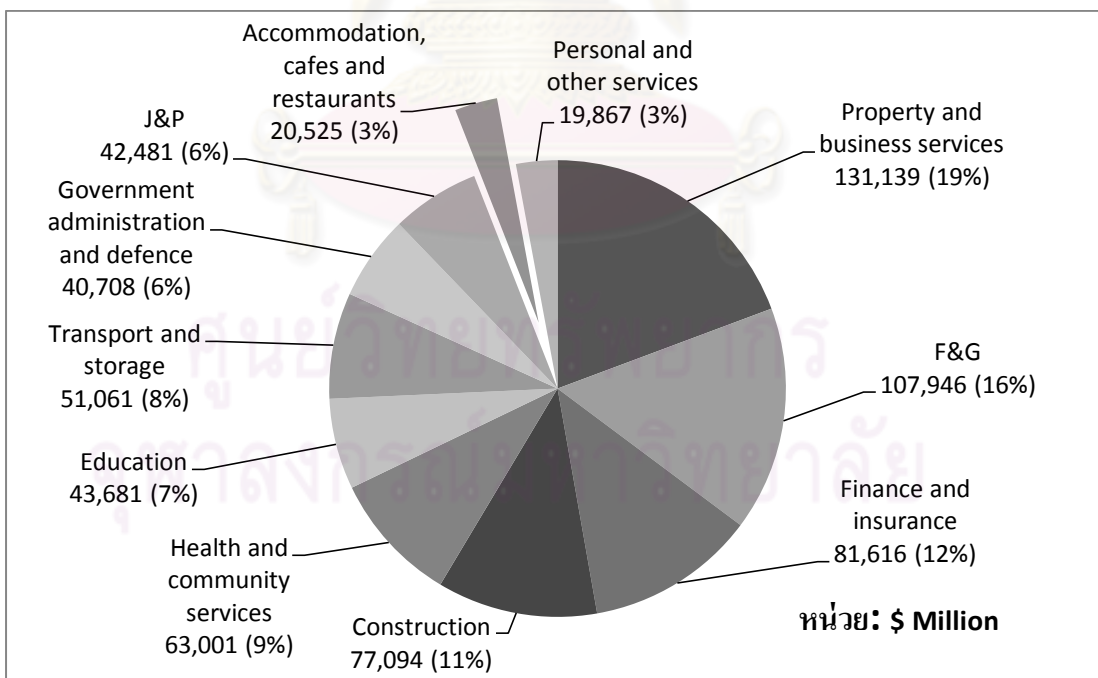
ที่มา: ปรับปรุงจาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553

รูปที่ 1.3: มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของออสเตรเลียในปี 1999 ถึง 2008

ที่มา: ปรับปรุงจาก Australian Bureau of Statistics, 2009

รูปที่ 1.4: องค์ประกอบภาคบริการของออสเตรเลีย ในปี 2008

ที่มา: ปรับปรุงจาก Australian Bureau of Statistics, 2009

จากการพิจารณาศักยภาพของการค้าในภาคบริการ โดยเฉพาะการค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยที่มีศักยภาพในการแข่งขันเวทีระดับโลกพร้อมทั้งข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้วของความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งการค้าและการลงทุนของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยในออสเตรเลียได้รับสิทธิพิเศษ ตามข้อผูกพันทางการค้าในภาคบริการ การลงทุนและการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา ระหว่างไทยและออสเตรเลียที่กำหนดข้อผูกพันที่เอื้อประโยชน์ต่อคนไทยที่จะเดินทางไปประกอบธุรกิจร้านอาหารหรือเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของไทยในออสเตรเลียโดยข้อผูกพันที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (กรมการค้าระหว่างประเทศ, 2548)

- คนไทยที่ลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารสามารถไปลงทุนในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ในการจัดตั้งร้านอาหารไทยที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Review Board: FIRB)
- คนไทยที่ต้องการไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิกเงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวรโดยเฉพาะผู้ประกอบอาหารที่ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือมีฝีมือแรงงานจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสามารถเข้าทำงานได้ทันทีเมื่อได้รับการว่าจ้างจากเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียโดยไม่ต้องรอการประกาศรับสมัครคนออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปี เท่านั้น

อีกทั้งโครงการครัวไทยสู่ครัวโลกหนึ่งในโครงการสำคัญที่ให้การสนับสนุนแก่การค้าในภาคบริการด้านอาหารระหว่างไทยและออสเตรเลียที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในภาครัฐ (สถาบันอาหาร, 2548) อาทิเช่น กรมส่งเสริมการส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมการค้าภายใน กรมโรงงานอุตสาหกรรม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยให้การสนับสนุนในการเดินทางไป

ดำเนินธุรกิจร้านอาหารและเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของคนไทยในออสเตรเลียด้วยเช่นกัน

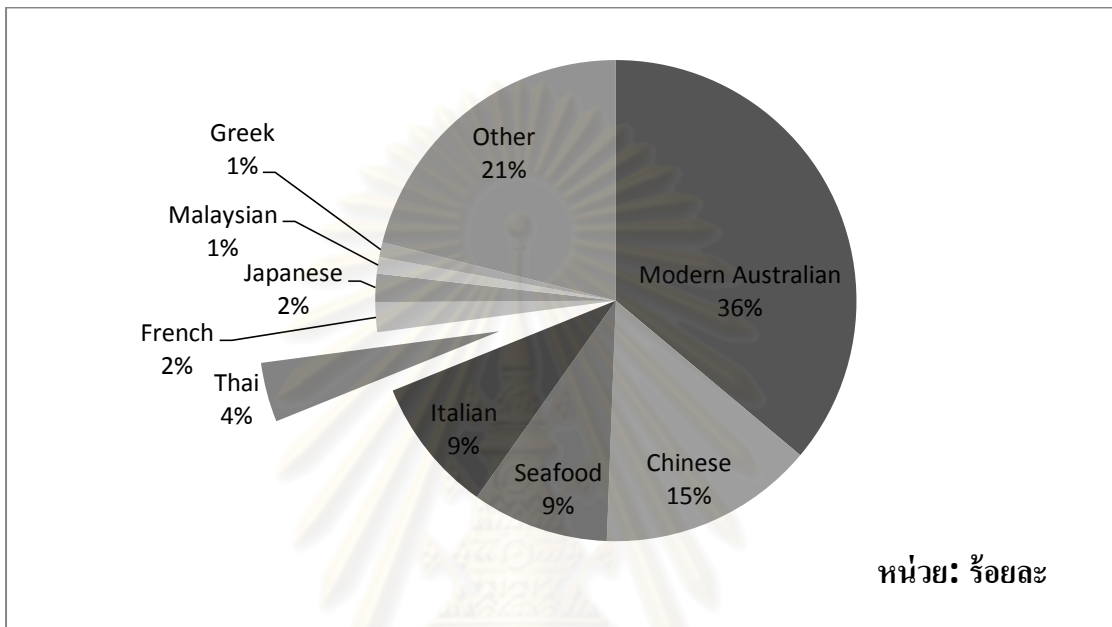
นับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมาภาครัฐได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก เพื่อการส่งเสริมให้ไทยก้าวไปสู่การเป็นครัวของโลก โดยมุ่งเน้นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและการขยายตัวของร้านอาหารไทยในต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยว การส่งออกสินค้าประเภทอาหารและสินค้าอื่นๆของไทยไปพร้อมกัน โดยโครงการครัวไทยสู่ครัวโลกมีเป้าหมายสำคัญตามนโยบาย ดังต่อไปนี้ (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2547)

- ไทยสามารถเป็นผู้ส่งออกสินค้าอาหารรายใหญ่ติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลกและมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเชื่อมั่นทางด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในระดับสูงสุด
- ผลักดันให้วัตถุดิบในการปรุงอาหารของไทยตลอดจนเครื่องปรุงอื่นๆสามารถส่งออกได้มากขึ้น
- เพื่อสนับสนุนให้ร้านอาหารไทยในต่างประเทศเป็นศูนย์กลางข้อมูลการท่องเที่ยวรวมทั้งเป็นจุดประชาสัมพันธ์ประเทศให้ชาวต่างชาติได้รับรู้และเป็นสถานที่จัดจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- สนับสนุนการเปิดธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศเพื่อผลักดันร้านอาหารไทยที่ให้บริการอาหารในรสชาติแบบไทยแท้ได้มีมาตรฐานเป็นสากล

ในปัจจุบันการบริโภคร้านอาหารไทยในออสเตรเลียกำลังเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากพิจารณาได้จากผลการสำรวจสัดส่วนของธุรกิจร้านอาหารในออสเตรเลียปี 2005 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลียนั้นมีมากเป็นอันดับที่ 5 และสัดส่วนของร้านอาหารไทยในออสเตรเลียนั้นเท่ากับร้อยละ 4 รองลงมาจากอาหารออสเตรเลียแบบสมัยนิยม อาหารจีน อาหารทะเลและอาหารอิตาลี ตามลำดับ (Restaurant and Catering Australia, 2005) โดยอาหารออสเตรเลียแบบสมัยนิยมนั้นหมายถึงอาหารที่ทำการประยุกต์อาหารไทยและอาหารเอเชียหลายๆประเภทให้เข้ากับวัตถุดิบท้องถิ่นภายในออสเตรเลียน ดังนั้นสัดส่วนที่แท้จริงของอาหารไทยในออสเตรเลียนั้นจึงมีมากกว่าร้อยละ 4 โดยรายละเอียดตามรูปที่ 1.5 และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนร้านอาหารไทยทั้งหมดในออสเตรเลียนตามบันทึกของกรมส่งเสริมการส่งออกในปัจจุบันพบว่าจำนวนทั้งหมดเท่ากับ

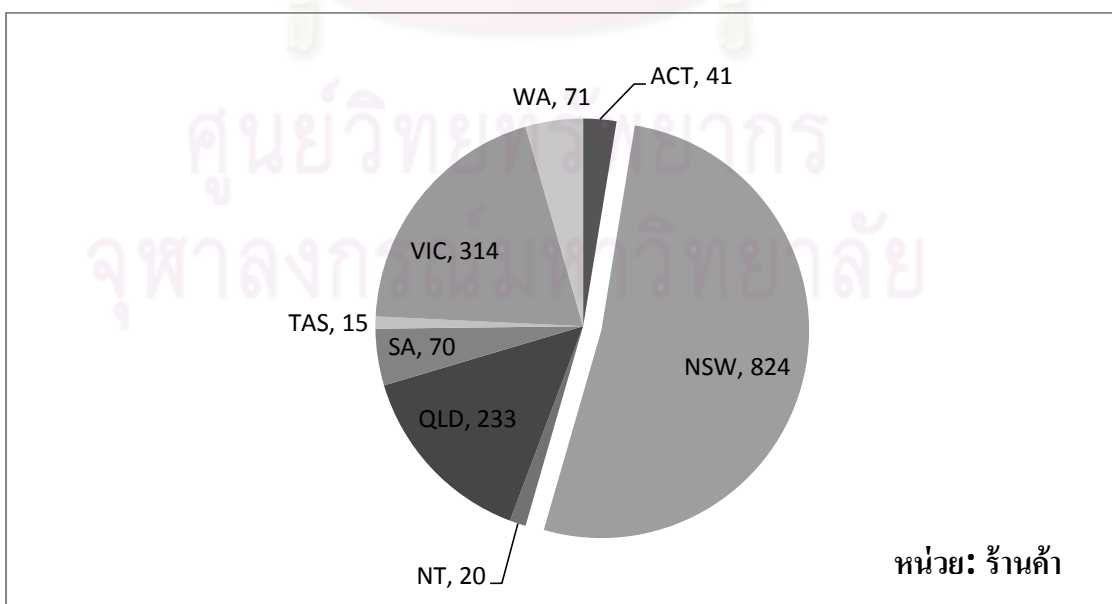
1588 ร้านค้าโดยเฉพาะรัฐนิวเซาท์เวลส์ที่มีจำนวนร้านอาหารไทยเป็นจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 824 ร้านค้า ตามรูปที่ 1.6 โดยจำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลียทั้งหมดจำแนกตามรัฐทั้ง 8 ของออสเตรเลีย

รูปที่ 1.5: สัดส่วนธุรกิจร้านอาหารในออสเตรเลียในปี 2005 จำแนกตามประเภทอาหาร

ที่มา: ปรับปรุงจาก Restaurant and Catering Australia, 2005

รูปที่ 1.6: จำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลียในปี 2552 จำแนกตามรัฐภายในออสเตรเลีย

ที่มา: ปรับปรุงจาก กรมส่งเสริมการค้าส่งออก, 2552

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติการค้าระหว่างประเทศมักจะถูกกีดกันด้วยมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งการค้าในภาคสินค้าและการค้าในภาคบริการ โดยมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคสินค้าสามารถแบ่งเป็นมาตรการกีดกันทางด้านภาษีและที่มีใช้ภาษีซึ่งประเทศต่างๆมีความพยายามในการเจรจาเพื่อลดและการยกเลิกมาตรการกีดกันเหล่านี้ที่ทำให้การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศคู่เจรจาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเขตการค้าเสรีที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีเป้าหมายในการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุดหรือเท่ากับร้อยละ 0 และกำหนดให้ใช้อัตราภาษีในระดับปกติซึ่งมีค่าสูงกว่ากับประเทศภายนอกกลุ่มสมาชิกทั้งในด้านสินค้า บริการและการลงทุน (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2548) เช่นเดียวกันกับเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยอาศัยความร่วมมือในการลดภาษีศุลกากรและมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก (กรมอาเซียน, 2548) ซึ่งในปัจจุบันการลดมาตรการกีดกันทางด้านภาษีของประเทศสมาชิกรวมทั้งไทยได้เริ่มดำเนินการลดระดับภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศคู่เจรจาให้มีค่าเท่ากับร้อยละ 0 และเกือบเท่ากับร้อยละ 0 แล้วในสินค้าหลายรายการ ส่วนมาตรการกีดกันที่มีใช้ภาษีนั้นยังอยู่ระหว่างการเจรจาเพื่อลดมาตรการกีดกันที่มีใช้ภาษีต่อไป

สำหรับการค้าในภาคบริการที่มาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการจะมีเพียงเฉพาะมาตรการกีดกันที่มีใช้ภาษีเท่านั้น และมาตรการกีดกันที่มีใช้ภาษีนั้นยังไม่สามารถสังเกตและเปรียบเทียบขนาดของการกีดกันได้โดยตรงเหมือนในกรณีของมาตรการกีดกันทางด้านภาษี ดังนั้นการอธิบายถึงขนาดและผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่มีใช้ภาษีที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นรูปธรรมนั้นทำได้ค่อนข้างยาก จึงเป็นที่มาของความพยายามในการทำความเข้าใจและการเจรจาตกลงลดมาตรการกีดกันที่มีใช้ภาษีให้มีความเป็นไปได้มากขึ้นตามวัตถุประสงค์ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการที่ต้องการให้การค้าในภาคบริการระหว่างประเทศสมาชิกได้มีการขยายตัวภายใต้เงื่อนไขของความโปร่งใสและมีการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าอย่างเป็นลำดับ โดยวิธีการศึกษาคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีมีความจำเป็นอย่างมาก เมื่ออัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่สามารถคำนวณได้จะช่วยทำให้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีสามารถนำไปใช้ในการศึกษาผลกระทบได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มความสะดวกในการศึกษาเปรียบเทียบและอำนวยความสะดวกในการเจรจาตกลงทางการค้าในภาคบริการเพื่อนำไปสู่การค้าเสรีต่อไป

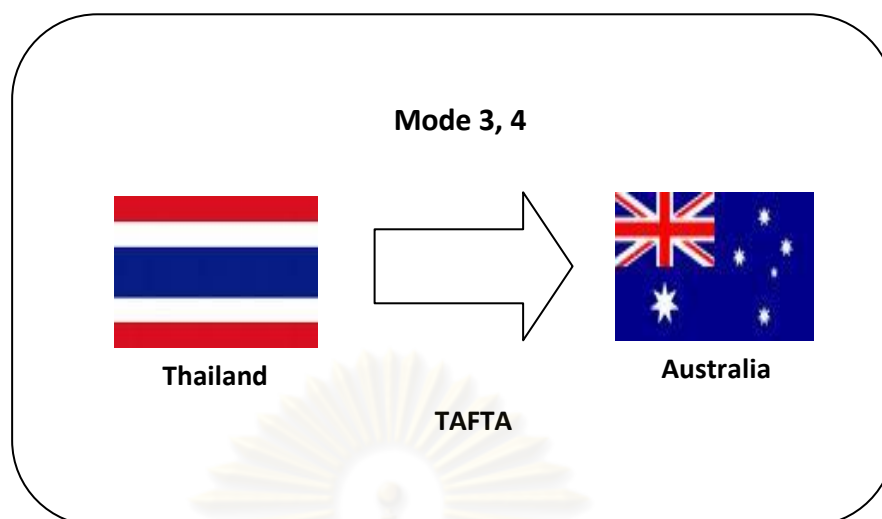
1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อการศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย
2. เพื่อการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย
3. เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีผลบังคับใช้

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งเน้นการศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย โดยกำหนดให้การค้าในภาคบริการด้านอาหารที่ศึกษานั้นอยู่ในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 (การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ: Commercial Presence) และ 4 (การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ: Movement of Natural Person) ตามการแบ่งประเภทรูปแบบธุรกิจบริการของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) และเป็นธุรกิจบริการในหมวดที่ 63210 (Meal Serving Services with Full Restaurants) และ 91135 (Administrative Serviced Related to the Distributive and Catering Trades, Hotels and Restaurants) ตามการจัดหมวดหมู่ของ Central Product Classification Version 1.1 นอกจากนี้ขอบเขตของการศึกษานี้ยังกำหนดให้การค้าในภาคบริการด้านอาหารนั้นเป็นการค้าในภาคบริการด้านอาหารจากไทยไปยังออสเตรเลีย จึงสามารถสรุปขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ว่า การศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย อันหมายถึงผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของไทยที่เดินทางเข้าไปยังออสเตรเลียเพื่อให้บริการด้านอาหารในออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ดังที่แสดงในรูปที่ 1.7

รูปที่ 1.7: ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตตานนท์ (2009)

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 และ 4 ของไทยในออสเตรเลีย
2. ทำให้ทราบถึงค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งเป็นประเด็นที่ยังไม่เคยได้รับการศึกษามาก่อนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สืบเนื่องดังต่อไปนี้
 - 2.1. สามารถบอกถึงขนาดและการเปรียบเทียบกันของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ความเป็นรูปธรรมมากขึ้น
 - 2.2. ช่วยให้การเจรจากำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้เกิดความสะดวกมากขึ้น
 - 2.3. สร้างโอกาสและความเป็นไปได้ในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน
3. สามารถนำวิธีการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอื่นที่มีความใกล้เคียงกันต่อไป

1.5 โครงสร้างวิทยานิพนธ์

เนื้อหาภายในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบไปด้วยรายละเอียดของ บทที่ 1 บทนำ ซึ่งเป็นส่วนที่กล่าวถึง ที่มาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา ประโยชน์ที่จะได้รับการศึกษา และ โครงสร้างวิทยานิพนธ์ ใน บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมปริทัศน์ เป็นการกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางการค้า ประเภทของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในและวิธีการวัดขนาดของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใน ส่วนเนื้อหาของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งเนื้อหาในการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ การทบทวนวรรณกรรมในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในของการค้าในภาคสินค้าและภาคบริการ บทที่ 3 วิธีการศึกษา เป็นการอธิบายถึงระเบียบวิธีการศึกษาว่าด้วย ขั้นตอนการศึกษา แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยขั้นตอนการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ วิธีการศึกษาเชิงปริมาณและวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ส่วนเนื้อหาใน บทที่ 4 ผลการศึกษา แสดงถึงผลการศึกษารวมคำอภิปรายและการวิเคราะห์ผลการศึกษาดังกล่าวโดยแบ่งรายละเอียดของผลการศึกษาเป็นผลการศึกษาเชิงปริมาณและการศึกษาเชิงคุณภาพที่มีคำอธิบายและการวิเคราะห์แบ่งตามรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 (การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ) และ 4 (การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ) และในบทสุดท้าย บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ เป็นการกล่าวโดยสรุปถึงผลการศึกษา ข้อจำกัดในการศึกษา ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมปริทัศน์

2.1 แนวคิดทฤษฎี

แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบด้วย มาตรการทางการค้าที่แสดงถึงคำจำกัดความและประเภทของมาตรการทางการค้า มาตรการทางการค้าในภาคบริการและแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 มาตรการทางการค้า

มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ คือ ข้อกำหนดในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะผลกระทบต่อต้นทุนและปริมาณของสินค้านำเข้าซึ่งเป็นไปตามแต่ลักษณะของมาตรการทางการค้าที่ถูกกำหนดให้เป็นมาตรการกีดกันทางการค้า ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

1. มาตรการทางการค้าทางด้านภาษี (Tariff Measures) เป็นมาตรการในการปกป้องอุตสาหกรรมการผลิตภายในประเทศจากการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศตลอดจนการควบคุมปริมาณสินค้าที่เกินความต้องการของตลาดโดยการเก็บภาษีตามสัดส่วนของมูลค่าหรือปริมาณการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ
2. มาตรการทางการค้าที่ไม่มีใช้ภาษี (Non-Tariff Measures) เป็นการแทรกแซงกลไกตลาดเพื่อจำกัดทางเลือกของผู้บริโภคและก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรการทางการค้าที่ไม่มีใช้ภาษีนั้นสามารถแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้
 - มาตรการกึ่งภาษี (Para-Tariff Measures) คือ มาตรการที่ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น โดยใช้หลักเกณฑ์การปฏิบัติคล้ายกับมาตรการทางการค้าด้านภาษี เช่น การระบุหน่วยเป็นร้อยละ หรือระบุปริมาณการนำเข้า ได้แก่ customs surcharge, additional charges, internal taxes and charges levied on imports และ decreed customs valuation
 - มาตรการควบคุมราคา (Price Control Measures) เป็นมาตรการควบคุมการนำเข้าเพื่อรักษาระดับราคาผลผลิตในประเทศให้มีเสถียรภาพ เนื่องจากสินค้านำเข้ามีราคาต่ำกว่า

หรือการผันผวนของราคาสินค้าในประเทศหรือราคาตลาดที่ขาดเสถียรภาพ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาความสูญเสียอันเกิดจากการค้าที่ไม่เป็นธรรม เช่น การทุ่มตลาดของสินค้านำเข้า เป็นต้น

- มาตรการทางการเงิน (Finance Measures) เป็นมาตรการที่ใช้กำหนดระเบียบทางการเงินเพื่อควบคุมการนำเข้าสู่ตลาดภายในประเทศ ซึ่งมีผลต่อต้านทุนการนำเข้าสินค้าคล้ายกับมาตรการทางการค้าด้านภาษี เช่น การกำหนดให้จ่ายเงินล่วงหน้าตามมูลค่าสินค้านำเข้า การกำหนดเงินค้ำประกัน การกำหนดให้ชำระค่าภาษีล่วงหน้า เป็นต้น
- มาตรการจดทะเบียน (Automatic Licensing Measures) เป็นมาตรการที่เป็นระเบียบปฏิบัติซึ่งใช้ในการติดตามสินค้านำเข้า โดยไม่เกี่ยวข้องกับข้อห้ามต่าง ๆ และอาจนำมาปรับใช้กับมาตรการสิ่งแวดล้อมหรือความเสียหายจากการค้าที่ไม่เป็นธรรม
- มาตรการควบคุมปริมาณ (Quantity Control Measures) เป็นมาตรการที่ต้องการลดปริมาณการนำเข้าของสินค้าบางชนิด จากแหล่งนำเข้าทั้งหมดหรือเฉพาะแห่ง โดยการงดออกใบอนุญาตกำหนดโควตานำเข้าหรือกำหนดข้อห้ามต่าง ๆ เป็นต้น
- มาตรการผูกขาด (Monopolistic Measures) เป็นมาตรการที่ก่อให้เกิดสถานการณ์การผูกขาด โดยกำหนดสิทธิการนำเข้าเฉพาะรายหรือเฉพาะกลุ่มเศรษฐกิจหรือกลุ่มสังคม ด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ
- มาตรการทางเทคนิค (Technical Measures) เป็นมาตรการควบคุมลักษณะของสินค้า เช่น คุณภาพ ความปลอดภัยหรือขนาดของสินค้า รวมทั้งการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฉลาก การทดสอบและวิธีการทดสอบ บรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า และกฎระเบียบเกี่ยวกับเทคนิคสำหรับสินค้าพิเศษ เช่น สินค้าที่อ่อนไหวง่ายหรือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยของคนและสัตว์ เป็นต้น

จากประเภทของมาตรการทางการค้าข้างต้นสามารถแจกแจงรายละเอียดของมาตรการทางการค้าในแต่ละประเภทตามระบบการจัดแบ่งรหัสมาตรการทางการค้าที่กำหนด โดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development: UNCTAD) ซึ่งแสดงรายการของมาตรการทางการค้าทั้งหมดตามแต่ละประเภทของมาตรการทางการค้าพร้อมทั้งกำหนดรหัสประจำมาตรการทางการค้าทั้งหมดตามตารางที่ ก.1 ใน ส่วนของภาคผนวก ก

2.1.2 มาตรการทางการค้าในภาคบริการ

มาตรการทางการค้าด้านภาษีและที่มิใช่ภาษีสามารถพบได้ในมาตรการทางการค้าในภาคสินค้า หากแต่มาตรการทางการค้าในภาคบริการนั้นมีเพียงมาตรการทางการค้าที่มิใช่ภาษีเท่านั้น ซึ่งมาตรการทางการค้าในภาคบริการ โดยส่วนใหญ่จะเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าที่ว่าด้วยการขัดขวางกิจกรรมของธุรกิจของประเทศหนึ่งๆที่เข้าไปดำเนินการแข่งขันในธุรกิจภายนอกประเทศตนเอง

ดังนั้นการพิจารณาขนาดการกีดกันของมาตรการทางการค้าในภาคสินค้า พบว่ามาตรการทางการค้าทั้งมาตรการกีดกันทางการค้าด้านภาษีและที่มิใช่ภาษีนั้นจะเป็นแรงกดดันให้เกิดความแตกต่างระหว่างราคาของสินค้าในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ โดยส่วนต่างของราคานี้เปรียบเสมือนค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่า (Tariff Equivalent: TE) ที่เกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าในภาคสินค้าสามารถเปรียบเทียบกันได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่ในกรณีของการวัดขนาดการกีดกันของมาตรการทางการค้าในภาคบริการนั้นไม่สามารถเปรียบเทียบได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ดังเช่นการค้าในภาคสินค้า จึงก่อให้เกิดแนวคิดในการคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่แสดงถึงขนาดของการกีดกันตามลักษณะของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่มีความแตกต่างกันตามแต่ละรูปแบบการค้าในภาคบริการ (GATS ความตกลงว่าด้วยบริการ, 2005) ดังต่อไปนี้

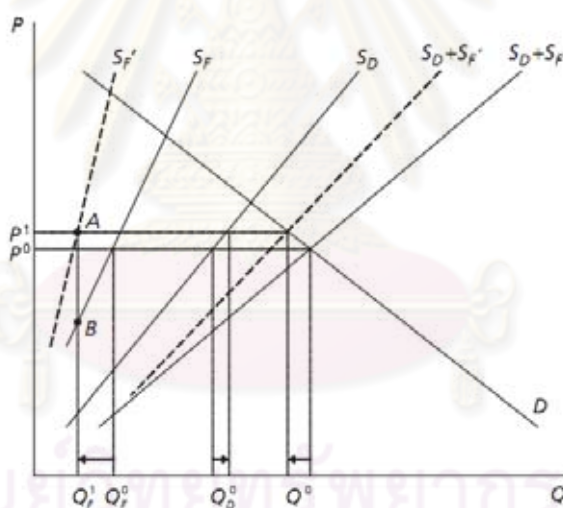
1. การค้าข้ามพรมแดน (Cross-border Supply)
2. การบริโภคในต่างประเทศ (Consumption Aboard)
3. การตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (Commercial Presence)
4. การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (Temporary Movement of Natural Persons)

กรอบความคิดเกี่ยวกับการวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการของ Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern ในปี 2008 ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานที่แสดงผลกระทบต่อราคาบริการภายในประเทศ โดยปริมาณอุปสงค์และอุปทานของธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศจากมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการ

วัดขนาดของค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

ผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการและค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าขึ้นอยู่กับการแข่งขันกันระหว่างธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศ ความสามารถในการทดแทนกันระหว่างการค้าในภาคบริการที่มีความแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของรูปแบบการค้าในภาคบริการดังรูปที่ 2.1 แสดงถึงตลาดการค้าในภาคบริการภายในประเทศของธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศ โดยสมมติให้ ธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศมีการแข่งขันกันสูงและมีความสามารถในการทดแทนกันของการค้าในภาคบริการสูงเช่นเดียวกัน

รูปที่ 2.1: ธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศมีการแข่งขันกันสูงและการค้าในภาคบริการมีความสามารถในการทดแทนกันสูง

ที่มา : Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern, 2008

กำหนดให้

D คือ อุปสงค์ภายในประเทศ

S_D คือ อุปทานสำหรับธุรกิจภายในประเทศ

S_F คือ อุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศ

$S_D + S_F$ คือ อุปทานรวมทั้งหมดของธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศ

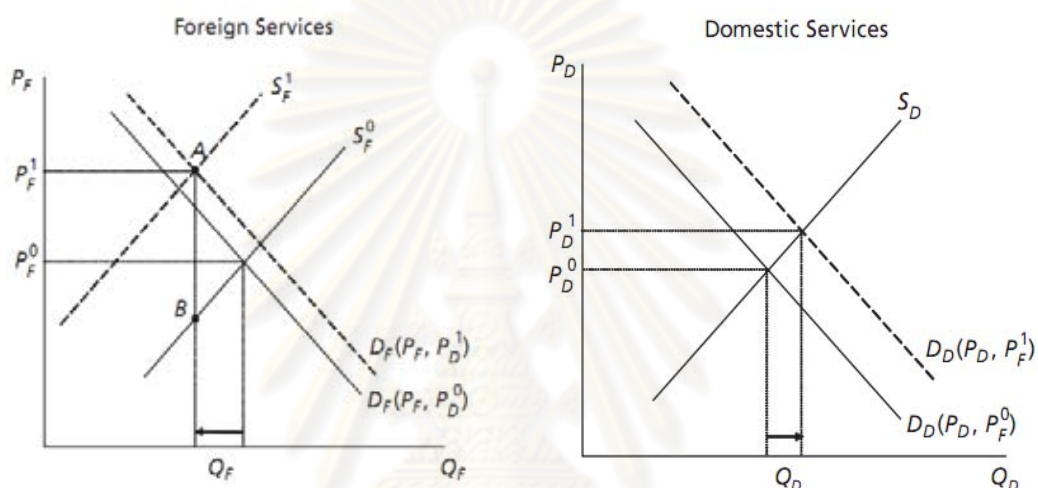
จากรูปที่ 2.1 พบว่ามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการถูกนำไปใช้ในการจัดขวางกิจกรรมของธุรกิจต่างประเทศ ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนของธุรกิจต่างประเทศทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของเส้นอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศไปทางซ้าย โดยการเคลื่อนที่ของ S_F ไปทางซ้ายส่งผลทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของเส้นอุปทานทั้งหมด (S_D+S_F) ดังแสดงในเส้นอุปทาน S_F และ S_D+S_F ส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของราคาบริการจาก P^0 ไปที่ P^1 และการลดลงของปริมาณการขายทั้งหมดแต่ปริมาณการขายของธุรกิจภายในประเทศเพิ่มขึ้น โดยปริมาณการขายที่ลดลงทั้งหมดนั้นมาจากธุรกิจต่างประเทศที่ลดลงจาก Q_F^0 เป็น Q_F^1 เนื่องจากมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ

อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการส่งผลกระทบต่อเช่นเดียวกันกับมาตรการกีดกันทางด้านภาษีที่ว่า เมื่อมีการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นแล้วจะส่งผลทำให้เกิดการเพิ่มของต้นทุนในธุรกิจต่างประเทศอันเป็นสาเหตุให้เส้นอุปทานเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเส้นอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศ (S_F) เคลื่อนที่ไปยังจุด A จึงสามารถคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าได้จากสัดส่วนร้อยละของการเคลื่อนที่จากจุด A ไปยังจุด B โดยค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าไม่สามารถวัดได้จากราคาที่สามารส่งเกตได้โดยตรง เนื่องจากราคาของการค้าในภาคบริการในตลาดภายในประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีค่าเพิ่มขึ้นน้อยกว่าค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการที่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงราคา ยกเว้นในกรณีที่เส้นอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศมีลักษณะเป็นแนวนอน (Infinitely elastic) ที่ราคา P^0 แล้วผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการจะทำให้ต้นทุนของธุรกิจต่างประเทศเพิ่มขึ้นและราคาเกิดการเปลี่ยนแปลงไปยัง P^1 เมื่อเส้นอุปทานของต่างประเทศมีลักษณะเป็นแนวนอนที่ราคาดังกล่าวแล้วค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่คำนวณได้จะมีค่าเท่ากับราคาที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสามารถพบได้ในกรณีของประเทศที่ราคาการค้าในภาคบริการเป็นไปตามราคาในตลาดโลก

กรณีการค้าในภาคบริการที่ธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศไม่สามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์และมีราคาที่แตกต่างกันตาม รูปที่ 2.2 มาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการจะทำให้การเคลื่อนที่เส้นอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศไปทางด้านบนซ้ายที่ S_F^1 และทำให้ราคาเพิ่มสูงขึ้นในทั้ง 2 ตลาดโดยมีราคาเท่ากับ P_F^1 และ P_D^1 ในแต่ละตลาดตามลำดับ ส่งผลให้เส้นอุปสงค์เกิดการเคลื่อนที่ไปทางขวา และเมื่อความสามารถในการทดแทนกันของการค้าในภาคบริการมี

ความใกล้เคียงกันแล้วปริมาณการขายของธุรกิจภายในประเทศจะเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ปริมาณอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศจะลดลง โดยค่าอัตราภาษีศุลกากรที่เทียบเท่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการสามารถคำนวณได้จากสัดส่วนร้อยละของการเคลื่อนที่ของเส้นอุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศที่เคลื่อนที่จาก S_F^1 ไปยัง S_F^0 หรือสัดส่วนร้อยละของการเคลื่อนที่จากจุด A ไปจุด B

รูปที่ 2.2: การค้าในภาคบริการของธุรกิจต่างประเทศและธุรกิจภายในประเทศที่ไม่สามารถทดแทนได้อย่างสมบูรณ์และมีราคาที่แตกต่างกัน

ที่มา: Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern, 2008

กำหนดให้

D_F คือ อุปสงค์ภายในประเทศต่อธุรกิจต่างประเทศ

S_F คือ อุปทานสำหรับธุรกิจต่างประเทศ

D_D คือ อุปสงค์ภายในประเทศต่อธุรกิจภายในประเทศ

S_D คือ อุปทานสำหรับธุรกิจภายในประเทศ

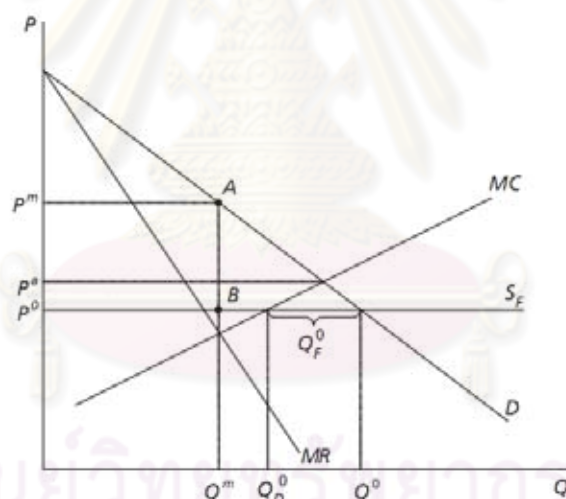
0 แสดงถึงการค้าที่ไม่มีมาตรการกีดกันทางการค้า

1 แสดงถึงการค้าที่มีมาตรการกีดกันทางการค้า

หากไม่มีการกีดขวางการเข้ามาของธุรกิจต่างประเทศแล้วตลาดภายในประเทศจะมีราคาเป็น P^0 และธุรกิจภายในประเทศที่มีอำนาจผูกขาดเพียงรายเดียวสามารถผลิตได้ในปริมาณ Q_D^0 แล้วธุรกิจต่างประเทศสามารถขายได้ในปริมาณ Q_F^0 โดยคำนวณได้จาก $Q_F^0 = Q^0 - Q_D^0$ และปริมาณการ

ขายรวมทั้งหมดของตลาดภายในประเทศเป็น Q^0 แต่ในกรณีของธุรกิจภายในประเทศที่มีอำนาจผูกขาดและการแข่งขันของธุรกิจต่างประเทศมีข้อจำกัดแล้วมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการเป็นการเพิ่มระดับต้นทุนของธุรกิจต่างประเทศ และความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดของธุรกิจภายในประเทศจะเพิ่มขึ้น โดยปริมาณการขายของธุรกิจต่างประเทศจะตกไปเป็น 0 และธุรกิจภายในประเทศสามารถบวกเพิ่มราคาให้ต่ำกว่าราคาต้นทุนของธุรกิจต่างประเทศได้ ซึ่งทำให้ธุรกิจภายในประเทศสามารถเป็นผู้ผูกขาดในตลาดและค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ คือ จำนวนการเพิ่มต้นทุนของธุรกิจต่างประเทศและการจำกัดของราคาในช่วง $P^m - P^0$ โดยการวิเคราะห์และการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการถูกวัดขนาดด้วยส่วนต่างของราคาในตลาดผูกขาดที่มีมากกว่าตลาดในการแข่งขัน สมบูรณ์ที่มีการเปิดเสรี พิจารณาตามรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3: ธุรกิจภายในประเทศที่มีอำนาจผูกขาดและการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจต่างประเทศมีข้อจำกัด

ที่มา : Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern, 2008

จากกรณีตัวอย่างทั้ง 3 สามารถอธิบายกรอบแนวคิดบางส่วนของ การคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการ ตามบทความของ Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern เท่านั้น ซึ่งเป็นการอธิบายในความเป็นไปได้ของข้อจำกัดในบางกรณี ที่ประกอบด้วยความสามารถในการทดแทนกันอย่างไม่สมบูรณ์ระหว่างผลิตภัณฑ์ของการค้าในภาคบริการของธุรกิจภายในประเทศและธุรกิจต่างประเทศ พร้อมด้วยระดับการแข่งขันระหว่างธุรกิจที่เป็นไปได้เท่านั้น

2.1.3 ประเภทมาตรการทางการค้าในภาคบริการ

ประเภทของมาตรการทางการค้าในภาคบริการตามบันทึกของ Bernard Hoekman และ Primo Braga ในปี 1997 กล่าวว่า มาตรการทางการค้าในภาคบริการเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ที่มีลักษณะเฉพาะของมาตรการกีดกันทางการค้าที่ถูกกำหนดไว้ในแต่ละรูปแบบของธุรกิจบริการ ซึ่งมาตรการกีดกันทางการค้าจะมีผลกระทบต่อการเข้าสู่ตลาดและการบริการจัดการของธุรกิจการค้าในภาคบริการทั้งธุรกิจภายในประเทศและธุรกิจต่างประเทศ โดยส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของราคาหรือต้นทุนของการค้าในภาคบริการ ด้วยความหลากหลายของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการจึงเป็นการยากที่จะแบ่งประเภทของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ ได้ดังมาตรการทางการค้าทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามกฎเกณฑ์ในการแบ่งมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการของ Bernard Hoekman และ Primo Braga ได้กล่าวถึงการพิจารณาคุณสมบัติของมาตรการกีดกันทางการค้าในส่วนของการจำกัดที่มีผลต่อการเข้าสู่ตลาดหรือการก่อตั้งธุรกิจ (Entry/Establishment) กับการบริหารจัดการ (Operations) และข้อจำกัดที่มีต่อการแบ่งแยก (Discriminatory) กับไม่มีแบ่งแยก (Non-discriminatory) ของการค้าในภาคบริการซึ่งรูปแบบของมาตรการกีดกันทางการค้าข้อจำกัดจะเป็นตามข้อจำกัดใดข้อจำกัดหนึ่งตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1: ตารางการแบ่งรูปแบบมาตรการกีดกัน

	Entry/Establishment	Operations
Non-discriminatory		
Discriminatory		

ที่มา: Hoekman และ Primo Braga, 1997

การแบ่งลักษณะของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการของ Bernard Hoekman และ Primo Braga แบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ การจำกัดทางด้านปริมาณ (Quantitative restrictions: QR) เครื่องมือทางด้านราคา (Price-based instruments) การเรียกร้องทางด้านสิทธิบัตรหรือการรับรอง (Licensing or certification requirements) และการแบ่งแยกการเข้าสู่ระบบโทรคมนาคม

(Discriminatory access to distribution and communications systems) โดยสามารถอธิบายลักษณะของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการทั้ง 4 ได้ ดังนี้

- การจำกัดทางด้านปริมาณ (Quantitative restrictions: QR) เช่น การกำหนดโควตา (Quotas) การจำกัดปริมาณ (Local content) และข้อห้าม (Prohibitions) สามารถพบได้ในการค้าในภาคบริการต่างๆ ดังนี้ การขนส่งภายในประเทศ โทรคมนาคมพื้นฐาน กฎหมาย ประกันภัย การศึกษา การสำรวจและการบริการแนะนำการลงทุน
- เครื่องมือด้านราคา (Price-based instruments) เป็นรูปแบบของค่าธรรมเนียมการอนุญาตเข้าออกประเทศหรือภาษีที่สามารถทำการกีดกันการค้าในภาคสินค้าที่เกิดจากการค้าในภาคบริการที่มีรูปร่าง เช่น फिल्म รายการโทรทัศน์ และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ หรือสินค้าที่ผูกใช้ในขบวนการให้บริการ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องมือเกี่ยวกับโทรคมนาคมและวัสดุที่ใช้ประกอบการโฆษณา ซึ่งสามารถพบได้ในการบริการต่างๆ เช่น การขนส่งทางอากาศ การบริการทางการเงินและโทรคมนาคม
- การเรียกร้องทางด้านสิทธิบัตรหรือการรับรอง (Licensing or certification requirements) เช่น การกำหนดมาตรฐาน (standards) และการจดสิทธิบัตร (Licensing) มักใช้ในการจัดเก็บภาษีกับผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศและการบริการทางธุรกิจ
- การแบ่งแยกการเข้าสู่ระบบโทรคมนาคม (Discriminatory access to distribution and communications systems) เป็นข้อจำกัดที่สามารถพบได้ทั่วไปทั้งธุรกิจโทรคมนาคม การขนส่งทางอากาศ โฆษณา การประกันภัยและเครือข่ายของผู้จัดจำหน่าย เป็นต้น

นอกจากนั้นการแบ่งมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการตามลักษณะของมาตรการกีดกันที่มีต่อการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศ (Foreign direct investment: FDI) โดย UNCTAD ในปี 1996 ได้แบ่งประเภทของมาตรการกีดกันออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาด (Restrictions on market entry) ข้อจำกัดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของและการควบคุม (Ownership and control restrictions) และข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (Operational restrictions) แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2.2 (UNCTAD, 1996)

ตารางที่ 2.2: ตารางการแบ่งรูปแบบมาตรการการกีดกัน FDI

Restrictions on market entry	Bans on foreign investment in certain sectors Quantitative restrictions (e.g. limit of 25 percent foreign ownership in a sector) Screening and approval (sometimes involving national interest or net economic benefits tests) Restrictions on the legal form of the foreign entity Minimum capital requirements Conditions on subsequent investment Conditions on location Admission taxes
Ownership and control restrictions	Compulsory joint ventures with domestic investors Limits on the number of foreign board members Government appointed board members Government approval required for certain decisions Restrictions on foreign shareholders' rights Mandatory transfer of some ownership to locals within a specified time (e.g. 15 years)
Operational restrictions	Performance requirements (e.g. export requirements) Local content restrictions Restrictions on imports of labor, capital, and raw materials Operational permits or licenses Ceilings on royalties Restrictions on repatriation of capital and profits

ที่มา: UNCTAD, 1996

2.1.4 วิธีการวัดขนาดมาตรการทางการค้าในภาคบริการ

การวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการเปลี่ยนแปลงมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีลักษณะข้อมูลเชิงคุณภาพให้กลายเป็นค่าอัตราภาษี เทียบเท่ามาตรการทางการค้า (Tariff Equivalent: TE) ที่มีลักษณะข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อการกำหนด

ขนาดของมาตรการกีดกันให้สามารถเข้าใจและเปรียบเทียบกันได้โดยง่าย วิธีการวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการมีหลากหลายวิธี ดังต่อไปนี้

- Frequency studies and indexes of restrictiveness เป็นวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่เริ่มต้นจากการระบุประเภทของข้อจำกัดว่า ข้อจำกัดดังกล่าวมิใช่ในการค้าในภาคบริการทั่วไปหรือเป็นการใช้ในบางอุตสาหกรรม จากนั้นกำหนดค่าความสำคัญของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการดังกล่าวด้วยการให้คะแนนในขอบเขตจาก 0 สำหรับข้อจำกัดที่น้อยที่สุดไปถึง 1 สำหรับข้อจำกัดที่มากที่สุด
- Price-impact measurements เป็นวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยการใช้ข้อมูลราคาที่เป็นพื้นฐานของแบบจำลองสมการถดถอยที่จะประมาณค่าผลกระทบทางราคาด้วยแบบจำลองที่ประกอบไปด้วยข้อมูลของข้อจำกัด
- Quantity-impact measurements เป็นวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยปริมาณการผลิตหรือปริมาณการค้าในภาคบริการที่เป็นพื้นฐานของแบบจำลองสมการถดถอยที่จะประมาณค่าผลกระทบทางปริมาณ โดยค่าที่ได้จากการประมาณค่าจะถูกทำให้เป็นค่าอัตราภาษีเทียบเท่าของมาตรการกีดกันทางการค้า (Tariff Equivalent) ด้วยการประมาณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาต่อไป
- Gravity-model estimates เป็นวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยการกำหนดแบบจำลองของราคาที่ถูกประเมินค่าผลกระทบจากเทคนิคการศึกษาความห่างไกลของข้อจำกัดในการใช้สำหรับการกำหนดปริมาณการกีดกันระหว่างกัน ซึ่งแบบจำลองนี้บอกปริมาณการค้าในภาคบริการทั้งสองฝ่าย โดยค่าบวกคือรายได้ของการค้าจากทั้งสองคู่ค้าและค่าลบคือค่าความแตกต่างระหว่างกัน ซึ่งตัวแปรจะอยู่ในรูป Log ของปริมาณการค้าในภาคบริการรวมกันทั้งสองฝ่ายระหว่าง 2 ประเทศ ซึ่งคำนวณได้จากค่า Log ของรายได้ประชาชาติ ความต่างระหว่างกันของตัวแปรอื่นๆ เช่น per capita income พร้อมทั้งตัวแปรหุ่นที่ทำหน้าที่สะท้อนขอบเขตทั่วไป เช่น ภาษา เป็นต้น โดยแบบจำลองนี้สามารถแสดงผลกระทบของนโยบายที่มีความหลากหลายและโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการค้าในการควบคุมและการสังเกตรายได้และระยะห่างระหว่างกัน
- Financial-based measurements เป็นวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยข้อมูลทางการเงินในส่วนของความแตกต่างกันระหว่างราคาทุนและราคาขาย

ภายใต้เงื่อนไขนโยบายจากภาครัฐที่กำหนดการเข้าไปดำเนินการธุรกิจการค้าในภาคบริการ และการแข่งขัน

ตัวอย่างของงานวิจัยที่ผ่านมาของวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ ดังกล่าวสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 2.3 ซึ่งแสดงแบบจำลองในการศึกษาของแต่ละวิธีการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ โดยสรุป และรายละเอียดของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งในส่วนของการค้าในภาคสินค้าและการค้าในภาคบริการ สามารถติดตามได้ในส่วนของวรรณกรรมปริทัศน์ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.3: ตารางแสดงตัวอย่างวิธีการวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ

ผู้ทำการศึกษา (ปี)	NTBs	วิธีการศึกษาและสมการในการศึกษา	ภาคบริการ
Hoekman (1996)	GATS	Frequency studies and indexes of restrictiveness Index of restrictiveness = (1-Frequency ratio) โดยกำหนดให้ 200% = No access , 20-50% = Market access less constrained Tariff equivalent = Benchmark tariff equivalent × (1-Frequency ratio)	Services in Mode 1-4
MaGuire,Schuele (2000)	GATS	Frequency studies and indexes of restrictiveness กำหนดคะแนนสำหรับข้อจำกัดที่มีความแตกต่างกันในช่วงระหว่าง 0 ถึง 1 โดยที่ 0 สำหรับข้อจำกัดที่น้อยที่สุดและ 1 สำหรับข้อจำกัดที่มากที่สุด	Banking services
Doove(2001)	OECD	Price-impact measurements $p = \alpha + \beta BRI + \gamma E + \epsilon$ p = Price of airtravel over particular route BRI = Index of restrictiveness for that route E = Vector of environmental variables	Air travel
Warren(2000)	ITU survey data	Quantity-impact measurements $Q_i^m = \alpha + \beta_1 Y_i + \beta_2 V_i^2 + \beta_3 PD_i + \beta_4 [P_i^m] + \epsilon_i$ Q_i^m = Cellular subscribers for 100 inhabitants Y_i = GDP per capita PD_i = Population density $[P_i^m]$ = Policy variable (Index of market access, etc.) เปลี่ยนผลกระทบทางด้านปริมาณเป็นผลกระทบทางด้านราคาโดย $\eta = \frac{\% \Delta Q}{\% \Delta P}, \% \Delta P = \frac{\% \Delta Q}{\eta}$	Telecommunications services, Chiefly mobile telephony, Fixed network services
Francois(1999)	U.S. Data	Gravity-model estimates ประมาณค่าความแตกต่างที่แท้จริงกับปริมาณการนำเข้าที่คาดการณ์ โดยกำหนดตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้ Per capita income, GDP และตัวแปรหุ่นที่แสดงมาตรการกีดกัน ซึ่งจะสมมติให้ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์เท่ากับ 4	Business/Financial services
Hoekman(2000)	World scope Data	Financial-based measurements ใช้ข้อมูล Gross operating margins โดยคำนวณได้จาก $GOM = \frac{(Total\ sales\ revenue - Total\ average\ costs)}{Total\ average\ costs}$	Financial services

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุฤตตานนท์ (2009)

2.2 วรรณกรรมปริทัศน์

การทบทวนวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการการค้าที่มีใช้ภายใต้การบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย แบ่งเนื้อหาในการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคสินค้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ พร้อมทั้งแสดงคำอธิบายวิธีการศึกษาและขั้นตอนการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในโดยสรุป

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคสินค้า

การศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคสินค้าเป็นการทบทวนผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคสินค้าโดยเฉพาะในส่วนของการศึกษาและขั้นตอนในการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดในการทบทวนวรรณกรรมดังต่อไปนี้

บทความของ Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern ในปี 1997 กล่าวถึงการศึกษาวิธีการที่มีความเป็นไปได้ในการคำนวณค่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในและคำแนะนำสำหรับวิธีการศึกษาเหล่านั้นให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมุ่งเน้นในแนวความคิดของการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในตามรูปแบบที่แตกต่างกัน และการประยุกต์งานวิจัยสำหรับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประเทศสมาชิกใน OECD Pilot Group เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าศึกษาคำนวณค่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในต่อไป

แบบจำลองที่ใช้ในการวัดขนาดของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในของ Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern คือ Ad Valorem Tariff กล่าวคือ เมื่ออัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าสามารถแทนที่มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในได้แล้วค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าจะนำไปสู่มูลค่าของราคาภายในประเทศ

(Inside-border price) ที่เท่าเทียมกันในลักษณะของความสัมพันธ์ตามรูปแบบของ Ad Valorem กับราคาของ C.I.F. (Cost Insuranced Freight Discharging Port: C.I.F.) เมื่อค่าเช่าที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาในทิศทางเดียวกันกับภาษีซึ่งมีขนาดเท่ากันและอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีดังกล่าวสามารถคำนวณได้จากสมการที่ 2.1

$$TE = p = \frac{r}{p_c} = \frac{r_x+r_m}{p_c} \quad \text{สมการที่ 2.1}$$

จากสมการที่ 2.1 ในการศึกษาข้างต้นของการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีเป็นอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่มีค่าเป็นเศษส่วน เพื่อความสะดวกในการทำความเข้าใจจึงจำเป็นต้องคูณด้วย 100 ให้หน่วยของค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าเป็นร้อยละ

Bijit Bora, Aki Kuwahara และ Sam Laird (2002) เป็นอีกบทความที่กล่าวถึงการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีที่มีในระบบนโยบายทางการค้า โดยศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีด้วยการให้คำจำกัดความและแบ่งแยกประเภทพร้อมทั้งพิจารณาผลกระทบที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีและวิธีการคำนวณผลกระทบของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีโดยเฉพาะการศึกษาในส่วนของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่า (Tariff Equivalent), Subsidy Equivalent, Trade Restrictiveness Index และการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวัดขนาดตามการศึกษาของ Bijit Bora, Aki Kuwahara และ Sam Laird นั้นเป็นการวัดขนาดผลกระทบทางด้านราคาตามแบบจำลองต้นแบบในงานวิจัยของ Deardorff และ Stren (1985) และ Baldwin (1989) ที่ศึกษาในผลกระทบด้านราคาทั้ง 4 ประเภท อันได้แก่ Tariff Equivalent, Subsidy Equivalent, TRI และ Effective protection ซึ่งอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าตามแบบจำลองผลกระทบทางด้านราคาหรือความต่างของราคา (Price Wedge) ที่มีในแต่ละมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีด้วยความแตกต่างระหว่างราคาในตลาดโลกกับราคาสินค้าภายในประเทศที่ถูกปกป้องด้วยมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี

การศึกษาประมาณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีโดย Judith M. Dean, Robert Feinberg และ Michael Ferrantino ในปี 2003 เป็นความพยายามที่จะประมาณค่าร้อยละของการเพิ่มขึ้นในราคาสินค้าระหว่างเศรษฐกิจเนื่องจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีซึ่ง

แบบจำลองภายใต้ข้อมูลจาก EIU City Data ประกอบด้วยราคาสินค้าและบริการกว่า 160 ชนิดใน 123 เมืองใน 79 ประเทศนับตั้งแต่ปี 1990 ซึ่งคำนวณค่าของผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การเปรียบเทียบราคาสินค้าในแต่ละชนิดกับสินค้าทั่วโลกในช่วงเวลานั้น เมื่อพิจารณาเศรษฐกิจภายในประเทศกับภาษีและโควตาการนำเข้าสินค้าชนิด X แล้ว สมมติให้ สินค้า X ถูกผลิตในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ของทุกเศรษฐกิจ และสินค้า X จากทุกแหล่งผลิตสามารถทดแทนกันได้ อย่างสมบูรณ์ ตามแนวความคิดของ Deardorff และ Stern (1997) ที่สามารถคำนวณความแตกต่างของราคาภายในประเทศ (Inside-border price) ของการนำเข้าสินค้า X (P_d^m) และราคา C.I.F. ของการนำเข้าสินค้า X (P_c^m) เป็นร้อยละโดยหักค่า Ad Valorem Tariff (τ) ออกตามสมการที่ 2.2 ดังต่อไปนี้

$$TE = \left[\frac{P_d^m - P_c^m}{P_c^m} \right] - \tau = \rho \quad \text{สมการที่ 2.2}$$

เมื่อ ρ คือค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่า (Tariff Equivalent: TE) ในการค้าในภาคบริการที่เกิดจากการกำหนดโควตาการนำเข้าสินค้าของเศรษฐกิจภายในประเทศ จากข้อมูลที่หลากหลายของ CEIC City Data ทำให้การคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าในสมการที่ 2.2 เป็นไปได้ยาก เนื่องจากราคาขายปลีกของสินค้า X ใน Atlanta และ Berlin ประกอบด้วยต้นทุนในการกระจาย (C) และต้นทุนในการขนส่ง (C_T) ที่ไม่มีผลกระทบต่อราคาสินค้านำเข้า แต่มีผลกระทบต่อสินค้าประกอบกันที่มีขบวนการผลิตภายในประเทศและสินค้านำเข้า ดังนั้นราคาขายปลีกของสินค้า X ใน Atlanta และ Berlin จะเป็นการประกอบกันของราคาขายปลีกของสินค้าที่ผลิตใน Atlanta และ Berlin โดยสินค้านำเข้าจะส่งผลกระทบต่อภาษีและโควตาของการนำเข้าสินค้าที่คงไว้ด้วยกฎระเบียบของ United States (EU) ในสินค้า X

จากการปรับปรุงสมการที่ 2.2 โดยการตั้งสมมติฐานว่า สินค้า X ภายในประเทศและการนำเข้าสินค้า X จากต่างประเทศสามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ และต้นทุนในการกระจายสินค้านั้นเท่ากันทุกประการสำหรับสินค้าภายในประเทศและสินค้านำเข้าภายในเศรษฐกิจเดียวกัน สมการในการคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของเศรษฐกิจภายในประเทศในโควตาการนำเข้าจึงเป็นดังสมการที่ 2.3 ต่อไปนี้

$$TE = [(P_R - P_R^*) - (c - c^*) - c_T]/P_D^*] - (\tau - \tau^*) + \rho^* = \rho \quad \text{สมการที่ 2.3}$$

เมื่อ R แทนค่าของราคาค้าปลีก โดยเครื่องหมายดอกจัน (*) หมายถึงตัวแปรของเศรษฐกิจจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตามสมการที่ 2.3 บ่งบอกถึงการประมาณค่าของอัตราภาษีศุลกากรของโควตาการนำเข้าสินค้าของเศรษฐกิจภายในประเทศ (ρ) และอัตราภาษีศุลกากรของโควตาการนำเข้าสินค้าของเศรษฐกิจต่างประเทศ (ρ^*)

การศึกษาพัฒนาวิธีการวัดขนาดผลกระทบทางเศรษฐกิจของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้แบบ Core ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับมาตรการทางการค้าแบบ Non-Core ในรูปของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าตามแต่ลักษณะของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของ Mitsuyo Ando (2004) ในระบบเศรษฐกิจทั้ง 13 ของ APEC โดยวิธีการประมาณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ด้วยความแตกต่างกันระหว่างราคา C.I.F. ของการนำเข้าและราคาสินค้าภายในประเทศที่สามารถทดแทนกันภายในประเทศ พร้อมทั้งอัตราความถี่ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้เพื่อการจำแนกอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ทั้งหมด มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ในการพิจารณาศึกษานี้ ได้แก่ มาตรการควบคุมราคา มาตรการจดทะเบียน มาตรการควบคุมปริมาณ มาตรการผูกขาดและมาตรการทางเทคนิค ตามการแบ่งประเภทของ UNCTAD และการประมาณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ในแต่ละมาตรการและประเภทสินค้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือการคำนวณขนาดความแตกต่างของราคาเนื่องมาจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ โดยกำหนดให้ p_i^M และ p_i^D เป็นราคา C.I.F. ของสินค้านำเข้าและราคาสินค้าที่มีขบวนการผลิตภายในประเทศซึ่งสามารถทดแทนกันในสินค้าที่ i ($i=1,2,\dots,21$) และ PD_i^T แทนขนาดของราคาที่แตกต่างกันของมาตรการทางการค้าด้านภาษีและมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้สำหรับสินค้า i โดย PD_i^T สามารถคำนวณได้ดังสมการที่ 2.4

$$PD_i^T = 100 \times \frac{p_i^D - p_i^M}{p_i^M} \quad \text{สมการที่ 2.4}$$

โดยสมมติให้ความเหมือนกันของสินค้านำเข้าสามารถทดแทนสินค้าภายในประเทศได้ตามคำอธิบายของ Deardorff และ Stern (1998) ถึงวิธีการศึกษาที่สินค้านำเข้าและสินค้าภายในประเทศสามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการค้าขายสินค้าทั้งคู่จึงสามารถขายได้ในราคาเดียวกันภายในตลาดภายในประเทศ ถ้าหากสินค้านำเข้าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมากกว่าสินค้าภายในประเทศแล้วการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในนั้นจะมีค่าลบ โดยกำหนดให้ t_i เป็นอัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้า i และ PD_i^N เป็นขนาดของราคาที่แตกต่างกันเนื่องมาจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในสำหรับสินค้า i และ PD_i^N สามารถหาได้จากสมการที่ 2.5

$$PD_i^N = PD_i^T - t_i \quad \text{สมการที่ 2.5}$$

ในขั้นตอนถัดไปเป็นการประมาณค่าราคาผลกระทบที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในด้วยการใช้ค่าของ PD_i^N ที่ได้รับการประมาณค่าในสมการที่ 2.4 และอัตราความถี่ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใน โดยรูปแบบของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในการศึกษาประกอบไปด้วย มาตรการควบคุมราคา ($i=1$) มาตรการจดทะเบียน ($i=3$) มาตรการควบคุมปริมาณ ($i=4$) มาตรการผูกขาด ($i=5$) และมาตรการทางเทคนิค ($i=6$) และ F_{ij} คืออัตราความถี่ของรูปแบบที่ j ($j=1,2,3,\dots,6$) ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในสำหรับสินค้า i ตามสมการถดถอยดังต่อไปนี้

$$PD_i^N = \alpha + \sum_j \beta_j F_{ij} \quad \text{สมการที่ 2.6}$$

เมื่อ α แทนการกีดขวางและ β_j เป็นสัมประสิทธิ์จากการประมาณค่าของราคาที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในแต่ละรูปแบบ ราคาที่ได้รับผลกระทบของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในรูปแบบ j (β_j) ถูกสมมติให้มีลักษณะข้อมูลแบบ Cross Section และการเพิ่มเติมตัวแปรจากสมการพื้นฐานแสดงถึงตัวแปรที่มีการควบคุมรายได้ อาทิเช่น GDP per capita หรือตัวแปรหุ่นของเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาเพื่อการคำนวณค่าให้ขึ้นไปตามความจริงที่ว่า ราคาความแตกต่างจะมีค่าเป็นลบเนื่องจากคุณภาพที่แตกต่างกันระหว่างสินค้านำเข้าและสินค้าภายในประเทศตามการเปรียบเทียบสินค้าในเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนาและมีความเป็นไปได้ในการเกิดปัญหา Heteroskedasticity เนื่องมาจากข้อมูลแบบ Cross Section

สุดท้ายเป็นขั้นตอนในการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าในแต่ละสินค้าทั้ง 21 ประเภท ที่แทนค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในแบบ j สำหรับสินค้า i (TE_{ij}) ตามสมการดังต่อไปนี้

$$TE_{ji} = \hat{\beta}_j F_{ij} \quad \text{สมการที่ 2.7}$$

แม้ว่า $\hat{\beta}_j$ จะถูกสมมติให้เป็นข้อมูลแบบ Cross Section แต่ค่าของ TE_{ji} ที่ประมาณค่าได้จาก $\hat{\beta}_j$ และ F_{ij} ก็สามารถอธิบายค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในและประเภทสินค้าในแต่ละรูปแบบได้เป็นอย่างดี

ผลงานวิจัยของ Michael Ferrantino ในปี 2006 เป็นการศึกษาผลกระทบของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในที่แสดงถึงมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในที่นำไปสู่ราคาภายในประเทศที่สูงและปริมาณการนำเข้าสินค้าที่น้อยลงซึ่งเป็นผลกระทบเชิงปริมาณ โดยวิธีการศึกษาแบบ Simulation สามารถใช้ผลกระทบดังกล่าวมาพัฒนาเพื่อการประมาณค่าของการนำเข้า, การส่งออก, ราคา, ขบวนการผลิต, GDP และสวัสดิการทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ผลกระทบของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในเริ่มต้นจากข้อมูลพื้นฐานของ Trade Analysis and Information System (TRAINS) ที่เป็นระบบข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ในทุกระดับข้อมูลภายในซึ่งครอบคลุมทั้งมาตรการทางการค้าด้านภาษี กิ่งภายในและที่มีใช้ภายในที่มีมากกว่า 140 ประเทศ และข้อมูลจากผู้ส่งออกเกี่ยวกับความยากลำบากในการค้าขาย ซึ่งการตรวจสอบของผลกระทบด้านราคาของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในสามารถแสดงค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าหรือรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ได้ด้วยวิธี Handicraft ซึ่งเป็นวิธีการเปรียบเทียบราคาของสินค้าที่ได้รับผลกระทบและไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใน วิธีการศึกษานี้สามารถแสดงออกถึงสมรรถภาพของข้อตกลงทางการค้าที่มีก่อนนโยบายและตลาด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลตามคำเรียกร้องเหล่านั้นเป็นแค่เพียงอุดมคติในการเปรียบเทียบกันอย่างกว้างขวางของสินค้า, อุตสาหกรรมและประเทศ และการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติของราคาในการเปรียบเทียบอาจจะทำให้เกิดการสูญเสียของรายละเอียดของข้อมูลในบางกรณีที่มีความเฉพาะเจาะจง โดยความแตกต่างของ

ราคาในแต่ละรูปแบบที่กำหนดให้ ρ แสดงถึงค่าของ Ad Valorem Tariff Equivalent ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ที่มีการยกเว้นในบางกรณี

- จากการประยุกต์ตามบทความของ Moroz และ Brown (1987) ที่แสดงในผลงานการวิจัยของ Linking และ Arce (2002) ว่าด้วย

$$\rho = \left(\frac{p_d}{p_w} \right) - (1 + t + d) \quad \text{สมการที่ 2.8}$$

กำหนดให้

p_d คือ ราคาภายในประเทศ (ส่วนต่างสุทธิของราคาค้าปลีกและค้าส่ง)

p_w คือ ราคาโลก (ส่วนต่างสุทธิของราคาค้าปลีกและค้าส่ง)

t คือ Ad Valorem Tariff Equivalent

d คือ Ad Valorem ในส่วนต่างของราคาการขนส่งระหว่างประเทศ

- รูปแบบที่ถูกใช้กับราคาประมูลโควตาสามารถหาได้จาก

$$\rho = \left(\frac{A}{p_c} \right) \quad \text{สมการที่ 2.9}$$

กำหนดให้

p_c คือ ราคา C.I.F. ของการนำเข้า

A คือ ราคาประมูลต่อหน่วยของโควตา

จากการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การยกเว้นในภาคสินค้าพบว่า วิธีการศึกษาที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่คือ การประมาณค่าจากผลกระทบทางด้านราคาและความแตกต่างทางด้านราคาสินค้าซึ่งเป็นแนวความคิดที่ใช้ในการประยุกต์ใช้กับการศึกษาการค้าในภาคบริการด้านอาหารต่อไป

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการ

การศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการในภาคบริการเป็นการทบทวนผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาศักยภาพอุตสาหกรรมเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการที่มีรูปแบบการให้บริการที่ใกล้เคียงกับการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ส่วนวิธีการศึกษาและขั้นตอนในการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการทบทวนวรรณกรรมโดยจะกล่าวถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

งานวิจัยของ Drusilla K. Brown และ Robert M. Stern ในปี 1999 ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้แบบจำลองของ Michigan Model ภายใน World Production and Trade ที่ความสัมพันธ์ของข้อมูลในการค้าในภาคบริการข้ามแดนและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ของประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนาในแบบจำลองโครงสร้างและข้อมูลพื้นฐาน โดยธุรกิจเป็นการแข่งขันแบบตลาดผูกขาดและในแต่ละธุรกิจผลิตสินค้าที่แตกต่างกัน ธุรกิจภายในประเทศต้องเผชิญหน้ากับต้นทุนคงที่ที่เกิดจากขบวนการผลิตและการบวกเพิ่มในส่วนต่างของต้นทุนราคาขายในแต่ละพื้นที่ที่มีการเข้าออกอย่างอิสระทำให้ถ้าไม่มีค่าเท่ากับศูนย์ ธุรกิจภายในประเทศจะมีขบวนการผลิตเพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศภายใต้รูปแบบของมาตรการกีดกันทางการค้าที่ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารจัดการของธุรกิจที่มีกิจการในหลายประเทศ แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการมี 2 รูปแบบคือ ธุรกิจต้องเผชิญหน้ากับ Ad Valorem Tax ในเงินทุนจัดตั้งภายในประเทศ ส่วนธุรกิจที่มีสาขาในต่างประเทศต้องเผชิญหน้ากับนโยบายที่ทำให้ต้นทุนคงที่ในการผลิตสำหรับการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยรายงานผลกระทบจากมาตรการทางการค้าในรูปของสวัสดิการ, การค้า, ปัจจัยทางด้านราคา, ผลผลิต, Economies of Scale และกิจกรรมของธุรกิจที่มีกิจการในหลายประเทศที่อาจจะเกิดขึ้น

บทความของ Kaleeswaran Kalirajan (2000) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของ Commission ในกรณีการกีดกันทางการค้าในภาคบริการซึ่งเป็นการดำเนิน โครงการร่วมมือกันของ

University of Adelaide และ Australian National University โดยบทความนี้มุ่งเน้นในกฎข้อบังคับที่มีผลกระทบต่อการค้าในภาคบริการด้านการกระจายสินค้าที่ประกอบด้วย การค้าปลีกและการค้าส่ง ในการศึกษาพัฒนาการคำนวณค่าของข้อจำกัดทางการค้าในภาคบริการด้านการกระจายแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวัดขนาดตามข้อมูลพื้นฐานของข้อจำกัดทางการค้าในแต่ละประเภทของประเทศ
2. การประมาณค่าผลกระทบของข้อจำกัดในส่วนต่างของต้นทุนราคาและธุรกิจการกระจายอาหารในประเทศต่าง
3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากส่วนต่างของราคาโดยเฉพาะผลกระทบด้านต้นทุน

การวัดขนาดผลกระทบจากข้อจำกัดของราคาและต้นทุน โดยข้อมูลที่มีอยู่อย่างจำกัด เมื่อพิจารณาและการพัฒนาการวัดขนาดของผลกระทบจากข้อจำกัดทางการค้าในภาคบริการแล้วพบว่า มีขั้นตอนในการประมาณค่าด้วยกัน 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการพิจารณาส่วนต่างราคาและต้นทุนของธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านการกระจายสินค้า (*Price – Cost Margin : PCM_{ij}*) โดยสามารถประมาณค่าของ PCM_{ij} ของธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านการกระจายสินค้าได้ดังสมการต่อไปนี้

$$PCM_{ij} = a_0 + a_1(NRA_{ij}) + a_2(IV_{ij}) + a_3(IV_{ij}^2) + a_4(Sale_{ij}^2) + a_5(Sale_{ij}^3) + a_6(AM_{ij}) + a_7(K_{ij}) + \sum_1^{17} D \quad \text{สมการที่ 2.10}$$

กำหนดให้

PCM_{ij} คือ ส่วนต่างระหว่างราคาและต้นทุนของธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านการกระจายสินค้าของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i

a_0 คือ ค่าคงที่

NRA_{ij} คือ สัดส่วนรายได้ที่ไม่ใช่การค้าปลีกของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i

IV_{ij} คือ อัตราส่วนของมูลค่าของรายการสินค้าคงคลังต่อมูลค่าของการขายทั้งหมดของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i

$Sale_{ij}$ คือ มูลค่าของการขายทั้งหมดของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i

AM_{ij} คือ สภาพแวดล้อมที่คำนวณจากอัตราส่วนของมูลค่าต้นทุนคงที่ต่อการขายทั้งหมด (มูลค่าของการขายทั้งหมดของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i)

K_{ij} คือ ต้นทุนของเงินต้นที่คำนวณจากอัตราส่วนของการคืนเงินต้นลบด้วยการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินต้นต่อการขายทั้งหมดของธุรกิจ j ในเศรษฐกิจ i

D_i คือ ตัวแปรหุ่นของเศรษฐกิจเฉพาะสำหรับเศรษฐกิจที่ $i=1-27$ ดังนั้นแล้ว $a_0 + D_i$ ก็คือ ค่าของกำไรของเศรษฐกิจเฉพาะในส่วนการประมาณขั้นตอนที่ 2 (EPR_i)

ส่วนการประมาณค่าในขั้นตอนที่ 2 เป็นส่วนประกอบของกำไรในเศรษฐกิจเฉพาะ (EPR_i) ของธุรกิจในส่วนการกระจายในแต่ละเศรษฐกิจ บทบาทของกฎข้อบังคับของรัฐบาลและวิธีการปฏิบัติตัว ซึ่งแสดงการประมาณค่าระหว่างเศรษฐกิจด้วยผลกำไรทางเศรษฐศาสตร์ในเศรษฐกิจเฉพาะดังสมการต่อไปนี้

$$EPR_i = b_0 + b_1TRI_i + b_2Z_i \quad \text{สมการที่ 2.11}$$

กำหนดให้

EPR_i คือ กำไรเศรษฐกิจเฉพาะในเศรษฐกิจ i

TRI_i คือ คะแนน Trade Restrictiveness Index ในเศรษฐกิจที่ i

Z_i คือ ตัวแปรหุ่นสำหรับเศรษฐกิจกับวิธีการปฏิบัติโดยส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนบทความของ Duc Nguyen Hong (2000) เป็นอีกหนึ่งบทความในการศึกษาวิจัยของ Commission ในกรณีการกีดกันทางการค้าในภาคบริการภายใต้โครงการร่วมมือกันของ University of Adelaide และ Australian National University เช่นกัน โดยจุดมุ่งหมายของบทความนี้คือการศึกษารายละเอียดที่ส่งผลกระทบต่อทางการค้าในภาคบริการด้านผู้เชี่ยวชาญ อันได้แก่ นักกฎหมาย นักบัญชี สถาปนิก และการบริการด้านวิศวกรรม ซึ่งวิธีการศึกษาที่ใช้เป็นการคำนวณค่าของข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อทางการค้าดังกล่าวและการพัฒนาการวัดขนาดข้อจำกัดทางการค้าโดยประยุกต์ใช้กับอุปทานภายในประเทศและอุปทานจากต่างประเทศของการค้าในภาคบริการด้านผู้เชี่ยวชาญ การพัฒนาการประมาณค่าของผลกระทบจากข้อจำกัดในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจในตัวอย่งของการค้าในภาคบริการด้านวิศวกรรมด้วยส่วนต่างของราคาและต้นทุน ดังสมการต่อไปนี้

$$PCM_{ij} = \beta_0 + \beta_1 m_j + \beta_2 (1 - m_j) C_j + \beta_3 (1 - m_j) C_j^2 + \beta_4 (1 - m_j) TRI_j + \beta_5 m_j RD_j + \beta_6 m_j RD_j^2 + \beta_7 m_j RD_j^3 + \beta_8 \ln(G_j) + \beta_9 \ln(Div_j) + \beta_{10} Size_j + \beta_{12} Size_j^2 + \beta_{12} K_j$$

สมการที่ 2.12

กำหนดให้

PCM_{ij} คือ ส่วนต่างของราคาและต้นทุนของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

m_j คือ ส่วนแบ่งการตลาดของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

C_j คือ ระดับความเข้มข้นของการบริการวิศวกรรมในเศรษฐกิจ j

TRI_j คือ ข้อมูลข้อจำกัดของการบริการวิศวกรรมในเศรษฐกิจ j

RD_j คือ การค้นคว้าวิจัยและพัฒนาของการบริการวิศวกรรมในเศรษฐกิจ j

G_j คือ การเติบโตในช่วงที่ผ่านมาของการขายของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

Div_j คือ ข้อมูลการกระจายของของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

$Size_j$ คือ ค่าสัมบูรณ์ของขนาดธุรกิจของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

K_j คือ ต้นทุนของเงินทุนของธุรกิจวิศวกรรม i ในเศรษฐกิจ j

ในบทความของ Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern (2003) บรรยายถึงแนวความคิดและความเข้าใจของการค้าในภาคบริการระหว่างประเทศ มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีผลกระทบต่อการค้าในภาคบริการระหว่างประเทศดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 2.1 *แนวคิดทฤษฎี* นอกไปจากนั้นยังมีการบรรยายถึงลักษณะของมาตรการกีดกันทางการค้าพร้อมกับการแสดงตัวอย่างของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้านการธนาคาร และการอภิปรายถึงวิธีการศึกษาการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่ประกอบไปด้วยวิธีการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. Frequency studies and indexes of restrictiveness
2. Price-impact measurements
3. Quantity-impact measurements
4. Gravity-model estimates
5. Financial-based measurements

พร้อมทั้งขั้นตอน โดยสรุปในการดำเนินการศึกษามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ ทั้งวิธีการวัดขนาดของมาตรการทางการค้าในภาคบริการและผลกระทบจากมาตรการทางการค้าในภาคบริการดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมรายละเอียดของกฎเกณฑ์ภายในประเทศและนโยบายที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อธุรกิจการค้าในภาคบริการภายในประเทศและส่วนที่เป็นการตรวจสอบ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการประยุกต์ใช้ระหว่างธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งรายละเอียดด้านปริมาณ เช่น สัดส่วนร้อยละหรือปริมาณเงินที่มีการจัดเก็บภาษีตามกำหนดกฎเกณฑ์
2. ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมและการสำรวจอย่างมีระบบของรัฐบาลหรือหน่วยงานทางธุรกิจที่อาจจะเป็นการเก็บรวบรวมไว้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น ข้อมูลมัดของรัฐบาลทำไว้ใน การเจรจาทางการค้าของ GATS และผลจากการเจรจา เป็นต้น
3. สำหรับกำหนดแบ่งแยกรูปแบบของกฎเกณฑ์และนโยบาย เป็นการให้คำจำกัดของความ ระดับข้อจำกัดและกำหนดคะแนนในขอบเขตจาก 0 สำหรับข้อจำกัดที่น้อยที่สุดไปถึง 1 สำหรับข้อจำกัดที่มากที่สุด
4. การวัดขนาดของข้อจำกัดด้วยการให้น้ำหนักคะแนนจากขั้นตอนที่ 3 เป็นพื้นฐานจากการตัดสินใจให้น้ำหนักความสัมพันธ์ตามความสำคัญในแต่ละนโยบายโดยวิธีการศึกษาทาง สถิติ เช่น การวิเคราะห์การค้าในภาคบริการตามการระบุน้ำหนักหรือการออกแบบการวัด ขนาดตัวแทนในรูปแบบของตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงลักษณะของข้อจำกัด
5. การเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ได้จากการวัดข้อจำกัดจากขั้นตอนที่ 4 ไปเป็นค่าอัตราภาษี สุลการเทียบเท่า (Tariff Equivalent: TE) ด้วยวิธีการศึกษาที่ขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูล สำหรับการรายงานมาตรการกีดกันทางการค้าและการวิเคราะห์ผลกระทบ ดังนี้
 - a. กำหนดการพิจารณามูลค่าของอัตราภาษีเทียบเท่าในแต่ละส่วนประกอบของการวัด ขนาดด้วยการแสดงค่าสัดส่วนร้อยละของธุรกิจจากต่างประเทศในแต่ละส่วนประกอบ โดยระดับที่มีข้อจำกัดมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 1
 - b. ใช้ข้อมูลราคาและสรุปพื้นฐานตามแบบจำลองสมการถดถอยที่ประกอบด้วยรายการ หรือการวัดขนาดอื่นของข้อจำกัดและการประเมินผลกระทบทางราคา
 - c. ใช้ข้อมูลปริมาณการผลิตหรือการค้าในภาคบริการเป็นพื้นฐานสำหรับแบบจำลอง สมการถดถอยที่ประกอบด้วยรายการหรือการวัดขนาดอื่นๆของข้อจำกัด และประมาณ

ค่าผลกระทบทางปริมาณ โดยค่าจากการประมาณสามารถเปลี่ยนเป็นค่าอัตราภาษี
 สุลการเทียบเท่าได้ ด้วยการประมาณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคา

6. การนำค่าอัตราภาษีสุลการเทียบเท่า (Tariff Equivalent: TE) มาใช้ในแบบจำลองของการ
 ผลิตและการค้าเพื่อศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากมาตรการกีดกันทางการค้า
 โดยแบบจำลองที่เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย และแบบจำลองดุลย
 ภาพทั่วไป (Computable General Equilibrium Modeling : CGE Model) ที่รวมผลกระทบ
 ทั้งหมดจากมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศที่ออกแบบมาเพื่อศึกษาผลกระทบ
 จากกฎเกณฑ์ของการค้าในภาคบริการที่สามารถกำหนดได้

ซึ่งขั้นตอนการศึกษาวิจัยเพื่อการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการของ
 Alan V. Deardorff และ Robert M. Stern สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวัดขนาด
 มาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารและด้านอื่นๆต่อไป

บทความของ Duc Nguyen-Hong ในปี 2003 เป็นการรวบรวมเทคนิคสำหรับการประมาณ
 ค่าของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการในโครงการความร่วมมือของนักวิจัยจาก
 Productivity Commission และมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย โดยการพัฒนาวิธีการศึกษาเพื่อ
 การวัดขนาดข้อจำกัดทางการค้าในภาคบริการ ผลจากการศึกษาทำให้เกิดข้อมูลของข้อจำกัดทาง
 การค้าและการวัดขนาดของราคาจากมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการในกลุ่มเศรษฐกิจใน
 ยุโรป เอเชีย อเมริกาเหนือและอเมริกาใต้

มาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและ
 การดำเนินกิจการของธุรกิจโดยข้อจำกัดทางการค้าในภาคบริการมีผลกระทบต่อเพิ่มขึ้นของ
 ราคาของการค้าในภาคบริการ แต่ผลกระทบทางการค้าไม่สามารถสังเกตได้เหมือนกับมาตรการ
 ทางด้านภาษี จึงเกิดวิธีการศึกษาวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วย 2 ขั้นตอน
 ดังต่อไปนี้

- ขั้นตอนที่ 1 เป็นการคำนวณข้อมูลข้อจำกัดทางการค้าโดยการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเชิง
 คุณภาพของข้อจำกัดไปเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ

- ขั้นตอนที่ 2 การใช้เทคนิคทางเศรษฐมิติในการประมาณค่าผลกระทบโดยตรงของข้อจำกัดที่มีต่อความสามารถทางเศรษฐกิจของธุรกิจในพื้นที่ต่างๆ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาการค้าในภาคบริการสามารถวัดได้ด้วยข้อมูลข้อจำกัดทางการค้าตามความถี่ที่มีพื้นฐานตามจำนวนข้อจำกัดและความเคร่งครัดทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีการพัฒนาข้อมูลด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลของข้อจำกัดจากหลากหลายแหล่งข้อมูล เช่น WTO, OECD, GATS และ APEC เป็นต้น
2. การแบ่งกลุ่มและการเปรียบเทียบข้อจำกัดระหว่างเศรษฐกิจเพื่อให้ข้อจำกัดความเท่าเทียมกันทางการค้า
3. การกำหนดคะแนนของข้อจำกัดเพื่อได้บ่งบอกระดับความเคร่งครัดของข้อจำกัดระหว่างเศรษฐกิจในช่วงคะแนน 0 ถึง 1
4. การคำนวณข้อมูลด้วยน้ำหนักของคะแนนพื้นฐานจากความสัมพันธ์ของข้อจำกัดในข้อมูลที่แตกต่างกัน 2 ส่วน คือ ข้อมูลจากต่างประเทศที่ถูกคำนวณเพื่อการวัดขนาดความเหมือนและแตกต่างกันของข้อจำกัดของธุรกิจจากต่างประเทศ และข้อมูลภายในประเทศที่ถูกคำนวณเพื่อการวัดขนาดข้อจำกัดที่ประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการภายในประเทศ

วิธีที่ใช้ในการศึกษาในบทความของ Duc Nguyen-Hong คือวิธี Price Impact Measures ที่เป็นการประมาณค่าทางเศรษฐมิติด้วยการใช้ข้อมูลข้อจำกัดในแบบจำลองทางเศรษฐมิติของความสามารถทางเศรษฐศาสตร์ เมื่อ Y เป็นบางส่วนของกรวัดของความสามารถ เช่น ราคาระหว่างอุตสาหกรรม และ X เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่แสดงความสำคัญของการกำหนดความสามารถของ Y ดังสมการต่อไปนี้

$$Y = \alpha + \beta R + \gamma X + \varepsilon \quad \text{สมการที่ 2.13}$$

เมื่อการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ (β) จากสมการที่ 2.13 ถูกใช้ในการบอกขนาดของผลกระทบด้านราคาของข้อจำกัดที่มีค่าเป็นสัดส่วนร้อยละของการเพิ่มขึ้นของราคาการค้าในภาคบริการ สรุปได้จากข้อจำกัดที่มีความสัมพันธ์กับราคาในการค้าเสรี และการคำนวณการวัดขนาด

ของราคาต้องใช้เครื่องมือทางคณิตศาสตร์ในรูปของฟังก์ชันเพื่อการแปลงผลกระทบทางเศรษฐกิจมิติไปเป็นค่าสัดส่วนร้อยละทางราคาด้วยการวัดขนาดด้วยข้อมูลพื้นฐานของสัมประสิทธิ์และข้อมูลข้อจำกัด

Fukunari Kimura และ Hyun-Hoon Lee (2004) มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการกำหนดผลกระทบของตามข้อตกลงระหว่างประเทศของการค้าในภาคบริการด้วยแบบจำลอง Gravity Model เพื่อการประมาณค่าสมการถดถอยของข้อตกลงระหว่างประเทศของการค้าในภาคบริการและการค้าในภาคสินค้าจากประเทศสมาชิกของ OECD ทั้ง 10 ประเทศไปยังเศรษฐกิจอื่นที่เป็นประเทศสมาชิกของ OECD และที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกของ OECD โดยใช้ข้อมูลในปี 1999 และ 2000 โดยแบบจำลองตามทฤษฎีในการศึกษาการค้าตามข้อตกลงระหว่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดของประเทศและระยะห่างแต่เพียงเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับระยะห่างของความสัมพันธ์ด้วยดังสมการของแบบจำลอง Gravity Model ดังต่อไปนี้

$$T_{ij} = G_i^{\beta_1} \cdot G_j^{\beta_2} \cdot D_{ij}^{\beta_3} \cdot R_j^{\beta_4} \cdot R_{ij}^{\beta_5} \cdot E_{ij} \quad \text{สมการที่ 2.14}$$

กำหนดให้

T_{ij} คือ กระแสการค้าตามข้อตกลงระหว่างสองประเทศ (ส่งออกหรือนำเข้า) ระหว่างประเทศ i และประเทศ j

G_i คือ ปริมาณเศรษฐกิจของประเทศ i

G_j คือ ปริมาณเศรษฐกิจของประเทศ j

D_{ij} คือ ระยะห่างตามภูมิศาสตร์ระหว่างต้นทุนของประเทศ i และ j

R_i คือ ระยะความสัมพันธ์ของประเทศ i

R_j คือ ระยะความสัมพันธ์ของประเทศ j

E_{ij} คือ Error Term

การประมาณค่าสมการตามแบบจำลอง Gravity Model ที่ตัวแปรตามในสมการคือการส่งออกและการนำเข้าของการค้าในภาคบริการระหว่างประเทศตามข้อมูลสถิติที่เผยแพร่จาก OECD ที่การส่งออกและการนำเข้าของการค้าในภาคบริการระหว่างประเทศคู่ค้าสำหรับ 26 ประเทศ

สมาชิกของ OECD สำหรับข้อมูลในปี 1999 และ 2000 โดยข้อมูลมีลักษณะแบบ Panel Data และลักษณะการวิเคราะห์ที่อยู่ในรูปแบบของสมการถดถอยของแบบจำลองมาตรฐานของ Gravity Model ซึ่งเป็นการกำหนดค่าความแตกต่างและความเหมือนกันระหว่างของตัวแปรตามในการค้าระหว่างประเทศของการค้าในภาคบริการและการค้าในภาคสินค้าตามลำดับ ดังต่อไปนี้

$$Trade_{ijt} = \beta_1 GDP_{it} + \beta_2 GDP_{jt} + \beta_3 Distance_{ij} + \beta_4 Remoteness_{it} + \beta_5 Remoteness_{jt} + \gamma_i + \gamma_j + \gamma_{ij} + \delta_t + \varepsilon_{ijt} \quad \text{สมการที่ 2.15}$$

กำหนดให้

$Trade_{ijt}$ คือ ค่า log ของกระแสการค้าระหว่างสองประเทศ (ส่งออกหรือนำเข้า) ระหว่างประเทศ i และ j ในช่วงเวลา t

GDP_{it} คือ ค่า log ของ GDP ของประเทศ i ในเวลา t

GDP_{jt} คือ ค่า log ของ GDP ของประเทศ j ในเวลา t

$Distance_{ij}$ คือ ค่า log ของระยะห่างตามภูมิภาคระหว่างเงินทุนของประเทศ i และ j

$Remoteness_{it}$ คือ ค่า log ของระยะห่างความสัมพันธ์ของประเทศ i ในเวลา t

โดย $Remoteness_{it} = \log\left[\frac{\frac{1}{\sum_{it} \left(\frac{GDP_{it}}{GDP_{wt}}\right)}}{Distance_{ij}}\right]$ เมื่อ GDP_{wt} คือ ค่า GDP ของโลกในช่วงเวลา t

$Remoteness_{jt}$ คือ ค่า log ของระยะห่างความสัมพันธ์ของประเทศ j ในเวลา t

โดย $Remoteness_{jt} = \log\left[\frac{\frac{1}{\sum_{jt} \left(\frac{GDP_{jt}}{GDP_{wt}}\right)}}{Distance_{ij}}\right]$ เมื่อ GDP_{wt} คือ ค่า GDP ของโลกในช่วงเวลา t

γ_i คือ ประเทศหลัก (i) ตามผลกระทบที่กำหนดไว้

γ_j คือ ประเทศคู่ค้า (j) ตามผลกระทบที่กำหนดไว้

γ_{ij} คือ ผลกระทบที่กำหนดคงที่ไว้ของทั้งสองประเทศ

δ_t คือ ช่วงเวลาที่กำหนดผลกระทบคงที่ไว้

ε_{ijt} คือ รูปแบบการรบกวนแบบสุ่ม

Philippa Dee (2004) เป็นบทความที่มีวัตถุประสงค์ในการประมาณค่าผลกระทบทางด้านราคาและต้นทุนของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการทั้ง 7 ประเภทของไทย และการพัฒนาแบบจำลอง CGE สำหรับเศรษฐกิจไทยภายใต้รูปแบบของข้อมูลพื้นฐานของ GTAP 5 โดยวิธีการ

ศึกษาในบทความนี้เป็นการพัฒนาแบบจำลองของจำนวนการค้าในภาคบริการที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจไทยและความเป็นไปได้ของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการในเชิงปฏิบัติในแต่ละอุตสาหกรรม โดยแบบจำลองของการศึกษาครั้งนี้จะประกอบไปด้วย 24 ประเภทของอุตสาหกรรม โดยข้อมูลพื้นฐานของแบบจำลองมาจากข้อมูลพื้นฐานใน GTAP 5 ที่คงรายละเอียดทั้งหมดของการค้าในภาคบริการของแบบจำลอง GTAP ไว้ ส่วนข้อมูลทางด้านอื่นจะถูกรวบรวมไว้ในรูปแบบรวมทั้งการค้าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม จากการรวบรวมในเบื้องต้นอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดเมื่อมีการวัดขนาดผลกระทบในการปกป้องทางการค้าในส่วนนั้น ผลกระทบทางด้านสวัสดิการของการยกเลิกการควบคุมทางการค้าในภาคบริการนั้นจะไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามผลที่ได้ก็ยังสามารถใช้ประโยชน์จากความแตกต่างกันของการวัดขนาดผลกระทบการยกเลิกการควบคุมทางการค้าในภาคบริการได้ต่อไป

Philippa Dee (2005a) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาว่าด้วย การแสดงการประมาณค่าที่เป็นไปได้ของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ และแสดงคำอธิบายที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำวิธีการศึกษาไปประยุกต์ใช้กับประเทศหรือช่วงเวลาอื่นๆ และเป็นการขยายความเป็นไปได้ของการประมาณค่ามาตรการกีดกันทางการค้า โดยวิธีการศึกษานั้นเป็นการกำหนดปริมาณของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการที่เป็นการประยุกต์จากจำนวนของการค้าในภาคบริการตามงานวิจัยของ Findlay และ Warren (2000) ที่บรรยายถึงการทำงานทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการติดตามความสัมพันธ์กันระหว่างมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการและผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจที่ประมาณค่าได้จากภาษี (Tax) หรือค่า Productivity Equivalent ของมาตรการกีดกันทางการค้า

อีกหนึ่งบทความของ Philippa Dee (2005b) ที่มีวัตถุประสงค์ในการบรรยายถึงความสำคัญขององค์กรอุตสาหกรรมการค้าในภาคบริการและเป็นแนวทางสำหรับการวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการและกำหนดแบบจำลอง โดยมีวิธีการศึกษาประมาณค่าผลกระทบโดยตรงของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยแบบจำลอง CGE ที่สามารถประมาณค่าผลกระทบของการยกเลิกการควบคุมทางการค้าในภาคบริการและวิธีการศึกษาที่ใช้ในออสเตรเลียเพื่อกำหนดปริมาณผลกระทบโดยตรงของมาตรการกีดกันการค้าในภาคบริการตามแนวทางของ Findlay และ Warren (2000)

ส่วนบทความของ Ceyhan Elci (2006) เป็นการศึกษาเพื่อตรวจสอบแนวทางการสนับสนุนและป้องกันของธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านโทรคมนาคมในยุโรป พร้อมทั้งแสดงถึงผลกระทบของความยืดหยุ่นและการดำเนินการของความยืดหยุ่นตามข้อกำหนดที่เพิ่มขึ้น โดยบทความมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจหัวข้อดังต่อไปนี้

- การเติบโตของเศรษฐกิจและข้อได้เปรียบของการค้าในภาคบริการ
- อุตสาหกรรมโทรคมนาคม
- การวัดขนาดของมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การดำเนินการทั้งการดำเนินการค้าในภาคบริการและอัตราภาษีศุลกากรและแบบจำลอง Price-wedge Model
- การยกเลิกการควบคุมของการค้าในภาคบริการด้านโทรคมนาคมทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการเติบโตและลดการป้องกัน

การคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าในยุโรปเป็นการประมาณค่าด้วยข้อมูลของการค้าในภาคบริการด้านโทรคมนาคมของยุโรปที่ไม่มีการป้องกันและเป็นอิสระในการยกเลิกการแบ่งแยกชนชาติของสมาชิกตลาดภายใน EU การค้าในภาคบริการด้านโทรคมนาคมในรูปแบบของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ถูกใช้เป็นกรณีพื้นฐานในการศึกษาประเมินค่าด้วยการประยุกต์ใช้กับแบบจำลอง Price-Wedge Model การวัดขนาดจัดการเปรียบเทียบของราคาที่ปราศจากมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ราคาภายในประเทศที่ปรากฏตามมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ ดังนั้น มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ที่มีส่วนต่างของมูลค่าราคาระหว่างการค้าในภาคบริการภายในกลุ่มประเทศสมาชิกเปรียบเทียบกับตลาดในระดับนานาชาติ ซึ่งบทความนี้ใช้การค้าในภาคบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการบวกเพิ่มระหว่างประเทศสมาชิก EU ตามมาตรการป้องกัน ดังนั้นการนำราคาภายในประเทศและการนำเข้าของการค้าในภาคบริการมาใช้ในการเปรียบเทียบกับสมาชิกอื่นๆ โดยมีตัวแปรในแบบจำลองดังต่อไปนี้

$$\theta = 100 \times \left(\frac{\rho_1^*}{\rho_1}\right) \quad \text{สมการที่ 2.16}$$

$$\sum \lambda = 100 \times \left[\frac{\rho_1^* \rho_1}{\rho_1}\right] \quad \text{สมการที่ 2.17}$$

การค้าระหว่างประเทศของการค้าในภาคบริการระหว่างประเทศสมาชิกและการเปรียบเทียบราคาที่แตกต่างกัน (Price-wedge) แสดงถึงมาตรการป้องกันจำนวนมากที่ต้องคำนึงถึงในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยผลสรุปในการศึกษาขึ้นอยู่กับประมาณค่าทางเศรษฐมิติของราคาที่แตกต่างกันและราคาที่สูงขึ้นตามอัตราภาษีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งการส่งออกของการค้าในบริการโทรคมนาคมในยุโรปเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้นตามส่วนต่างของการค้าในภาคบริการในยุโรป

บทความของ Keith Walsh ในปี 2006 แสดงการประเมินค่าปัจจัยทางการค้าในภาคบริการด้วยแบบจำลอง Gravity Model และบทบาทของมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการ โดยเบื้องต้นความสัมพันธ์ของสมการตามแบบจำลอง Gravity Model ของการค้าในภาคบริการเป็นการประมาณค่าทางเศรษฐมิติในรูปแบบของ Hausman-Taylor โดยแบบจำลองเบื้องต้นของ Gravity Model ที่แสดงไว้ในสมการที่ตัวแปรต่อเนื่องทั้งหมดถูกแสดงอยู่ในรูปของ Logarithm ดังต่อไปนี้

$$\ln M_{ijt} = \alpha_{ij} + \beta_1 \ln GDPpc_{it} + \beta_2 \ln GDPpc_{jt} + \beta_3 \ln POP_{it} + \beta_4 \ln POP_{jt} + \beta_5 \ln Distance_{ij} + \beta_6 Adjacency_{ij} + \beta_7 Language_{ij} + \beta_8 EU_{ij} + \theta_t + \varepsilon_{ijt}$$

สมการที่ 2.18

กำหนดให้

M_{ijt} คือ การนำเข้าบริการจากประเทศ i ไปยังประเทศ j ที่เวลา t

$GDPpc_{it}, GDPpc_{jt}$ คือ Real GDP per capita ของประเทศนำเข้าและส่งออกที่เวลา t

POP_{it}, POP_{jt} คือ จำนวนประชากรในประเทศนำเข้าและส่งออกในเวลา t

$Distance_{ij}$ คือ ระยะห่างระหว่างการนำเข้าและส่งออก

$Adjacency_{ij}$ คือ ความใกล้ชิดไกลของประเทศนำเข้าและประเทศส่งออก

$Language_{ij}$ คือ ภาษาโดยทั่วไป

EU_{ij} คือ ทั้งสองประเทศเป็นสมาชิก EU หรือไม่

Nora Dihel และ Ben Shepherd (2007) อธิบายถึงการแสดงวิธีการศึกษาที่ถูกปรับปรุงเพื่อการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้วยการกำหนดน้ำหนักทางเลือกและการ

ปรับปรุงเศรษฐกิจให้มีความเฉพะเจาะจง โดยผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าในแต่ละรูปแบบของอุปทาน (Mode of Supply) ได้ถูกอธิบายและยกตัวอย่างแบบจำลองที่ได้รับการปรับปรุงสำหรับการธนาคาร การประกันภัย โทรคมนาคม (คงที่และเคลื่อนที่) ผู้เชี่ยวชาญ (วิศวกรรม) และการบริการด้านการกระจายสินค้าในประเทศแอฟริกา ยุโรปกลาง ยุโรปตะวันออก ลาตินอเมริกา และตะวันออกกลาง พร้อมทั้งการรายงานข้อจำกัดที่มีความเฉพะเจาะจงในแต่ละส่วนที่รวบรวมในแต่ละระดับไปจนถึงการรวบรวมค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าที่อธิบายเชิงคุณภาพและการรวมกันตามการจัดอันดับในแต่ละประเทศ

วิธีการศึกษาประกอบไปด้วย ขั้นตอนที่ 1 ที่เป็นการก่อสร้างรวบรวมรูปแบบข้อมูลข้อจำกัดไปจนถึงวิธีการศึกษาน้ำหนักที่เหมาะสม และส่วนในของขั้นตอนที่ 2 เป็นการคำนวณค่าอัตราภาษีเทียบเท่า ตามแบบจำลองต่อไปนี้

$$PCM_{ij} = c + B[controls_{ij}] + X.TRI_j + \varepsilon_j \quad \text{สมการที่ 2.19}$$

$$t = 100 \left[\frac{PCM_{ij} - PCM_{0j}}{PCM_{0j}} \right] = 100 [e^{\hat{X}.TRI_j} - 1] \quad \text{สมการที่ 2.20}$$

เมื่อสมมติให้ $TRI_{0j} = 0$ และ $\log(PCM_{ij}) = \sum_{p=1}^N c + B[Controls_{ij}] + X.TRI_j + \varepsilon_j$ แล้วสามารถแสดงที่มาได้ดังต่อไปนี้

$$\log(PCM_{ij}) - \log(PCM_{0j}) = \log\left(\frac{PCM_{ij}}{PCM_{0j}}\right) = X.TRI_j \quad \text{สมการที่ 2.21}$$

จากสมการที่ 2.21 พบว่าค่าของ $\frac{PCM_{ij}}{PCM_{0j}}$ เท่ากับ $e^{X.TRI_j}$ ซึ่งสามารถแทนค่าและแสดงที่มาของสมการที่ 2.20 ดังนี้

$$t = 100 \left[\frac{PCM_{ij} - PCM_{0j}}{PCM_{0j}} \right] = 100 \left[\frac{PCM_{ij}}{PCM_{0j}} - \frac{PCM_{0j}}{PCM_{0j}} \right] = 100 [e^{\hat{X}.TRI_j} - 1] \quad \text{สมการที่ 2.22}$$

กำหนดให้

PCM_{ij} คือ ส่วนต่างระหว่างราคาและต้นทุนของการค้าในภาคบริการ

$Controls_{ij}$ คือ ตัวแปรควบคุมที่มีผลกระทบต่อส่วนต่างระหว่างราคาและต้นทุนของการค้าในภาคบริการ

TRI_{ij} คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการ

i, j คือ ปีและประเทศของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ตามลำดับ

x คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการ

TE คือ ค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการ

TRI_{ij} คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการ

\hat{x} คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่าในสมการที่ 2.19

จากสมการที่ 2.19 เป็นการประมาณค่าของผลกระทบจากส่วนต่างของราคาและต้นทุน โดยค่าสัมประสิทธิ์ (X) ที่ประมาณค่าได้จะนำไปแทนค่า \hat{x} ในสมการที่ 2.20 และ 2.21 เพื่อการคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าในภาคบริการที่อยู่ในรูปของร้อยละต่อไป

และบทความของ Khin Maung Nyunt (2007) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบและการพัฒนาในการวัดขนาดมาตรการกีดกันทางการค้าในแต่ละระดับของข้อจำกัดของการค้าในภาคบริการ และการประมาณค่าผลกระทบของราคาและต้นทุนในนโยบายความช่วยเหลือทางการค้าและเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว โดยวิธีการศึกษาคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าตามแบบจำลองเศรษฐกิจซึ่งเป็นวิธีการวัดส่วนต่างของราคาและต้นทุน (PCM) ตามงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาของ McCuire และ Schedule (2001), Kalirajan et al. (2000) และ Kimura et al. (2003) ดังสมการต่อไปนี้

$$PCM_{ij} = c + \alpha [controls_{ij}] + \beta TRI_{ij} + \varepsilon_{ij} \quad \text{สมการที่ 2.22}$$

และสามารถคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการกีดกันทางการค้าในภาคบริการได้ด้วยสมการดังต่อไปนี้

$$TE = 100[(PCM_{ij} - PCM_{0j})/PCM_{0j}]$$

สมการที่ 2.23

จากการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ ภาษีของการค้าในภาคสินค้าและการค้าในภาคบริการที่ผ่านมาทั้งหมดทำให้ทราบว่า การศึกษา อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารเป็น หัวข้อที่ยังไม่เคยได้รับการศึกษามาก่อน ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมนี้เป็นแนวทางในการเริ่มต้น ในการปรับปรุงแบบจำลองของการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งการศึกษานี้สามารถเป็นแนวทางการและเป็นต้นแบบของแนวทางในการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารหรือการค้าในภาคบริการอื่นๆที่มีความใกล้เคียงกันต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียครั้งนี้เป็นการศึกษาวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร ซึ่งสามารถแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ วิธีการศึกษาเชิงปริมาณและวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการศึกษา ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ

วิธีการศึกษาเชิงปริมาณของการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย เป็นการศึกษาวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพให้เปลี่ยนแปลงไปเป็นค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี (Tariff equivalent to non-tariff measures) ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร หลังจากนั้นจึงนำค่าที่คำนวณได้มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียที่มีผลบังคับใช้เมื่อ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมาเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยมีขั้นตอนการศึกษาเชิงปริมาณดังต่อไปนี้

3.1.1 ขั้นตอนการศึกษาเชิงปริมาณ

ขั้นตอนการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย

เป็นรูปแบบการศึกษาในการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเชิงคุณภาพให้กลายเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งทำให้การเปรียบเทียบขนาดของความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลงของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยขบวนการศึกษาเชิงปริมาณดังต่อไปนี้

3.1.1.1 มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

ขั้นตอนการศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการเป็นขั้นตอนในการศึกษารวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย และการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเชิงคุณภาพไปเป็นข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการกำหนดน้ำหนักในแต่ละมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การรวบรวมมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร โดยการรวบรวมข้อมูลมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารใน 3 ระดับข้อมูลพื้นฐาน การค้าที่มีผลต่อการจัดตั้งร้านอาหารไทยในออสเตรเลียและคนที่ต้องการเดินทางไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหารในออสเตรเลียในช่วงก่อนและหลังการบังคับใช้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ดังนี้
 - ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS)
 - ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA)
 - กฎหมายภายในออสเตรเลีย
- การกำหนดน้ำหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร ซึ่งเป็นการแจกแจงน้ำหนักในแต่ละมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารด้วยวิธีการวัดขนาดแบบ Frequency studies and indexes of restrictiveness ที่กำหนดให้น้ำหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่า 0 แสดงถึงมาตรการทางการค้าที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดและมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อมาตรการทางการค้ามีระดับของข้อจำกัดมากที่สุด

3.1.1.2 อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารเป็นการศึกษาการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารและการคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร หลังจากการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการศึกษาต่างๆดังกล่าว นำเสนอในบทที่ 2 ที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่าวิธีการศึกษาที่เหมาะสมและควรนำมาปรับใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ วิธีการศึกษาที่มีต้นแบบมาจากแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาของ Tony Warren (2000) ซึ่งเป็นวิธีการวัดขนาดแบบ Quantity-impact measurements ตามตัวอย่างสมการที่ 3.1 และ 3.2 ที่ประมาณค่าผลกระทบด้านปริมาณที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ และสมการที่ 3.3 เป็นการแสดงตัวแปรโดยละเอียดในการศึกษาประมาณค่าผลกระทบต่อการค้าในภาคบริการด้านโทรคมนาคมของโทรศัพท์เคลื่อนที่ อีกทั้งแบบจำลองของ Nora Dihel และ Ben Shepherd ใน 2007 ที่ทำการวัดขนาดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีด้วยวิธี Price-impact measurements ดังสมการที่ 3.4 ซึ่งเป็นสมการในการประมาณค่าผลกระทบด้านราคาที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการพร้อมทั้งสมการที่ 3.5 ที่เป็นการคำนวณค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าด้วยค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าได้จากสมการที่ 3.4 โดยแบบจำลองต้นแบบในการศึกษาทั้งหมดแสดงดังสมการต่อไปนี้

- แบบจำลองในการศึกษาของ Tony Warren (2000)

$$Q_i^f = \alpha + x_i\beta + \varepsilon_i \quad \text{สมการที่ 3.1}$$

$$Q_i^m = \alpha + x_i\beta + \varepsilon_i \quad \text{สมการที่ 3.2}$$

กำหนดให้

Q_i^f คือ ปริมาณของการบริการโทรคมนาคมเครือข่ายคงที่

Q_i^m คือ ปริมาณของการบริการโทรคมนาคมเครือข่ายเคลื่อนที่

x_i คือ ตัวแปรอิสระในการศึกษาประเทศ i

โดยตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการศึกษาของ Tony Warren มีดังต่อไปนี้

$$Q_i^m = \alpha + \beta_1 Y_i + \beta_2 Y_i^2 + \beta_3 PD_i + \beta_4 [P_i^m] + \epsilon_i \quad \text{สมการที่ 3.3}$$

กำหนดให้

Q_i^m คือ ปริมาณหมายเลขที่เปิดใช้บริการของโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนคน 100 คน

Y_i คือ GDP per capita

PD_i คือ ความหนาแน่นของประชากร

$[P_i^m]$ คือ ตัวแปรเชิงนโยบายสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่

- แบบจำลองในการศึกษาของ Nora Dihel และ Ben Shepherd (2007)

$$PCM_{ij} = c + B(Controls_{ij}) + X.TRI_{ij} + \epsilon_{ij} \quad \text{สมการที่ 3.4}$$

กำหนดให้

PCM_{ij} คือ ส่วนต่างระหว่างราคาและต้นทุนของการค้าในภาคบริการ

$Controls_{ij}$ คือ ตัวแปรควบคุมที่มีผลกระทบต่อส่วนต่างระหว่างราคาและต้นทุนของการค้าในภาคบริการ

TRI_{ij} คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ

i, j คือ ปีและประเทศของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ตามลำดับ

x คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ

$$TE = 100(e^{x.TRI} - 1) \quad \text{สมการที่ 3.5}$$

กำหนดให้

TE คือ ค่าของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ

TRI_{ij} คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการ

x คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่าในสมการที่ 3.4

จากการปรับปรุงและประยุกต์แบบจำลองของ Tony Warren (2000) และ แบบจำลองของ Nora Dihel และ Ben Shepherd (2007) เพื่อใช้ในการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารสามารถประยุกต์และกำหนดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาของการค้าในภาคบริการด้านอาหารตามรูปแบบของการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ได้ดังสมการต่อไปนี้

- แบบจำลองในการศึกษาของการค้าในภาคบริการด้านอาหารตามรูปแบบของการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3)

$$TR_{ij} = \beta_1 GSP_{ij} + \beta_2 HH_{ij} + \beta_3 GOS_{ij} + \beta_4 TFI_{ij} + \beta_5 IGA_{ij} + \beta_6 RS_{ij} + \beta_7 RSSA_{ij} + \beta_8 RSTR_{ij} + \beta_9 TRI_{ij} \quad \text{สมการที่ 3.6}$$

$$TE = 100[e^{\hat{x}.TRI_j} - 1] \quad \text{สมการที่ 3.7}$$

กำหนดให้

TR คือ จำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย

GSP คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย

HH คือ ค่าใช้จ่ายหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (ที่พักและบริการด้านอาหาร) ของครัวเรือนของออสเตรเลีย

GOS คือ รายได้ที่ได้รับจากการผลิตด้วยบริษัทที่ก่อตั้งตามกฎหมายที่ได้รับจากปัจจัยทางด้านเงินทุนในส่วนของที่พักและการบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

TFI คือ รายได้รวมทั้งหมดของการค้าบริการในส่วนของที่พักและการบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

IGA คือ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรายอุตสาหกรรมของการค้าบริการในส่วนของที่พักและการบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

RS คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

RSSA คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย
(SA*)

RSTR คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย
(Trend**)

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

TE คือ อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

\hat{x} คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรน้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในสมการที่ 3.6

i คือ ดัชนีบอกรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD,...,8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

- แบบจำลองในการศึกษาของการค้าในภาคบริการด้านอาหารตามรูปแบบของการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4)

$$TC_{ij} = \beta_1 GSP_{ij} + \beta_2 UN_{ij} + \beta_3 LF_{ij} + \beta_4 AWE_{ij} + \beta_5 TRI_{ij} \quad \text{สมการที่ 3.8}$$

$$TE = 100[e^{\hat{x} \cdot TRI_{ij}} - 1] \quad \text{สมการที่ 3.9}$$

กำหนดให้

TC คือ จำนวนผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย โดยสมมติให้ จำนวนผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในร้านอาหารไทยในออสเตรเลียมีค่าประมาณเท่ากับ 3 คน/ร้านอาหาร

GSP คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย

UN คือ ปริมาณการว่างงานภายในประเทศของออสเตรเลีย

* Seasonal Adjustment :SA หมายถึงตัวแปรที่ปรับผลทางด้านฤดูกาลแล้ว

** Trend หมายถึงแนวโน้มของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

LF คือ ปริมาณแรงงานภายในประเทศของออสเตรเลีย

AWE คือ ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์จากการค้าในภาคบริการในส่วนของที่พักรและการบริการด้านอาหาร

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

TE คือ อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

$\hat{\alpha}$ คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรน้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในสมการที่ 3.8

i คือ ดัชนีบอกรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD,...,8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารทั้งในรูปแบบของการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) เป็นการคำนวณด้วย Pooled Least Squares โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบ Cross-sections Data ของทั้ง 8 รัฐในออสเตรเลีย อันประกอบไปด้วย รัฐนิวเซาท์เวลส์ รัฐวิกตอเรีย รัฐควีนส์แลนด์ รัฐเซาท์ออสเตรเลีย รัฐเวสต์เทิร์นออสเตรเลีย รัฐแทสมเนีย รัฐนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี และออสเตรเลียแคปิตอลเทร์ริทอรี

3.1.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ

ในส่วนองวิธีการศึกษาเชิงปริมาณเป็นการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงข้อมูลเชิงคุณภาพให้กลายเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณจะประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในระดับกฎหมายภายในออสเตรเลีย ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement:

TAFTA) และความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) ระหว่างปี 2542 ถึง 2552 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ที่มีผลบังคับใช้เมื่อ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการรวบรวมและการคำนวณน้ำหนักในแต่ละมาตรการทางการค้าในภาคบริการ และข้อมูลทฤษฎีภูมิสำหรับการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารด้วยวิธีการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นข้อมูลรายรัฐทั้ง 8 ของออสเตรเลียในช่วงระหว่างปี 2542 ถึง 2552 อาทิเช่น จำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย จากการรวบรวมข้อมูลของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ และมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย รายได้ของกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย จากฐานข้อมูลของ CEIC Data และ Australian Bureau of Statistics

3.2 วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ

การศึกษ้อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้ให้บริการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย พร้อมทั้งการสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรคของการเริ่มต้นกิจการและการดำเนินธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านอาหารของคนไทยในออสเตรเลีย

3.2.1 ขั้นตอนการศึกษาเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการศึกษ้อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การสำรวจความคิดเห็นในเบื้องต้นด้วยการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพในส่วนแรก และในส่วนที่ 2 เป็นการเก็บรวบรวมความคิดเห็นในเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย เพื่อการรวบรวมความคิดเห็นของผู้ประกอบการ

ร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียในการวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องกันระหว่างผลการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพต่อไป

3.2.1.1 แบบสอบถามเบื้องต้น

แบบสอบถามเบื้องต้นเป็นวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพในการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียโดยมุ่งเน้นการสำรวจความคิดเห็นในหัวข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

- แบบสอบถามเบื้องต้นของร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 2. ปัญหาและอุปสรรคในการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3)
- แบบสอบถามเบื้องต้นของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย
 2. ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าทำงานและการทำงานของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ชาวไทยในออสเตรเลีย
 3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3)

และสามารถอ่านรายละเอียดของคำถามภายในแบบสอบถามเบื้องต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากตัวอย่างแบบสอบถามเบื้องต้นในภาคผนวก ข ในส่วนของการกำหนดจำนวนของขนาดตัวอย่างในการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นเป็นไปตามวิธีการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (1973) ที่กำหนดสูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบขนาดของประชากร ดังนี้

$$n = N/(1 + Ne^2)$$

สมการที่ 3.10

กำหนดให้

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างร้านอาหารไทยในออสเตรเลียที่มีขนาดประชากรเท่ากับ 1588 ร้านค้าในออสเตรเลีย (N) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 90 ($e = 10\%$) สามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 94.09 ($n \approx 95$) ร้านค้า

3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นการเก็บรวบรวมความคิดเห็นและการสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรคด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมความคิดเห็นในหัวข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

- ข้อมูลทั่วไป
- ปัญหาและอุปสรรคของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของคนไทยในออสเตรเลีย
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอาหาร
- ข้อเสนอแนะและคำแนะนำสำหรับผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียในอนาคต

ซึ่งสามารถอ่านรายละเอียดของคำถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ในตัวอย่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคผนวก ข และในส่วนจำนวนของแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจะถูกเก็บรวบรวมในการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอาหารกรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 ร้านค้าของร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพตามแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น คือการแจกแบบสอบถามในรูปแบบของธุรกิจตอบรับระหว่างประเทศ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) และการสร้างแบบสอบถามเบื้องต้นเพื่อการสำรวจความคิดเห็นในระบบอินเทอร์เน็ต ส่วนแบบสัมภาษณ์เชิงลึกใช้การติดต่อด้วยโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศเพื่อการติดต่อและการขอสัมภาษณ์ที่มีความละเอียดชัดเจนที่สุด

3.2.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามและการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหารคนไทยในออสเตรเลีย ซึ่งที่อยู่สำหรับการแจกแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นและหมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อขอสัมภาษณ์มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลร้านอาหารไทยในต่างประเทศของ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาเชิงปริมาณในการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียครั้งนี้ สามารถแบ่งผลการศึกษาเชิงปริมาณออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

4.1.1 มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

ผลการศึกษาเชิงปริมาณในส่วนของการรวบรวมมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียที่มีผลบังคับใช้เมื่อ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) และกฎระเบียบภายในออสเตรเลีย แสดงดังต่อไปนี้

4.1.1.1 ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

จากข้อผูกพันภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายของบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลียนั้นระบุให้เป็นไปตามเงื่อนไขของข้อกำหนดและข้อผูกพันภายใต้ความตกลงการค้าระหว่างประเทศและกฎระเบียบภายในประเทศของออสเตรเลียโดยข้อกำหนดและข้อผูกพันที่มีผลต่อการค้าในภาคบริการของไทยในออสเตรเลีย แสดงรายละเอียดในส่วนถัดไป

4.1.1.2 ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้โดยเฉพาะในส่วนของ Schedule of commitment Australia in TAFTA ในหัวข้อของ Temporary Entry และ Foreign Direct Investment ที่ว่าด้วย ข้อผูกพันด้านการค้าในภาคบริการทั้งในด้านการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ ที่กล่าวถึง การกำหนดภาคธุรกิจอ่อนไหวซึ่งการลงทุนจากต่างประเทศในภาคธุรกิจดังกล่าวจะถูกจำกัดภายใต้กฎหมาย Foreign Acquisitions and Takeovers Act 1975 (FATA) และกฎหมายอื่นๆ พร้อมทั้งการพิจารณาอนุมัติจากของคณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Review Board: FIRB) ที่คอยทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ พิจารณาและอนุมัติการลงทุนในออสเตรเลียของการลงทุนจากต่างประเทศ โดยภาคธุรกิจอ่อนไหวในออสเตรเลียประกอบไปด้วย การธนาคาร การเดินอากาศ ท่าอากาศยาน การขนส่งทางเรือ การสื่อสารมวลชนและการสื่อสารโทรคมนาคม นอกจากนั้น FATA ก็ยังระบุถึงเพดานในการลงทุนจะต้องได้รับการอนุมัติจาก FIRB ก่อนการลงทุนซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ธุรกิจของออสเตรเลียที่จัดตั้งอยู่แล้ว ที่มีมูลค่าทรัพย์สินหรือข้อเสนอของการลงทุนที่มีมูลค่า 100 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลียหรือมากกว่า
- การจัดตั้งธุรกิจใหม่ที่มีเงินลงทุน 10 ล้านดอลลาร์หรือมากกว่า
- การครอบครองกิจการของธุรกิจต่างชาติที่มีสาขาหรือสินทรัพย์ในออสเตรเลียที่มีมูลค่ามากกว่า 200 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลียและมีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของสินทรัพย์ทั่วโลก

ส่วนการเคลื่อนย้ายของบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการว่าด้วยกฎระเบียบของการเคลื่อนย้ายบุคคลระหว่างประเทศของออสเตรเลียตามประเภทของวิชาที่มีดังนี้

- วิชาธุรกิจระยะยาวทั่วไป 457 กำหนดให้มีอายุของวิชาเท่ากับ 3 เดือน-4 ปี ไม่สามารถต่ออายุได้และหากมีการเปลี่ยนนายจ้างต้องทำวิชาใหม่ โดยสามารถนำผู้ติดตามไปเรียนหรือไปทำงานในออสเตรเลียได้
- ผู้โอนย้ายภายในกิจการ กำหนดให้มีอายุของวิชาไม่เกิน 4 ปี สามารถต่ออายุได้แต่รวมแล้วไม่เกิน 10 ปี โดยสามารถนำคู่สมรสและผู้อยู่ในอุปการะไปทำงานได้

- ผู้ให้บริการตามสัญญา กำหนดให้อายุของวิชาไม่เกิน 3 ปี แต่ในกรณีพ่อครัวแม่ครัวที่มีหนังสือรับรองจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีการกำหนดอายุของวิชาไม่เกิน 4 ปี

เงื่อนไขแรงงานอื่นๆ เช่น การยกเลิกการทดสอบตลาดแรงงานเฉพาะวิชาของผู้โอนย้ายภายในกิจการและผู้ให้บริการตามสัญญาซึ่งต้องมีหลักฐานทักษะวิชาชีพและใบรับรองการทดสอบภาษาอังกฤษผ่านตามข้อกำหนด

4.1.1.3 กฎระเบียบและข้อกำหนดภายในออสเตรเลีย

เมื่อเดือนกันยายน 2542 รัฐบาลออสเตรเลียได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศของออสเตรเลียที่กำหนดภายใต้กฎหมายที่ว่าด้วยการลงทุนของต่างประเทศ (Foreign Acquisitions and Takeover Act 1975) ว่าด้วย การลงทุนจากต่างประเทศที่ต้องได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการ Foreign Investment Review Board: FIRB จึงจะสามารถทำการลงทุนในออสเตรเลียได้ ดังต่อไปนี้

- การที่นักลงทุนต่างชาติได้ผลประโยชน์สำคัญในธุรกิจออสเตรเลียที่จัดตั้งอยู่แล้วซึ่งมีมูลค่าสินทรัพย์รวมมากกว่า 50 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
- การที่นักลงทุนต่างชาติลงทุนจัดตั้งธุรกิจใหม่ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
- การที่นักลงทุนต่างชาติถือหุ้นในธุรกิจสื่อมวลชนในออสเตรเลีย
- การซื้อกิจการหรือสินทรัพย์ของธุรกิจของออสเตรเลียที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งมีมูลค่าการซื้อตั้งแต่ 50 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย หรือมีส่วนเกินกว่าร้อยละ 50 ของสัดส่วนสินทรัพย์รวมทั้งหมดของธุรกิจ
- การลงทุนทางตรงของรัฐบาลต่างประเทศในออสเตรเลีย
- การที่นักลงทุนต่างประเทศได้ผลประโยชน์ในที่ดินเขตเมืองได้แก่ (1). การได้ผลประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ 50 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย (2). การได้ผลประโยชน์ในสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพักอาศัย (3). การได้

ผลประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ หรือ (4). การได้เปรียบประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพักอาศัย

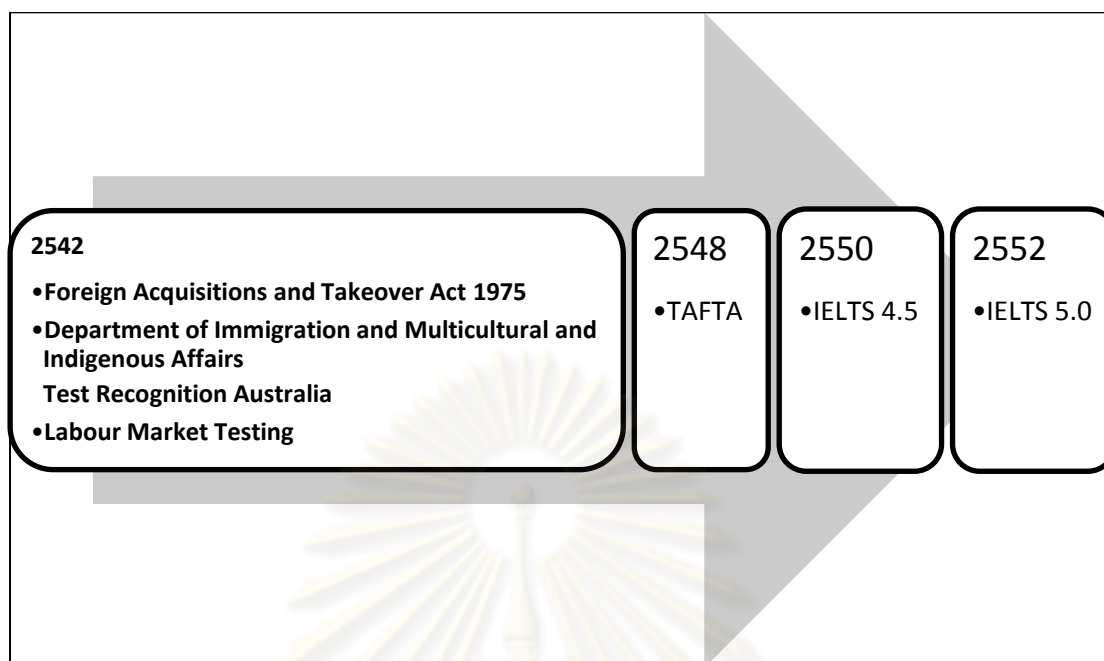
พร้อมทั้งข้อกำหนดตามลักษณะการให้บริการแก่นักลงทุนและนักธุรกิจที่เข้ามาทำงานเป็น 4 ประเภทของ Department of Immigration and Multicultural and Indigenous Affairs: DIMA ได้แก่

- APEC Travel Card
- Short Business visitor (Visa subclass 456) สามารถเข้าประเทศได้ไม่เกิน 3 เดือน
- Long Business visitor (Visa Temporary Business Entry: Long Stay) สามารถเข้าประเทศได้เกิน 3 เดือนแต่ไม่เกิน 4 ปี
- Established Business in Australia (EBA)

โดยสำนักงานยอมรับมาตรฐานผู้ปฏิบัติงาน (Trade Recognition Australia: ITA) สังกัดกระทรวงการจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์ (Department of Employment and Workplace Relations: DEWR) จะทำงานประเมินคุณสมบัติของแรงงาน เมื่อผ่านการประเมินจะได้รับประกาศนียบัตร Australian Recognized Trade Certificate (ARTC) เพื่อใช้ในการทำงานในออสเตรเลียต่อไป อีกทั้งมาตรการในการทดสอบตลาดแรงงาน (Labour Market Testing) เป็นข้อกำหนดแก่นายจ้างที่ต้องปฏิบัติเพื่อการทดสอบตลาดแรงงานภายในออสเตรเลียก่อนจึงจะสามารถนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศเข้ามาในออสเตรเลียได้

พร้อมทั้งการกำหนดการทดสอบภาษาอังกฤษที่เริ่มต้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2550 โดยกำหนดให้มีการทดสอบภาษาอังกฤษ (IELTS) ของแรงงานต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในออสเตรเลีย (Sponsored Workers) โดยต้องมีคะแนนขั้นต่ำเท่ากับ 4.5 หลังจากนั้นในช่วงวันที่ 2 มิถุนายน- 13 กันยายน 2009 ได้มีการกำหนดให้คะแนนรวมของการทดสอบภาษาอังกฤษ (IELTS) ทั้งหมดทุกส่วนมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5 และเดือนกันยายน 2552 ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งโดยกำหนดให้การทดสอบภาษาอังกฤษ (IELTS) ในแต่ละส่วนของผู้ทดสอบต้องมีคะแนนอย่างน้อยเท่ากับ 5 ในทุกส่วนของการทดสอบโดยสามารถสรุปผลการศึกษารวบรวมมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยในออสเตรเลียได้ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1: กฎระเบียบของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของไทยในออสเตรเลีย

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตตานนท์ (2009)

จากการรวบรวมมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารสามารถพิจารณาถึงโอกาสทางการค้าในภาคบริการภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลียพบว่า การค้าและการลงทุนในภาคบริการในออสเตรเลียได้เปิดโอกาสเป็นอย่างมากสำหรับคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าในภาคบริการด้านอาหารที่ออสเตรเลียได้กำหนดข้อผูกพันที่เอื้อประโยชน์ต่อคนไทยที่จะเดินทางไปดำเนินธุรกิจร้านอาหารหรือเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย มีรายละเอียดดังนี้

- คนไทยที่ลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารสามารถไปลงทุนในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ในการจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการลงทุนของต่างชาติ
- คนไทยที่ไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิกเงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงานเป็นการถาวร โดยเฉพาะผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่ได้รับวุฒิบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อได้รับการจ้างงานโดยเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียที่ไม่จำเป็นต้องประกาศรับสมัครคนออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น

แต่หากพิจารณาไปถึงมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารระหว่างไทยและออสเตรเลียภายใต้กฎหมายภายในออสเตรเลียด้วยแล้ว พบว่าโอกาสในการลงทุนดำเนินธุรกิจร้านอาหารของคนไทยในออสเตรเลียนั้นเป็นไปตามกฎระเบียบภายในของออสเตรเลียที่มีต่อนักลงทุนต่างชาติโดยไม่ได้รับสิทธิพิเศษใดๆมากไปกว่าประเทศอื่นๆ นอกเหนือไปจากมาตรการตามกฎหมายภายในของออสเตรเลีย (FATA) ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์และโอกาสสำคัญของนักลงทุนไทยที่ต้องการเปิดกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย เพราะนักลงทุนส่วนใหญ่ที่ไปลงทุนดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียนมักเป็นการลงทุนขนาดเล็กที่มีการลงทุนไม่เกินไปกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

ส่วนการเคลื่อนย้ายบุคคลเข้าไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของคนไทยในออสเตรเลียนั้นถือว่ามีโอกาสมากกว่าประเทศอื่นๆเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้มีการกำหนดสิทธิพิเศษในการขยายเวลาของวีซ่าสำหรับผู้โอนย้ายภายในกิจการและผู้ให้บริการตามสัญญา พร้อมทั้งการยกเลิกเงื่อนไขในการทดสอบของตลาดแรงงานซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียมากขึ้น แต่ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาอุปสรรคสำคัญที่พบ คือการทดสอบภาษาอังกฤษที่มีข้อกำหนดคะแนนขั้นต่ำเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นปัญหาสำคัญอันดับแรกของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยที่ต้องการเดินทางเข้าไปทำงานในออสเตรเลีย

4.1.2 น้าหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการกำหนดน้ำหนักในแต่ละมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร โดยแสดงตารางการกำหนดแสดงค่าน้ำหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารและผลรวมของน้ำหนักในมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารทั้งในส่วนของการตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1: ตารางการกำหนดน้ำหนักของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร	
การตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ	
การถือครองกรรมสิทธิ์ หุ้นส่วน ของนักลงทุน ต่างชาติ	1.00 ไม่อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หุ้นส่วน 0.00 ไม่มีข้อจำกัดในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หุ้นส่วนของนัก ลงทุนต่างชาติ คะแนนนี้จะหักผันกันกับการอนุญาตให้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของ นักลงทุนต่างชาติในการลงทุนภายในประเทศ ตัวอย่างเช่น อนุญาต ให้นักลงทุนต่างชาติสามารถถือครองกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 75 แล้ว คะแนนจะมีค่าเท่ากับ 0.25
เพดานการลงทุน -ธุรกิจที่จัดตั้งอยู่แล้ว -การจัดตั้งธุรกิจใหม่ -การครอบซื้อกิจการ/ ทรัพย์สินของธุรกิจ ต่างประเทศ	1.00 การจำกัดเพดานการลงทุนตามกฎระเบียบของการลงทุนของ นักลงทุนจากต่างชาติทั่วไป 0.50 การจำกัดเพดานการลงทุนสำหรับนักลงทุนต่างชาติโดยให้ สิทธิพิเศษ 0.00 ไม่มีการจำกัดเพดานการลงทุนสำหรับนักลงทุนต่างชาติและ ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติในด้านการลงทุน
การครอบครองที่ดิน ทางการค้า	1.00 ไม่อนุญาตให้มีการครอบครองเป็นเจ้าของที่ดิน 0.50 อนุญาตให้มีการครอบครองเป็นเจ้าของที่ดินได้อย่างมี ข้อจำกัด 0.00 ไม่มีข้อจำกัดในการครอบครองเป็นเจ้าของที่ดิน
รูปแบบของการรวมกลุ่ม ในการค้าบริการของนัก ลงทุน	1.00 ไม่อนุญาตให้มีการรวมกลุ่มในการลงทุนของนักลงทุน ต่างชาติทั้งหมด 0.50 อนุญาตในบางการรวมกลุ่มในการลงทุน 0.00 ไม่มีข้อจำกัดในการร่วมกันในการลงทุนของนักลงทุน
ระดับการแข่งขัน	1.00 ตลาดผูกขาด 0.50 ตลาดแข่งขันในบางส่วน 0.00 ตลาดแข่งขันแบบเต็มที่
รูปแบบการตั้งสำนักงาน ให้บริการในประเทศของ ผู้รับบริการ	1.00 ไม่อนุญาตให้มีการเปิดบริการในรูปแบบใดๆ 0.66 อนุญาตให้เปิดเฉพาะสำนักงานตัวแทน 0.33 อนุญาตให้มีการเปิดบริการในบางประเภท 0.00 อนุญาตให้มีการเปิดบริการในทุกรูปแบบ

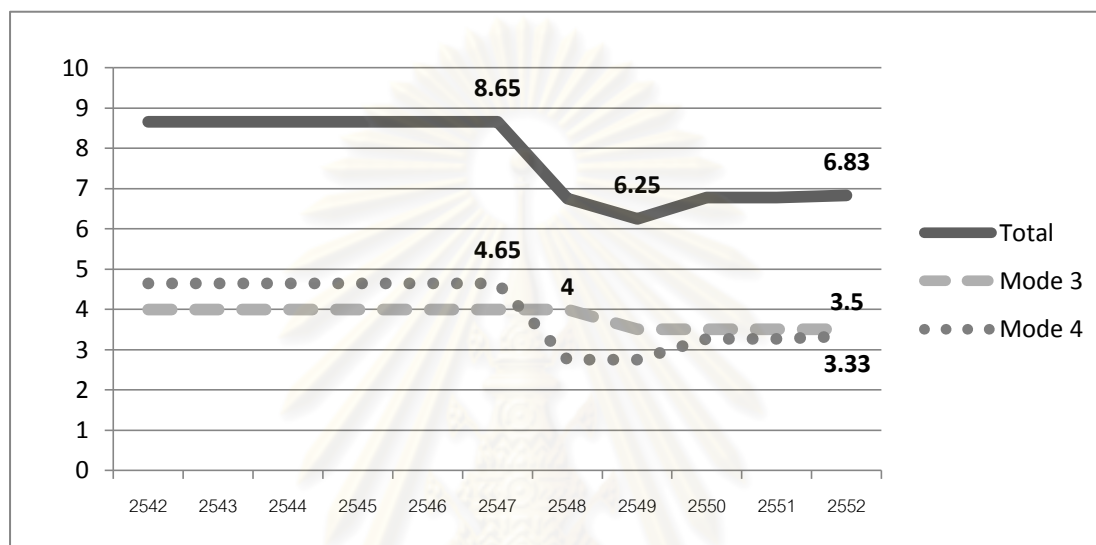
การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว	
การเคลื่อนย้ายบุคคล	1.00 ไม่มีการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราว
-ระยะสั้น	0.75 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 30 วัน
	0.50 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 60 วัน
	0.25 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 90 วัน
	0.00 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้เกินกว่า 120 วัน
การเคลื่อนย้ายบุคคล	1.00 ไม่มีการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราว
-ระยะยาว	0.80 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 1 ปี
-ผู้โอนย้ายภายในกิจการ	0.60 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 2 ปี
-ผู้ให้บริการตามสัญญา	0.40 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 3 ปี
	0.20 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้ไม่เกิน 4 ปี
	0.00 อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคคลชั่วคราวได้เกิน 5 ปีขึ้นไป
การต่ออายุวีซ่า	1.00 ไม่มีการอนุญาตให้มีการต่ออายุวีซ่า
	0.50 อนุญาตให้สามารถต่ออายุวีซ่าได้ในบางกรณี
	0.00 อนุญาตให้สามารถต่ออายุวีซ่าได้ในทุกกรณี
การทดสอบตลาดแรงงาน	1.00 ต้องผ่านการทดสอบตลาดแรงงาน
	0.00 ไม่ต้องผ่านการทดสอบตลาดแรงงาน
การทดสอบภาษาอังกฤษ	1.00 ต้องผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษด้วยคะแนนขั้นต่ำ
(IELTS)	0.00 ไม่ต้องผ่านการทดสอบด้านภาษาอังกฤษ
	คะแนนนี้จะผูกพันกันกับคะแนนขั้นต่ำที่ถูกกำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น
	คะแนนขั้นต่ำที่ 5.0 แล้วคะแนนจะมีค่าเท่ากับ 0.58
การทดสอบสำนักงาน	1.00 ต้องผ่านการทดสอบจาก TRA
ยอมรับมาตรฐาน	0.00 ไม่ต้องผ่านการทดสอบจาก TRA
ผู้ปฏิบัติงาน (TRA)	
การทดสอบด้านความ	1.00 ต้องผ่านการทดสอบด้านความจำเป็นด้านเศรษฐกิจ
จำเป็นด้านเศรษฐกิจ (ENT)	0.00 ไม่ต้องผ่านการทดสอบด้านความจำเป็นด้านเศรษฐกิจ

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตานนท์ (2009)

ผลสรุปของการกำหนดน้ำหนักของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการทั้งการบริการในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศ

ผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ตามตารางที่ 4.1 ตั้งแต่ปี 2542 จนกระทั่งปี 2552 พบการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักอย่างเห็นได้ชัดในช่วงหลังจากปี 2548 ที่ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้ ซึ่งแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ที่มีการค้าในภาคบริการด้านอาหาร พิจารณาจากรูปที่ 4.1 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.2: แผนภาพแสดงค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตตานนท์ (2009)

จากรูปที่ 4.1 แสดงผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารที่มีในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 และ 4 และการค้าในภาคบริการด้านอาหารทั้งหมดในปี 2542 ถึง 2552 ซึ่งสามารถอธิบายผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 ที่มีค่าคงที่เท่ากับ 4 เรื่อยมาตั้งแต่ปี 2542 จนกระทั่งในปี 2549 ผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3 ลดลงเท่ากับ 3.5 จนถึงปัจจุบัน ส่วนในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4 ผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีผลบังคับใช้มีค่าเท่ากับ 4.65 และลดลงเรื่อยมาจนกระทั่งในปี 2550 ที่ผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการกีดกันทางการทดสอบภาษาอังกฤษที่มีความเข้มงวดมากขึ้นทำให้ผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารมีค่าเท่ากับ 3.33 ใน

ปัจจุบัน ซึ่งส่งผลให้ผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารทั้งหมดมีค่าสูงสุดในปี 2546 ที่ 8.65 และมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับผลรวมของค่าน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4 โดยผลรวมของน้ำหนักรวมของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารทั้งหมดในปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 6.83 และผลรวมนี้จะนำไปใช้ในการศึกษาในสมการที่ 4.1 - 4.6 เพื่อการคำนวณหาค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารต่อไป

4.1.3 ผลการศึกษาการประมาณค่าผลกระทบและการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

ผลการศึกษาจากการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีในรูปแบบของสมการถดถอยด้วยวิธี Pooled Least Squares สามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์จากการประมาณค่าผลกระทบและการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) และการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาเชิงปริมาณได้ดังต่อไปนี้

4.1.3.1 การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3)

$$\begin{aligned}
 TR = & 0.003GSP - 0.069HH + 0.321GOS - 0.220TFI \\
 & (4.130)^{***} (-2.339)^* (2.820)^{**} (-3.325)^{**} \\
 & + 0.297IGA - 1.766RS + 14.673RSSA - 13.117RSTR \\
 & (3.647)^{***} (-0.789)^{ns} (3.380)^{**} (-5.141)^{***} \\
 & - 3.285TRI \\
 & (-2.121)^*
 \end{aligned}$$

สมการที่ 4.1

โดยที่ *** หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

** หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

* หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

^{ns} หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กำหนดให้

TR คือ จำนวนร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย

GSP คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย

HH คือ ค่าใช้จ่ายหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (ที่พักและบริการด้านอาหาร) ของครัวเรือนของออสเตรเลีย

GOS คือ รายได้ที่ได้รับจากการผลิตด้วยบริษัทที่ก่อตั้งตามกฎหมายที่ได้รับจากปัจจัยทางด้านเงินทุนในส่วนของที่พักและบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

TFI คือ รายได้รวมทั้งหมดของการค้าบริการในส่วนของที่พักและบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

IGA คือ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรายอุตสาหกรรมของการค้าบริการในส่วนของที่พักและบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

RS คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

RSSA คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย (SA*)

RSTR คือ รายได้จากการค้าปลีกของการค้าในภาคบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย (Trend**)

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

i คือ ดัชนีบอกรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD,...,8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

* Seasonal Adjustment :SA หมายถึงตัวแปรที่ปรับผลทางด้านฤดูกาลแล้ว

** Trend หมายถึงแนวโน้มของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

โดยข้อมูลที่ใช้ในการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในรูปแบบของสมการถดถอยด้วยวิธี Pooled Least Squares นั้นเป็นข้อมูลในรูปแบบของ Cross-section Data ของข้อมูลรายปีในช่วงปี 2542 ถึง 2552 ของรัฐทั้ง 8 ภายในประเทศออสเตรเลีย โดยตัวอย่างข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3) แสดงดังตารางที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: ข้อมูลของตัวแปรควบคุมในรูปแบบ Cross-section Data ของการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ

ปี/รัฐ	ACT							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	17,852	531	105	322	417	180.300	180.500	180.700
2543	18,697	546	109	326	415	303.500	301.500	300.900
2544	19,365	622	117	353	468	384.900	385.000	384.200
2545	19,937	638	117	346	474	391.000	390.900	390.000
2546	20,704	704	127	402	498	418.100	418.600	418.600
2547	20,925	715	156	453	478	370.400	369.400	371.900
2548	21,574	695	154	449	492	328.100	329.000	329.600
2549	22,598	712	180	444	529	319.200	318.300	317.800
2550	23,712	739	175	491	550	455.900	455.300	456.200
2551	24,582	755	187	518	528	487.600	487.100	487.900
2552	24,916	762	199	607	522	554.700	555.200	550.900
ปี/รัฐ	NSW							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	311,729	14,505	2,002	6,219	7,631	3,364.40	3,369.70	3,356.80
2543	324,991	14,782	2,193	6,652	7,854	5,780.70	5,761.30	5,683.00
2544	333,263	15,728	2,238	7,030	8,291	6,169.80	6,178.20	6,165.40

2545	340,276	14,875	2,090	7,036	8,169	5,730.70	5,741.40	5,744.10
2546	349,132	14,857	2,181	7,182	8,287	6,248.10	6,233.70	6,224.20
2547	355,272	14,583	2,641	7,804	8,293	7,055.60	7,034.90	7,039.10
2548	359,948	15,960	2,595	8,070	8,912	6,943.70	6,934.60	6,971.50
2549	363,874	15,608	3,190	8,441	8,938	7,845.00	7,842.20	7,848.20
2550	371,304	16,211	3,267	9,040	9,122	8,471.80	8,480.00	8,473.30
2551	381,720	16,535	3,150	9,235	9,380	7,873.50	7,864.60	7,876.90
2552	382,314	16,588	3,493	9,614	9,089	9,128.40	9,107.60	9,029.80
ปี/รัฐ	NT							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	10,717	400	84	242	418	110.100	110.800	10900
2543	11,536	362	85	237	394	194.300	194.200	193.000
2544	12,163	357	95	258	403	191.100	191.500	191.500
2545	12,378	339	98	256	379	208.900	208.700	208.600
2546	12,434	360	100	256	359	220.600	220.800	221.000
2547	12,724	354	113	272	334	232.700	231.900	232.800
2548	13,426	433	121	290	384	238.000	238.000	237.400
2549	14,331	454	144	340	414	245.900	245.800	245.800
2550	15,290	476	161	357	418	234.200	235.100	234.200
2551	15,879	488	162	379	398	241.700	241.000	241.700
2552	16,297	482	178	426	443	325.300	325.500	324.200
ปี/รัฐ	QLD							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	142,261	6,148	1,016	3,439	5,036	1,324.60	1,314.80	1,316.70
2543	150,252	6,745	1,100	3,697	5,446	3,369.30	3,364.30	3,366.90
2544	155,141	6,847	1,216	4,022	5,755	3,587.60	3,596.90	3,586.00
2545	164,471	6,459	1,163	4,123	5,456	3,783.70	3,775.50	3,773.70
2546	172,803	6,972	1,209	4,089	5,807	4,711.50	4,698.00	4,708.90
2547	183,902	8,645	1,572	4,753	6,377	5,289.30	5,276.60	5,263.50
2548	193,442	8,557	1,587	5,201	6,436	5,383.40	5,371.50	5,349.40

2549	202,233	9,543	2,020	5,625	6,795	5,445.40	5,449.40	5,470.90
2550	213,444	9,794	2,052	6,095	6,894	5,999.30	5,994.10	5,977.80
2551	223,450	9,926	2,127	6,578	6,838	5,780.90	5,770.30	5,767.10
2552	224,187	9,805	2,402	6,947	6,729	5,927.90	5,924.70	5,907.70
ปี/รัฐ	SA							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	59,754	2,342	374	1,066	1,115	318.800	318.400	318.600
2543	61,017	2,491	350	1,096	1,184	893.000	892.700	859.900
2544	63,040	2,646	387	1,171	1,302	1,085.50	1,087.70	1,082.20
2545	65,572	2,798	388	1,177	1,376	1,145.40	1,145.00	1,144.20
2546	66,770	2,988	403	1,186	1,525	1,101.70	1,101.10	1,102.10
2547	69,641	3,062	511	1,312	1,529	1,224.70	1,221.10	1,213.40
2548	70,127	2,790	486	1,341	1,481	1,327.40	1,329.00	1,328.30
2549	72,445	2,895	623	1,572	1,522	1,373.30	1,374.00	1,375.30
2550	73,625	2,930	585	1,545	1,542	1,464.10	1,464.70	1,467.20
2551	76,905	2,973	591	1,557	1,636	1,654.30	1,652.40	1,646.60
2552	77,991	2,959	653	1,670	1,696	1,724.00	1,724.40	1,718.90
ปี/รัฐ	TAS							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	17,551	674	101	331	527	81.600	81.300	80.900
2543	17,668	727	109	347	543	231.100	230.500	231.100
2544	17,482	659	107	353	517	250.600	251.500	252.400
2545	18,378	630	89	354	486	247.900	247.700	245.500
2546	18,929	621	87	401	524	274.400	275.200	277.200
2547	19,719	714	111	431	563	325.600	324.800	325.700
2548	20,239	727	117	464	592	352.100	351.800	352.000
2549	20,738	752	160	492	597	358.200	358.300	357.800
2550	21,387	764	174	554	597	398.100	396.500	394.600
2551	22,261	780	157	607	654	467.100	465.600	465.000
2552	22,564	777	167	636	673	501.500	501.900	501.000

ปี/รัฐ	VIC							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	206,392	7,104	836	2,856	4,094	2,311.60	2,303.20	2,296.20
2543	215,221	8,179	951	3,176	4,651	3,779.60	3,774.20	3,807.70
2544	218,503	7,794	933	3,296	4,538	4,324.40	4,324.40	4,333.50
2545	226,230	8,143	906	3,297	4,731	4,666.30	4,676.10	4,680.10
2546	233,407	7,770	941	3,500	4,622	5,279.80	5,269.10	5,253.60
2547	244,498	8,898	1,168	3,899	5,004	5,687.00	5,673.70	5,654.10
2548	251,909	9,002	1,195	4,167	5,433	5,371.10	5,375.00	5,379.90
2549	259,446	9,405	1,511	4,391	5,612	6,083.90	6,089.90	6,092.00
2550	270,675	9,895	1,516	4,669	5,657	6,285.40	6,285.60	6,283.90
2551	281,504	10,201	1,536	5,146	5,320	6,704.40	6,686.70	6,694.90
2552	283,784	10,116	1,665	5,383	5,463	7,615.70	7,622.60	7,564.40
ปี/รัฐ	WA							
ตัวแปร	GSP	HH	GOS	TFI	IGA	RS	RSSA	RSTR
หน่วย	\$ Millions							
2542	104,392	2,431	393	1,245	1,960	857.60	857.10	857.80
2543	107,264	2,391	389	1,338	1,894	1,581.40	1,579.40	1,571.30
2544	107,177	2,259	385	1,385	1,858	1,622.40	1,618.10	1,616.30
2545	114,387	2,414	399	1,446	1,964	1,920.90	1,915.10	1,911.10
2546	119,110	2,586	434	1,442	2,117	2,074.30	2,077.50	2,090.20
2547	126,374	2,872	523	1,604	2,129	2,272.70	2,265.30	2,254.60
2548	131,783	2,922	541	1,708	2,126	2,287.20	2,287.80	2,291.50
2549	139,824	3,100	667	1,828	2,206	2,512.80	2,512.70	2,519.00
2550	147,961	3,217	733	2,084	2,248	2,951.80	2,954.60	2,943.60
2551	155,449	3,342	695	2,108	2,154	3,139.80	3,131.70	3,133.10
2552	156,603	3,342	788	2,408	2,186	3,265.20	3,263.00	3,249.80

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตานนท์ (2009)

ผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3) ด้วยวิธี Pooled Least Squares ดังสมการที่ 4.1 สามารถอธิบายได้ว่า GSP, HH, GOS, TFI, IGA, RS, RSSA และ RSTR เป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาที่บ่งบอกถึงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในหมวดของที่พักและการบริการด้านอาหาร ผลกำไรและรายได้จากการจัดการบริหารในหมวดของที่พักและการบริการด้านอาหาร รายได้รวมทั้งหมดในหมวดของที่พักและการบริการด้านอาหาร มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมในหมวดของที่พักและการบริการด้านอาหาร และรายได้ทั้งในรูปแบบของฤดูกาลและแนวโน้มของกาแฟ ภัตตาคารร้านอาหารและบริการจัดส่งอาหาร ที่มีต่อปริมาณร้านอาหารไทยในแต่ละรัฐของออสเตรเลีย นอกเหนือไปจากผลกระทบของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารจากการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร (Total Restrictiveness Indices : TRI) ในสมการที่ 4.1 ที่มีค่าเท่ากับ -3.285 ที่นัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 นั้น สามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่ามาใช้ในการคำนวณหาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3) ได้ดังสมการต่อไปนี้

$$TE_{Before TAFTA} = 100(e^{-3.285 \times 8.65} - 1) = -94.166 \quad \text{สมการที่ 4.2}$$

$$TE_{After TAFTA} = 100(e^{-3.285 \times 6.83} - 1) = -89.393 \quad \text{สมการที่ 4.3}$$

กำหนดให้

TE คือ อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

$\hat{\alpha}$ คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรน้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในสมการที่ 3.6

i คือ ดัชนีบอกรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD,...,8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

โดยกำหนดให้ปี 2547 เป็นตัวแทนของช่วงเวลาก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้และปี 2552 เป็นตัวแทนในช่วงเวลาหลังจากความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้แล้วเพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารต่อไป เมื่อค่า TRI ในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีค่าเท่ากับ 8.65 และ 6.83 ตามลำดับ ผลจากการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3) ในสมการที่ 4.2 สามารถบอกค่าร้อยละของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนความตกลงการค้าเสรีมีค่าเท่ากับร้อยละ 94.166 ส่วนในช่วงหลังค่าร้อยละของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารมีค่าเท่ากับร้อยละ 89.393 ในสมการที่ 4.3 สามารถอธิบายได้ว่า ร้อยละของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีส่วนของการกีดกันที่มากกว่าในช่วงหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียสามารถลดการกีดกันได้จริงโดยขนาดของการกีดกันที่ลดลงสามารถคิดได้เป็นร้อยละ 4.773 ในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3)

4.1.3.2 การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 3)

$$TC = 0.009GSP + 2.214UN - 2.135LF + 0.566AWE - 69.162TRI$$

$$(1.839)^* (2.349)^{**} (-2.347)^{**} (1.519)^{ns} (-1.926)^*$$

สมการที่ 4.4

- โดยที่ *** หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
 ** หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 * หมายถึงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
^{ns} หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กำหนดให้

TC คือ จำนวนผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย โดยสมมติให้จำนวนผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในร้านอาหารไทยในออสเตรเลียนี้อาจประมาณเท่ากับ 3 คน/ร้านอาหาร

GSP คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย

UN คือ ปริมาณการว่างงานภายในประเทศของออสเตรเลีย

LF คือ ปริมาณแรงงานภายในประเทศของออสเตรเลีย

AWE คือ ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์จากการค้าในภาคบริการในส่วนของที่พักและการบริการด้านอาหารของออสเตรเลีย

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร

i คือ ดัชนีบอกชื่อรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD, ..., 8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

โดยข้อมูลที่ใช้ในการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในรูปแบบของสมการถดถอยด้วยวิธี Pooled Least Squares นั้นเป็นข้อมูลในรูปแบบของ Cross-section Data ของข้อมูลรายปีในช่วงปี 2542 ถึง 2552 ของรัฐทั้ง 8 ภายในประเทศออสเตรเลีย โดยตัวอย่างข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจประเภทที่ 4) แสดงดังตารางที่ 4.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3: ข้อมูลของตัวแปรควบคุมในรูปแบบ Cross-section Data ของการประมาณค่าผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ

ปี/รัฐ		ACT		ปี/รัฐ		SA	
ตัวแปร	UN	AWE	LF	ตัวแปร	UN	AWE	LF
หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD	หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD
2542	114.6655	684.1	2071.704	2542	716.8775	566.825	8702.385
2543	98.929	739.575	178.6	2543	670.073	593.3	735.2
2544	106.046	747.55	2162	2544	636.686	628.425	8767.5
2545	94.183	756.025	183.2	2545	603.006	644.2	746.4
2546	94.286	801.775	184.6	2546	561.155	650.825	764.2
2547	82.939	849.55	186.2	2547	542.692	648.225	768.1
2548	74.292	929.075	191	2548	482.129	681.225	784.5
2549	72.892	1,012.75	196.5	2549	474.243	747.35	799.4
2550	66.668	998.725	198.8	2550	486.423	773.725	810.5
2551	65.554	1,044.03	201.5	2551	492.139	811.8	830.4
2552	80.913	1,111.20	201.3	2552	566.192	841.5	839.6
ปี/รัฐ		NSW		ปี/รัฐ		TAS	
ตัวแปร	UN	AWE	LF	ตัวแปร	UN	AWE	LF
หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD	หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD
2542	2329.601	646.45	37498.45	2542	241.8931	539.575	2604.176
2543	2,087.35	684.5	3194.7	2543	229.453	545.075	219.8
2544	2,318.37	717.15	38832.9	2544	234.251	564.5	2622.5
2545	2,355.78	736.025	3281.5	2545	226.517	584.15	217.4
2546	2,293.55	783.1	3331.7	2546	209.712	611.4	223.7
2547	2,116.48	808.375	3341.1	2547	176.12	653.65	227.8
2548	2,103.98	857.725	3400.5	2548	174.528	684.725	234.3
2549	2,137.21	880.825	3461.6	2549	183.425	689.825	240
2550	2,044.00	923.5	3513.2	2550	150.086	728.675	240.4

2551	2,077.44	932.85	3582.7	2551	129.582	737.825	247.7
2552	2,692.06	953.675	3622.9	2552	149.103	767.4	247.2
ปี/รัฐ		NT		ปี/รัฐ		VIC	
ตัวแปร	UN	AWE	LF	ตัวแปร	UN	AWE	LF
หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD	หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD
2542	45.7762	610.525	1181.786	2542	1980.658	599.45	28083.16
2543	57.272	654.925	96.3	2543	1,750.65	617.175	2382.7
2544	82.333	679.725	1235.8	2544	1,867.48	640.6	29228
2545	71.118	686.425	105.7	2545	1,756.91	686.125	2460.2
2546	70.651	722.6	103.6	2546	1,671.42	729.25	2499.5
2547	68.269	731.675	103.7	2547	1,692.05	747.525	2547.2
2548	65.586	803.2	103.7	2548	1,683.53	777.55	2623.1
2549	60.698	836.65	108.3	2549	1,605.84	792.4	2674.7
2550	58.717	888.125	113.9	2550	1,552.31	825.125	2748.1
2551	52.344	944.125	117.7	2551	1,504.90	845.575	2787.6
2552	57.221	989.95	124.1	2552	1,952.38	881.525	2835
ปี/รัฐ		QLD		ปี/รัฐ		WA	
ตัวแปร	UN	AWE	LF	ตัวแปร	UN	AWE	LF
หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD	หน่วย	Person	\$ AUD	\$ AUD
2542	1653.126	587.85	1181.786	2542	747.2006	572.45	11510.43
2543	1,627.94	610.8	1808.3	2543	700.729	602.05	974.9
2544	1,831.96	642.05	22163.6	2544	823.108	629.925	11942.5
2545	1,704.88	652.35	1899.5	2545	747.458	664.95	1007.2
2546	1,571.12	672.775	1954.7	2546	721.041	696.125	1022.7
2547	1,305.54	715.375	2003.7	2547	629.74	731.925	1035.1
2548	1,212.91	751.6	2103	2548	577.008	778.175	1088.8
2549	1,178.44	807.45	2172.4	2549	478.634	819.675	1117.6
2550	1,007.17	841.8	2244.7	2550	447.343	903.55	1151.5
2551	1,028.03	890.85	2292.4	2551	440.185	966.3	1194.4

2552	1,548.42	953.075	2354.4	2552	739.207	1,016.38	1223.1
------	----------	---------	--------	------	---------	----------	--------

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตานนท์ (2009)

จากผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ด้วยวิธี Pooled Least Squares ดังสมการที่ 4.4 สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปร GSP, UN, LF และ AWE ซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาที่บ่งบอกถึงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในรัฐของออสเตรเลีย อัตราการว่างงาน กำลังแรงงาน และอัตราค่าจ้างที่ได้รับต่อสัปดาห์ในหมวดของที่พักรและการบริการด้านอาหารที่มีต่อจำนวนผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในแต่ละรัฐของออสเตรเลีย นอกเหนือไปจากผลกระทบของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร จากการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหาร (Total Restrictiveness Indices : TRI) ในสมการที่ 4.4 มีค่าเท่ากับ -69.162 ที่นัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 นั้น สามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่ามาใช้ในการคำนวณหาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ได้ดังสมการต่อไปนี้

$$TE_{Before TAFTA} = 100(e^{-69.162 \times 8.65} - 1) = -100 \quad \text{สมการที่ 4.5}$$

$$TE_{After TAFTA} = 100(e^{-69.162 \times 6.83} - 1) = -100 \quad \text{สมการที่ 4.6}$$

กำหนดให้

TE คือ อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

TRI คือ น้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร

$\hat{\alpha}$ คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรน้ำหนักโดยรวมของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในสมการที่ 3.8

i คือ ดัชนีบอกชื่อรัฐภายในออสเตรเลีย (1=NSW, 2=VIC, 3=QLD,...,8=ACT)

j คือ ดัชนีบอกช่วงเวลาก่อนและหลังความตกลงการค้าไทย-ออสเตรเลีย

กำหนดให้ปี 2547 เป็นตัวแทนของช่วงเวลาก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้และปี 2552 เป็นตัวแทนในช่วงเวลาหลังจากความตกลงการค้าเสรีไทยออสเตรเลียเริ่มมีผลบังคับใช้แล้วเพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารต่อไป เมื่อค่า TRI ในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีค่าเท่ากับ 8.65 และ 6.83 ตามลำดับ ผลจากการคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ในสมการที่ 4.5 และสมการที่ 4.6 สามารถบอกค่าร้อยละของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีมีค่าเท่ากับร้อยละ 100 ทั้งสองช่วง โดยความแตกต่างกันระหว่างอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังมีความแตกต่างกันน้อยมากจนแทบเท่ากับ 0 จึงทำให้ไม่สามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงได้ จึงสรุปได้ว่ามาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียไม่สามารถลดการกีดกันได้โดยขนาดของการกีดกันทางการค้าในภาคบริการในรูปแบบของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากจนไม่สามารถสังเกตได้

4.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ผลจากการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพในการสำรวจความคิดเห็นในเบื้องต้นด้วยการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นและการเก็บรวบรวมความคิดเห็นในเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย เพื่อการรวบรวมความ

คิดเห็นของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย ซึ่งสามารถแสดงผลจากการศึกษารวบรวมได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 แบบสอบถามเบื้องต้น

จากการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นทั้งหมดจำนวน 276 ชุด โดยแบ่งเป็นการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นด้วยการใช้บริการธุรกิจตอบรับระหว่างประเทศเป็นจดหมายจำนวนทั้งหมด 200 ฉบับ และการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) เป็นจำนวนทั้งสิ้น 76 ฉบับไปยังผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหารไทยในออสเตรเลีย หากแต่ผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพที่ได้รับความร่วมมือมีเพียง 8 ฉบับเท่านั้น อันเนื่องมาจากที่อยู่ในการส่งแบบสอบถามเบื้องต้นนั้นไม่ได้รับการปรับปรุงข้อมูลจึงเป็นที่มาของจดหมายที่ถูกตีกลับเป็นจำนวน 28 ฉบับ และไม่ได้รับความร่วมมือจากประกอบกิจการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียตามที่คาดหมาย ดังนั้นผลจากการรวบรวมความคิดเห็นในเบื้องต้นของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียจึงมีจำนวนไม่เท่ากับขนาดตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ 3 แต่อย่างไรก็ตามผลจากความร่วมมือที่ได้รับทั้ง 8 ฉบับสามารถสรุปรายละเอียดของแบบสอบถามเบื้องต้นที่ได้รับคืนกลับมาโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนได้ดังนี้

- การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการจากรวบรวมแบบสอบถามเบื้องต้นเกี่ยวกับการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียพบว่า ผู้เปิดร้านอาหารไทยในออสเตรเลียบางส่วนเป็นบุคคลที่สมรสกับชาวออสเตรเลียแล้วได้สิทธิในการโอนสัญญาเป็นคนออสเตรเลีย ดังนั้นมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียที่ว่าด้วย “คนไทยที่ลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารสามารถลงทุนในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ในการจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการลงทุนต่างจาก (Foreign Investment Review Board: FIRB) ” จึงไม่ก่อประโยชน์แก่ผู้ลงทุนกิจการร้านอาหารทุกคนเป็นเพียงเฉพาะในบางกลุ่ม นอกจากนี้ ปัญหาในการจ้างผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จากไทยไปทำงานในออสเตรเลียยังต้องพบกับมาตรการกีดกันทางด้านภาษาและเงื่อนไขในการดำเนินเอกสาร ทำให้ผู้

ประกอบกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียส่วนใหญ่เลือกที่จะจ้างผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่เป็นนักเรียน นักศึกษาหรือคนไทยที่แต่งงานกับชาวออสเตรเลียทำงานมากกว่าที่จะจ้างผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ไทยที่มีความเชี่ยวชาญมาจากไทยไปทำงานในออสเตรเลีย

- การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการตามมาตรการทางการค้าการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลียที่ว่าด้วย “คนไทยที่ไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิกเงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวร โดยเฉพาะผู้ประกอบอาหารที่ได้รับวุฒิบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อได้รับการจ้างงานโดยเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียที่ไม่จำเป็นต้องประกาศรับสมัครคนออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น” เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการอายุการทำงานในออสเตรเลียของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย แต่ปัญหาส่วนมากของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียในปัจจุบันคือการทดสอบทางด้านภาษาซึ่งทำให้ผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยหลายคนไม่สามารถอยู่ประกอบอาชีพต่อไปในออสเตรเลียได้เนื่องจากการไม่ผ่านการทดสอบดังกล่าว

4.2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียจำนวนทั้งสิ้น 10 ร้านภายในรัฐนิวเซาท์เวลส์ของออสเตรเลียซึ่งในปัจจุบันรัฐนิวเซาท์เวลส์เป็นรัฐที่มีจำนวนร้านอาหารไทยมากที่สุดในออสเตรเลีย โดยมีรายชื่อของร้านอาหารไทยที่ให้สัมภาษณ์เชิงลึกดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 รายชื่อ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของร้านอาหารที่ให้การสัมภาษณ์เชิงลึก

รายชื่อร้านอาหาร	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
Thai Kanteen	Mosman NSW 2088	02 9960 3282
Boonchu Thai Restaurant	Newport NSW 2106	02 9997 3450
Bang Rak	The Entrance NSW 2261	02 4333 7099
Boonma Thai Cuisine	Griffith NSW 2680	02 6964 7415
Yok Yor	Darlinghurst NSW 2010	02 9380 8860
Aree's Restaurant Fine Thai Cuisine	Surry Hills NSW 2010	02 9698 5522
Supreeyas Thai Restaurant	Ulladulla NSW 2539	02 4455 4579
Prasit's Nortside Thai	North Sydney NSW 2060	02 9957 2271
Al-oi Thai Restaurant	Hamilton NSW 2303	02 4969 1434
Thub Thim Thai Restaurant	Moree NSW 2400	02 6751 1220

ที่มา: จากการรวบรวมของมุกดา สุกฤตตานนท์ (2009)

ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกสามารถรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและคำแนะนำที่ได้จากผู้ประกอบกิจการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียที่มีต่อมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียต่อมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ที่ว่า “คนไทยที่ลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารสามารถลงทุนในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ในการจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการลงทุนต่าง (Foreign Investment Review Board: FIRB) ” ช่วยอำนวยความสะดวกให้คนไทยสามารถเริ่มต้นเปิดกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียด้วยมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่มีความเท่าเทียมกันกับคนออสเตรเลีย ทำให้ปริมาณร้านอาหารไทยในออสเตรเลียเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการเปิดกิจการร้านอาหารและดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียของคนไทยคือ ปัญหาทางด้านเงินทุน มาตรฐานความสะอาดของร้านอาหารในออสเตรเลียที่มีความเข้มงวดมาก การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการที่มาใช้บริการร้านอาหารและการดัดแปลงวัตถุดิบที่มีอย่างจำกัดในการปรุงอาหารให้สามารถปรุงอาหารให้ได้รับรสชาติเป็นอาหารไทยมากที่สุด เนื่องจากธรรมเนียมในการรับประทานของอาหารแท้ของคนออสเตรเลีย พร้อมทั้งปัญหาทางด้านแรงงานที่เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มาศึกษาต่อในออสเตรเลียจะมีจำนวนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในช่วงของการปิดภาคเรียนในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม เนื่องจากนักเรียน นักศึกษาจะเดินทางกลับบ้านที่ไทยทำให้จำนวนแรงงานขาดแคลน

มาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลียที่ว่าด้วย “คนไทยที่ไปทำงานเป็นผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิกเงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวร โดยเฉพาะผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่ได้รับวุฒิบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อได้รับการจ้างงานโดยเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียที่ไม่จำเป็นต้องประกาศรับสมัครคนออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น” นั่นถือว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการคนไทยในออสเตรเลียเป็นอย่างมาก

แต่ในปัจจุบันปัญหาของผู้ประกอบการอาหารไทยไม่ใช่ว่าการต่ออายุวีซ่าเพื่อเข้าทำงานในออสเตรเลีย หากแต่เป็นการทดสอบทางด้านภาษาอังกฤษที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย เนื่องด้วยผู้ประกอบการหลายท่านไม่สามารถผ่านการทดสอบตามมาตรฐานการกำหนดคะแนนขั้นต่ำได้ ส่งผลทำให้ไม่สามารถต่อสัญญาการทำงานกับร้านอาหารต่อไปได้ ร้านอาหารส่วนใหญ่จึงหลีกเลี่ยงปัญหานี้ด้วยการฝึกนักเรียน นักศึกษาคนไทยในออสเตรเลียให้เป็นผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) แทนผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่มีความเชี่ยวชาญอยู่แล้ว

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารสามารถพิจารณาถึงโอกาสทางการค้าในภาคบริการภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลียพบว่า การค้าและการลงทุนในภาคบริการในออสเตรเลียได้เปิดโอกาสเป็นอย่างมากสำหรับคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าในภาคบริการด้านอาหารที่ออสเตรเลียได้กำหนดข้อผูกพันที่เอื้อประโยชน์ต่อคนไทยที่จะเดินทางไปดำเนินธุรกิจร้านอาหารหรือเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย แต่อย่างไรก็ตามมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีในภาคบริการด้านอาหารระหว่างไทยและออสเตรเลียภายใต้กฎหมายภายในออสเตรเลียด้วยแล้ว คนไทยในออสเตรเลียก็ไม่ได้รับสิทธิพิเศษมากไปกว่านักลงทุนจากชาติอื่นๆ ส่วนการเคลื่อนย้ายบุคคลเข้าไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของคนไทยในออสเตรเลียนั้นถือว่ามีโอกาสมากกว่าประเทศอื่นๆเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการยกเลิกเงื่อนไขในการทดสอบของตลาดแรงงานซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย แต่อุปสรรคสำคัญในปัจจุบันของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยที่ต้องการเดินทางไปทำงานในออสเตรเลีย คือ การทดสอบภาษาอังกฤษ

ผลสรุปจากการศึกษาเชิงปริมาณอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีค่าเท่ากับร้อยละ 94.166 ส่วนในช่วงหลังนั้นมีค่าเท่ากับร้อยละ 89.393 จึงสามารถอธิบายได้ว่า ขนาดของการกีดกันทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารลดลงร้อยละ 4.773 เมื่อความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียมีผลบังคับใช้แล้วในรูปแบบของการจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) ส่วนการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) นั้นอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีมีค่าเท่ากับร้อยละ 100 ของการกีดกันทางการค้าในภาคบริการเนื่องจากมาตรการทางการค้าในภาค

บริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียสามารถลดการกีดกันได้น้อยมากจนไม่สามารถสังเกตได้

ผลสรุปจากการศึกษาเชิงคุณภาพในการรวบรวมแบบสอบถามเบื้องต้นพบว่า การจัดตั้งสำนักงานให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 3) ของการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียต่อมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเป็นการช่วยเหลือผู้ลงทุนกิจการร้านอาหารทุกคนเฉพาะกลุ่ม เนื่องผู้เปิดร้านอาหารไทยในออสเตรเลียบางส่วนเป็นบุคคลที่สมรสกับชาวออสเตรเลียแล้วได้สิทธิในการโอนสัญญาเป็นคนออสเตรเลีย นอกจากนั้นยังพบปัญหาในการจ้างผู้ประกอบการอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จากไทยไปทำงานในออสเตรเลียยังต้องพบกับมาตรการกีดกันทางด้านภาษาและเงื่อนไขในการดำเนินเอกสาร ทำให้ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียส่วนใหญ่จ้างผู้ประกอบการที่เป็นนักเรียน นักศึกษาหรือคนไทยที่แต่งงานกับชาวออสเตรเลียในการทำงานมากกว่าที่จะจ้างผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่มีความเชี่ยวชาญมาจากไทย และเป็นผลกระทบต่อเนื่องมายังผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยที่ต้องการเดินทางมาทำงานในออสเตรเลีย โดยการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ตามมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลียที่แม้ว่าจะได้รับประโยชน์ยกเลิกเงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวร และยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมไม่เกิน 3 ปี และปัญหาสำคัญของผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียในปัจจุบันคือการทดสอบทางด้านภาษาที่ทำให้ผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยหลายคนไม่สามารถอยู่ประกอบอาชีพได้ในออสเตรเลียได้เนื่องจากไม่ผ่านการทดสอบ และเป็นผลต่อเนื่องมายังการทำสัญญาว่าจ้างเพื่อนำเข้าผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยไปยังออสเตรเลียของร้านอาหารไทยในออสเตรเลียที่ลดลงตามไปด้วย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบการไทยในออสเตรเลียจำนวน 10 ร้านอาหาร ก็ได้รับความคิดเห็นที่สอดคล้องกันกับแบบสอบถามเบื้องต้นทั้งผู้ประกอบการร้านอาหารไทยและผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย พร้อมทั้งคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่พบในการเปิดกิจการร้านอาหารและดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียของคนไทยคือการจัดการด้านเงินทุน มาตรฐานความสะอาดของร้านอาหารในออสเตรเลีย การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการ และการ

คัดแปลงวัตถุดิบในการปรุงอาหาร พร้อมทั้งปัญหาทางด้านแรงงานนักเรียน นักศึกษาที่มีจำนวนไม่เพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปิดภาคเรียนในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม

5.2 ข้อจำกัดของการศึกษา

ข้อจำกัดในการศึกษาอัตรากำไรสุทธการเทียบเท่ามาตรฐานการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียครั้งนี้พบว่า ข้อมูลในการศึกษาเชิงปริมาณมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลของธุรกิจบริการด้านอาหารนั้นขาดความต่อเนื่องของข้อมูล ระบบการจัดเก็บที่ไม่ได้รับการปรับปรุงทำให้ข้อมูลในบางส่วนเกิดความซ้ำซ้อนและไม่ได้รับปรับปรุงข้อมูล อีกทั้งข้อมูลที่ถูกเก็บรวบรวมไม่เกินไปตามความเป็นจริงด้วยสาเหตุของการเก็บสถิติเฉพาะในส่วนของการเดินทางที่ถูกต้องตามกฎหมายและผ่านทางกระทรวงแรงงานเพียงเท่านั้น ทำให้สถิติข้อมูลที่ได้รับจากกระทรวงแรงงานไม่ตรงกับจำนวนที่เป็นจริงของผู้ประกอบอาหารไทย (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย

ข้อจำกัดในส่วนของงบประมาณในการศึกษาเชิงคุณภาพที่มีจำนวนจำกัดทำให้จำนวนตัวอย่างในการแจกแบบสอบถามเบื้องต้นและการติดต่อขอสัมภาษณ์ในแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรียมีจำนวนน้อย อีกทั้งยังขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบ (พ่อครัว/แม่ครัว) อาหารคนไทยในออสเตรียในการตอบแบบสอบถามเบื้องต้น และในที่สุดท้ายเป็นข้อจำกัดของขบวนการและขั้นตอนการติดต่อขอสัมภาษณ์ซึ่งช่วงเวลาในการติดต่อขอสัมภาษณ์มีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากความแตกต่างของเวลาระหว่างไทยกับออสเตรเลีย และผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรียมีช่วงเวลาจำกัดในการอนุญาตให้สัมภาษณ์

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เมื่อพิจารณาตามผลการศึกษาอัตรากำไรสุทธการเทียบเท่ามาตรฐานการทางการค้าที่มีใช้ภายในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียพบว่า การกีดกันทางการค้าในภาคบริการและการลงทุนธุรกิจการค้าในภาคบริการด้านอาหารลดลงจากช่วงเวลาก่อนความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียจะมีผลบังคับใช้เมื่อ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา จึงเป็นที่มาของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสนับสนุนตาม

วัตถุประสงค์ของความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียที่ต้องการลดการกีดกันทางการค้าต่อไป โดยข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อการเจรจาเพื่อลดการกีดกันในส่วนของการเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการเพื่อไปให้บริการในประเทศผู้รับบริการ (รูปแบบธุรกิจบริการประเภทที่ 4) ตามมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลียเป็นส่วนสำคัญที่ควรเจรจาให้เกิดการผ่อนปรนเงื่อนไขของคุณสมบัติของผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ที่นำเข้ามาจากไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานในการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ถึงสิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้คนไทยได้เล็งเห็นและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลสืบเนื่องต่อค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่ไม่มีภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร (Tariff Equivalent of Non-Tariff Measures) สามารถลดลงไปได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนั้นควรเพิ่มการสนับสนุนด้านอื่นให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย ทั้งการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการเริ่มต้นกิจการและการทำงานในออสเตรเลียด้วยเปิดการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการต่างๆ ภายในประเทศของออสเตรเลียที่ผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จำเป็นต้องทราบ และการเปิดอบรมทักษะทางอาชีพให้เกิดความชำนาญและเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย อีกทั้งการอบรมด้านภาษาอังกฤษที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบันของผู้ที่มีความต้องการเดินทางเข้าไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) คนไทยในออสเตรเลีย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมแก่บุคคลที่ต้องการเดินทางไปทำงานในออสเตรเลียต่อไป

5.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่ไม่มีภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียต่อไปในอนาคต ควรมีการปรับปรุงข้อมูลในการศึกษาเชิงปริมาณและขบวนการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการศึกษาเชิงคุณภาพให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ส่วนการนำผลการศึกษารั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อไปในอนาคต สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการหาผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่ไม่มีภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารด้วยแบบจำลอง CGE Model เพื่อศึกษาผลกระทบที่จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่ไม่มีภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร หรือนำแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาอัตรา

ภานีสลกากรเทียบเท่ามาตรฐานการทางการค้าที่มีใ้ภานีสของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร
กรณีศึกษาออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียไปประยุกต์ใ้กับการค้า
ในภาคบริการที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันหรือการศึกษาในกรณีศึกษาอื่นๆต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยพัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการค้าต่างประเทศ. การลดภาษี [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: www.dft.go.th/AFTA/file/AFTAMFN.pdf [2553, พฤษภาคม 10]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี. วิวัฒนาการของ WTO [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.dtn.moc.go.th/dtn/tradeinfo/dtn_wto_evolution.php [2553, เมษายน 30]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี. เอกสารกรอบภูมิภาค [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.dtn.moc.go.th/dtn/tradeinfo/dtn_3_4.php?sub=3?sub=2 [2553, เมษายน 30]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี. ศูนย์ข้อมูลการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: http://www.dtn.moc.go.th/dtn/tradeinfo/dtn_3.php?sub=4 [2553, เมษายน 30]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี. ศูนย์ข้อมูลการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.thaifita.com/thaifita/Home/tabid/36/ctl/Details/mid/582/ItemID/4375/Default.aspx> [2553, เมษายน 30]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ความคืบหน้าการเจรจาเขตการค้าเสรี ไทย กับ ญี่ปุ่น [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา: <http://www.thaifita.com/thaifita/Home/NegoLastestStatus/tabid/117/Default.aspx> [2553, ตุลาคม 20]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ความคืบหน้าการเจรจาเขตการค้าเสรี ไทย กับ ออสเตรเลีย [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา: <http://www.thaifita.com/thaifita/Home/NegoLastestStatus/tabid/117/Default.aspx> [2553, ตุลาคม 20]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (Thailand – Australia Free Trade Agreement: TAFTA) [ออนไลน์] 2548. แหล่งที่มา:

<http://www.thaifita.com/ThaiFTA/Home/FTAbyCountry/tabid/53/ctl/detail/id/21/mid/480/usemastercontainer/true/Default.aspx> [2553, เมษายน 27]

กรมส่งเสริมการส่งออก. รายชื่อร้านอาหารไทยทั่วโลก [ออนไลน์] 2553. แหล่งที่มา:

http://www.thaifoodrestaurant.com/index.php?option=com_restaurant&view=restaurantlist [2553, เมษายน 25]

ครัวไทยสู่ครัวโลก. นโยบายรัฐบาลด้านโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก [ออนไลน์] 2547. แหล่งที่มา:

<http://www.thaifoodtoworld.com/home/governmentpol.php> [2553, กุมภาพันธ์ 10]

สำนักเจรจาการค้าบริการ. ใน การเข้าไปลงทุนและทำงานในธุรกิจร้านอาหารไทยในออสเตรเลียภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) หน้า 1-8. กรุงเทพฯ: กรมการค้าระหว่างประเทศ, 2547.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. โครงการติดตามผลการเจริญเติบโตกลุ่มธุรกิจบริการระหว่างไทย-ออสเตรเลีย ภายหลังจากการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ใน ข้อผูกพันด้านการค้าบริการของออสเตรเลียภายใต้สนธิสัญญาการค้าเสรี, หน้า 4-23.

กรุงเทพฯ : กระทรวงพาณิชย์, 2551.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. Quarterly Gross Domestic Product [ออนไลน์] 2553. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=95> [2553, มีนาคม 15]

ภาษาอังกฤษ

Alan V. Deardorff and Robert M. Stern. OECD economics department working paper no. 179. In Measurement of non-tariff barriers. pp. 10-36 Paris : OECD publishing, 1997.

Alan V. Deardorff and Robert M. Stern. A handbook of international trade in services. In Empirical analysis of barriers to international services transactions and the consequences of liberalization. pp. 169-220 New York : Oxford university press, 2008.

Restaurant & catering. Industry facts & figures. [Online]. 2005. Available from :

<http://www.restaurantcater.asn.au/rc/content.aspx?id=112552>). [2010, May 9]

Australian bureau of statistics. 5206.0-Australian national account: national income, expenditure and product. [Online] 2010. Available from :

<http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/mf/5206.0/> [2010, March 15]

Australian bureau of statistics. Australian national accounts: National income, expenditure and product. [Online] 2008. Available from :

<http://www.abs.gov.au/AUSSTATS/abs@.nsf/DetailsPage/5206.0Jun%202009?OpenDocument2552>). [2008, June 10]

Bijit Bora. Quantitative methods for assessing the effects of non-tariff measures and trade facilitation. In The quantification and impact of non-tariff measures. pp. 17-40 Singapore : World scientific publishing, 2005.

Bijit Bora, Aki Kuwahara and Sam Laird. Policy issues in international trade and commodities study series no. 18. In Quantification of non-tariff measures, paper presented at the United Nations Conference on Trade and Development City. pp.1-39 New York and Geneva : United nations publication, 2002.

Ceyhun Elci. RESER - European association for research on services vol. 1. In Non-tariff barriers in services. pp.1-11 London : London South Bank University, 2006

Chengyan Yue, John C. Beghin and Helen H. Jensen. Working Paper 05-WP 383. In Tariff equivalent of technical barriers to trade with imperfect substitution and trade costs. pp.1-30 Ames : Iowa State University, 2005.

Drusilla K. Brown and Robert M. Stern. Research seminar in international economics. In Measurement and modeling of the economic effects of trade and investment barriers in services. Preparing presentation for the coalition of services industries (CSI) world services congress. pp.1-24 Atlanta : Blackwell Publishing, 1999.

Duc Nguyen. Productivity Commission Discussion Paper No. 1638. In Restrictions on trade in professional services. pp.1-67 Melbourne : Productivity Commission, 2000.

Duc Nguyen. Quantitative methods for assessing the effects of non-tariff measures and trade facilitation. In Techniques for estimating services barriers. Australian Productivity Commission. pp. 611-636 Singapore : World scientific publishing, 2005.

Fukunari Kimura and Hyun-Hoon Lee. In The gravity equation in international trade in services. Preparing presentation for European trade study group conference. pp.1-21 Nottingham : University of Nottingham, 2004.

- Greg McGuire. Macao regional knowledge hub working paper no. 13. In Measuring and modeling restrictions on trade in services: a case of Asia-Pacific economic cooperation economies. pp.1-34 Macau : University of Macao, 2008
- Judith M. Dean, Robert Feinberg and Michael Ferrantino. Quantitative methods for assessing the effects of non-tariff measures and trade facilitation. In Estimating the tariff-equivalent of ntms. pp.289-309 Singapore : World scientific publishing, 2005.
- Kaleswaran Kalirajan. Productivity Commission Discussion Paper No. 1638. In Restrictions on trade in distribution services. pp.1-56 Melbourne : Productivity Commission, 2000.
- Keith Walsh. IIS Discussion paper no. 183. In Trade in services: Does Gravity Hold? A gravity model approach to estimating barriers to services trade. pp.1-38 Dublin : Dublin City University, 2006.
- Khin Maung Nyunt. In Advances in measuring trade barriers in services. Preparing presentation for the research workshop on emerging issues for developing countries in Asia-Pacific. pp.1-11 Macao : World Trade Organization, 2007
- Michael Ferrantino. OECD Economics department working paper no. 28. In Quantifying the trade and economic effects of non-tariff measures. pp.4-69 Paris : OECD Publishing, 2006.
- Mitsuyo Ando. Quantitative methods for assessing the effects of non-tariff measures and trade facilitation. In Estimating tariff equivalents of core and non-core non-tariff measures in the APEC member economies. pp.235-287 Singapore : World scientific publishing, 2005.
- Nora Dihel and Ben Shepherd. OECD Trade policy working paper no.51. In Model estimates of services barriers. pp.1-110 Paris : OECD Publications, 2007.
- Piti Srisangnam. The effect of ASEAN economic integration with the special reference to the Thai economy. Doctor's Thesis, Department of Economics Faculty of Economics University of Melbourne, 2007.
- Philippa Dee. Services trade barriers in Thailand. In A systematic evaluation of services trade barriers: the case of Thailand. Preparing presentation for the Seventh annual conference on global economic analysis. pp.1-33 Washington DC : The world bank, 2004.
- Philippa Dee. A compendium of barriers to services trade. [Online] 2005a. Available from : <http://www.crawford.anu.edu.au/staff/pdee.php> [2009, October 18]
- Philippa Dee. Measuring and modeling barriers to services trade: Australia's experience. [Online] 2005b. Available from : <http://www.crawford.anu.edu.au/staff/pdee.php> [2009, October 18]

Veronika Movchan and Igor Eremenko. In Measurement of Non-Tariff Barriers: The Case of Ukraine. Preparing presentation for the Fifth annual conference of the European trade study group (ETSG). pp.1-16 Madrid : University of Carlos III de Madrid, 2003.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

UNCTAD Coding System of Trade Control Measures

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.1: UNCTAD Coding System of Trade Control Measures

1000	TARIFF MEASURES
1100	Statutory Custom Duties
1200	MFN Duties
1300	GATT Ceiling Duties
1400	Tariff Quota Duties
1410	Low duties
1420	High duties
1500	Seasonal Duties
1510	Low duties
1520	High duties
1600	Temporary reduced duties
1700	Temporary increased duties
1710	Retaliatory duties
1720	Urgency and safeguard duties
1900	Preferential duties under trade agreements
1910	Interregional agreements
1920	Regional and sub-regional agreements
1930	Bilateral agreements
2000	PARA-TARIFF MEASURES
2100	Customs surcharges
2200	Additional taxes and charges
2210	Tax on foreign exchange transactions
2220	Stamp tax
2230	Import license fee
2240	Consular invoice fee
2250	Statistical tax
2260	Tax on transport facilities
2270	Taxes and charges for sensitive product categories
2290	Additional charges n.e.s.
2300	Internal taxes and charges levied on imports
2310	General sales taxes

2320	Excise taxes
2370	Taxes and charges for sensitive product categories
2390	Internal taxes and charges levied on imports n.e.s.
2400	Decreed customs valuation
2900	Para-tariff measures n.e.s.
3000	PRICE CONTROL MEASURES
3100	Administrative pricing
3110	Minimum import prices
3190	Administrative pricing n.e.s.
3200	Voluntary export price restraint
3300	Variable charges
3310	Variable levies
3320	Variable components
3330	Compensatory elements
3340	Flexible import fees
3390	Variable charges n.e.s
3400	Antidumping measures
3410	Antidumping investigations
3420	Antidumping duties
3430	Price undertakings
3500	Countervailing measures
3510	Countervailing investigations
3520	Countervailing duties
3530	Price undertakings
3900	Price control measures n.e.s.
4000	FINANCE MEASURES
4100	Advance payment requirements
4110	Advance import deposit
4120	Cash margin requirement
4130	Advance payment of customs duties
4170	Refundable deposits for sensitive product categories
4190	Advance payment requirements n.e.s.

4200	Multiple exchange rates
4300	Restrictive official foreign exchange allocation
4310	Prohibition of foreign exchange allocation
4320	Bank authorization
4390	Restrictive official foreign exchange allocation n.e.s
4500	Regulations concerning terms of payment for imports
4600	Transfer delays, Queuing
4900	Finance measures n.e.s.
5000	AUTOMATIC LICENSING MEASURES
5100	Automatic license
5200	Import monitoring
5210	Retrospective surveillance
5220	Prior surveillance
5270	Prior surveillance for sensitive product categories
5700	Surrender requirement
5900	Automatic licensing measures n.e.s.
6000	QUANTITY CONTROL MEASURES
6100	Non-automatic licensing
6110	License with no specific ex-ante criteria
6120	License for selected purchasers
6130	License for specified use
6131	Linked with export trade
6132	For purposes other than exports
6140	License linked with local production
6141	Purchase of local goods
6142	Local content requirement
6143	Barter or counter trade
6150	License linked with non-official foreign exchange
6151	External foreign exchange
6152	Importers' own foreign exchange
6160	License combined with or replaced by special import authorization
6170	Prior authorization for sensitive product categories

6180	License for political reasons
6190	Non-automatic licensing n.e.s.
6200	Quotas
6210	Global quotas
6211	Unallocated
6212	Allocated to exporting countries
6220	Bilateral quotas
6230	Seasonal quotas
6240	Quotas linked with export performance
6250	Quotas linked with purchase of local goods
6270	Quotas for sensitive product categories
6280	Quotas for political reasons
6290	Quotas n.e.s.
6300	Prohibitions
6310	Total prohibition
6320	Suspension of issuance of licenses
6330	Seasonal prohibition
6340	Temporary prohibition
6350	Import diversification
6370	Prohibition for sensitive product categories
6380	Prohibition for political reasons (embargo)
6390	Prohibitions n.e.s.
6600	Export restraint arrangements
6610	Voluntary export restraint arrangements
6620	Orderly marketing arrangements
6630	Multifibre arrangement (MFA)
6631	Quota agreement
6632	Consultation agreement
6633	Administrative co-operation agreement
6640	Export restraint arrangements on textiles outside MFA
6641	Quota agreement
6642	Consultation agreement

6643	Administrative co-operation agreement
6690	Export restraint arrangements n.e.s.
6710	Selective approval of importers
6700	Enterprise-specific restrictions
6720	Enterprise-specific quota
6790	Enterprise-specific restrictions n.e.s.
6900	Quantity Control Measures n.e.s.
7000	MONOPOLISTIC MEASURES
7100	Single channel for imports
7110	State trading administration
7120	Sole importing agency
7170	Single channel for sensitive product categories
7200	Compulsory national services
7210	Compulsory national insurance
7220	Compulsory national transport
7900	Monopolistic measures n.e.s.
8000	TECHNICAL MEASURES
8100	Technical regulations
8110	Product characteristics requirements
8120	Marking requirements
8130	Labeling requirements
8140	Packaging requirements
8150	Testing, inspection and quarantine requirements
8160	Information requirements
8170	Requirement relative to transit
8180	Requirement to pass through specified customs
8190	Technical regulations n.e.s.
8200	Pre-shipment inspection
8300	Special customs formalities
8400	Return obligation
8900	Technical measures n.e.s.

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเบื้องต้นและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสอบถามเบื้องต้น

เดอะ พรีเม่า อพาร์ทเมนต์ ห้อง 402

เลขที่ 14 ซอยพหลโยธิน 41

ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ประเทศไทย

10900

5 กรกฎาคม 2553

เรียน ผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย

ข้าพเจ้า นางสาว มุกดา สุกฤตตานนท์ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รหัสประจำตัวนิสิต 518 51683 29 มีความประสงค์ในการขอความอนุเคราะห์จากผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียในการตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดตั้ง, การดำเนินกิจการและอุปสรรคต่างๆ เพื่อใช้ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร กรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรี ไทย-ออสเตรเลีย: Tariff Equivalent to Non-Tariff Measures in Trade in Food Services Case Study Australia under the Framework of Thailand-Australia Free Trade Agreement” ซึ่งเป็นการรวบรวมความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่ได้รับการปกปิดไม่มีการเปิดเผยและจะถูกนำไปใช้ในทางวิชาการเท่านั้น

จึงขอความอนุเคราะห์จากผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียมา ณ ที่นี้ด้วย

ด้วยความเคารพอย่างสูง

มุกดา สุกฤตตานนท์

5 กรกฎาคม 2553

คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาข้อมูลในเชิงคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ อัตรากำไรสุทธการเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารกรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย: Tariff Equivalent to Non-Tariff Measures in Trade in Food Services Case Study Australia under the Framework of Thailand-Australia Free Trade Agreement ” เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในออสเตรเลียที่มีต่อมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การค้าในภาคบริการด้านอาหารภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ถึงความแตกต่างของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในช่วงเวลาก่อนและหลังการเปิดเสรีการค้าไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ในวันที่ 1 มกราคม 2548 โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 - ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารไทย
 - อุปสรรคในการเปิดกิจการและดำเนินกิจการร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การบริการในส่วนร้านอาหาร
2. แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของร้านอาหารที่มีผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ชาวไทย
 - ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ชาวไทยในออสเตรเลีย
 - อุปสรรคในการเข้าทำงานและการทำงานเป็นผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้การบริการในส่วนผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว)

ขั้นตอนการทำแบบสอบถาม

กรุณาเติมข้อมูลและข้อความความคิดเห็นของท่านลงในช่องว่างที่กำหนดเพื่อตอบคำถามในส่วนของการเติมคำและทำเครื่องหมายกากบาท [X] หน้าข้อความที่ท่านคิดว่ามีความถูกต้องหรือใกล้เคียงกับข้อมูลที่แท้จริงมากที่สุด พร้อมกับอ่านคำอธิบายย่อของขั้นตอนการทำแบบสอบถามเพิ่มเติมได้ในคำถามภายในแบบสอบถาม

แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของร้านอาหารไทยในออสเตรเลีย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารไทย

1. ชื่อร้านอาหาร
.....
2. สถานที่ตั้งร้านอาหารอยู่ในรัฐใดของออสเตรเลีย
3. ลักษณะรูปแบบของร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่มีการให้บริการเต็มรูปแบบ
 - ร้านอาหารที่ลูกค้าต้องบริการตนเอง
 - การบริการจัดเตรียมอาหารสำหรับงานเลี้ยง/การจัดเลี้ยงนอกสถานที่
 - การบริการด้านอาหารในรูปแบบอื่นๆ โปรดระบุรายละเอียดของการให้บริการ
.....
4. รูปแบบการจัดจำหน่ายแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่ทำการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่ไม่มีการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร แต่ลูกค้าสามารถนำเครื่องดื่มจะแอลกอฮอล์มาดื่มภายในร้านอาหารได้ (B.Y.O.)
 - ร้านอาหารที่ไม่มีการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหารและไม่อนุญาตให้ลูกค้านำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มภายในร้านอาหาร
5. จำนวนพนักงานภายในร้านอาหาร โปรดระบุรายละเอียดของจำนวนพนักงานในตารางด้านล่าง

	ไทย		ออสเตรเลีย		อื่นๆ	
	คน	คน	คน	คน	คน	คน
ผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว)		คน		คน		คน
พนักงานประกอบอาหาร		คน		คน		คน
พนักงานเสิร์ฟ		คน		คน		คน
ผู้จัดการร้านอาหาร		คน		คน		คน
พนักงานส่งอาหาร (Home Delivery)		คน		คน		คน
อื่นๆ โปรดระบุ.....		คน		คน		คน

6. ขนาดพื้นที่ของร้านอาหาร ตารางเมตร

7. ลักษณะการเป็นเจ้าของสถานที่ตั้งร้าน

- การซื้อสถานที่ตั้งร้านอาหาร
- การเช่าสถานที่ตั้งร้านอาหาร โปรตระบุค่าเช่าของสถานที่ตั้งร้านอาหาร โดยประมาณในข้อที่ 7.1

7.1 ค่าเช่าของสถานที่ตั้งร้านอาหารโดยประมาณ

- น้อยกว่า 1,000 AUD/เดือน
- 1,000-2,000 AUD/เดือน
- 2,000-3,000 AUD/เดือน
- 3,000-4,000 AUD/เดือน
- มากกว่า 4,000 AUD/เดือน

8. ร้านอาหารเริ่มเปิดกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียตั้งแต่ (เดือน,ปี)

9. ลักษณะรูปแบบการเริ่มต้นของการลงทุนเปิดกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย

- การเริ่มต้นเปิดกิจการร้านอาหารขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง
- ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวออสเตรเลีย
- ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวไทย
- ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวต่างชาติอื่น โปรด

ระบุ.....

10. เงินทุนในการจดทะเบียนเปิดร้านอาหาร โดยประมาณ

- น้อยกว่า 50,000 AUD
- 50,000-250,000 AUD
- 250,000-500,000 AUD
- 500,000-1,000,000 AUD
- มากกว่า 1,000,000 AUD

11. สัดส่วนการลงทุนในร้านอาหารของเจ้าของกิจการร้านอาหารทั้งหมด โปรดระบุ

รายละเอียดของสัดส่วนการลงทุนในตารางด้านล่าง

	ไทย		ออสเตรเลีย		อื่นๆ	
		%		%		%
สัดส่วนการลงทุนร้านอาหาร		%		%		%

อุปสรรคในการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย

12. ท่านได้พบปัญหาและอุปสรรคในการเริ่มต้นเปิดกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียหรือไม่

- ไม่มี
- มี ถ้ามีโปรดระบุปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- การจดทะเบียนสถานประกอบการร้านอาหาร
 - การขออนุญาตจัดตั้งร้านอาหารในออสเตรเลียจากคณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Review Board – FIRB)
 - การขออนุญาตจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร
 - ปัญหาและอุปสรรคอื่นๆนอกจากนี้ โปรดระบุ
 1.
 2.
 3.

13. ท่านได้พบกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียหรือไม่

- ไม่มี
- มี ถ้ามีโปรดระบุปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- การจัดจ้างแรงงานชาวไทยภายในร้านอาหาร
 - การตรวจสอบมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัยภายในร้านอาหารจากหน่วยงานรัฐของออสเตรเลีย
 - ปัญหาและอุปสรรคอื่นๆนอกจากนี้ โปรดระบุ
 1.
 2.
 3.

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของร้านอาหาร

มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของร้านอาหารภายใต้กรอบสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ที่ว่าด้วย “คนไทยที่ลงทุนประกอบธุรกิจร้านอาหารสามารถไปลงทุนในออสเตรเลียได้ร้อยละ 100 ในการจัดตั้งธุรกิจ

ร้านอาหารที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Review Board: FIRB)”

14. ท่านเคยรู้จักมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ดังกล่าวมาก่อนหรือไม่

- ไม่เคยรู้จัก
- รู้จัก

15. มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ดังกล่าวที่เป็นไปตามข้อผูกพันในสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างประเทศไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) นั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในการเริ่มต้นเปิดกิจการร้านอาหารของท่านในออสเตรเลียหรือไม่

ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพราะเหตุใด โปรดระบุ

1.
2.
3.

ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไร โปรดระบุ

1.
2.
3.

16. ท่านคิดว่ายังคงมีมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ที่มีผลกระทบต่อ การเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย นอกเหนือไปจากมาตรการที่กล่าวมาอีกหรือไม่

ไม่มี

มี ถ้ามีโปรดระบุมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ดังกล่าว และท่านคิดว่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใต้ดังกล่าวควรที่จะคงไว้เพื่อประโยชน์หรือควรที่จะทำการยกเลิก

1.
2.
3.

17. ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีเพิ่มเติมเพื่อเป็นการลดอุปสรรคและก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียอีกหรือไม่

- ไม่มี
- มี ถ้ามีโปรดระบุมาตรการที่มีใช้ภาษีที่ทางหน่วยงานรัฐควรที่จะเจรจาเพิ่มเติม
1.
 2.
 3.

แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของร้านอาหารที่มีผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) เป็นชาวไทย

กรณีที่ร้านอาหารมีผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) เป็นชาวไทยมากกว่า 1 คนขึ้นไป ขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหัวหน้าผู้ประกอบการ (หัวหน้าพ่อครัว/แม่ครัว) หรือผู้มีตำแหน่งงานสูงสุดในการทำหน้าที่ผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ชาวไทยในออสเตรเลีย

1. ชื่อ นามสกุล
2. อายุ..... ปี
3. ประสบการณ์ทำงานเป็นผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) เป็นเวลาปี
4. ท่านจบการศึกษาในระดับใด
 - ประถมศึกษา
 - มัธยมศึกษาตอนต้น
 - มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - ปวช.
 - ปวส.
 - ปริญญาตรี โปรรະນุสาขา
 - ปริญญาโท โปรรະນุสาขา
 - ปริญญาเอก โปรรະນุสาขา

5. ท่านเคยได้รับเอกสารรับรองความสามารถจากหน่วยงานรัฐของไทยหรือไม่

- ไม่เคย
- เคย โปรดระบุรายละเอียด (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ประกาศนียบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับผู้ช่วยพ่อครัว/แม่ครัวจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย
 - ประกาศนียบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับพ่อครัว/แม่ครัวจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย
 - ประกาศนียบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานในระดับหัวหน้าพ่อครัว/แม่ครัวจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย
 - หนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาผู้ประกอบอาหารไทย ระดับที่ 1 และต้องมีประสบการณ์ในสายงานที่เกี่ยวข้อง 5 ปี
 - หนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาผู้ประกอบอาหารไทย ระดับที่ 2 และต้องมีประสบการณ์ในสายงานที่เกี่ยวข้อง 4 ปี
 - หนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาผู้ประกอบอาหารไทย ระดับที่ 3 และต้องมีประสบการณ์ในสายงานที่เกี่ยวข้อง 3 ปี
 - เอกสารรับรองอื่นๆนอกจากนี้ โปรดระบุ
 1.
 2.
 3.

6. ท่านเริ่มต้นทำงานเป็นผู้ประกอบอาหารในออสเตรเลียตั้งแต่ (เดือน,ปี)

7. ท่านติดต่อขออนุญาตเข้าเป็นผู้ประกอบอาหารในออสเตรเลียด้วยวีซ่าประเภทใด

- วีซ่าท่องเที่ยวระยะสั้น
- วีซ่าธุรกิจแบบระยะสั้น (ครั้งละไม่เกิน 3 เดือน)
- วีซ่าธุรกิจแบบระยะยาว (เพื่อการทำธุรกิจหรือปฏิบัติหน้าที่นานเกินกว่า 3 เดือน)
- วีซ่าเพื่อปฏิบัติหน้าที่/ทำธุรกิจชั่วคราว

8. ท่านเคยได้รับการทดสอบด้านภาษาของ International English Language Test System (IELTS) หรือไม่ โดยที่ท่านต้องผ่านการทดสอบตามกำหนดคะแนน IELTS ขั้นต่ำเท่าใด จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้
- ไม่เคยรับการทดสอบด้านภาษา
- เคยได้รับการทดสอบ ท่านต้องผ่านการทดสอบตามกำหนดคะแนน IELTS ขั้นต่ำเท่ากับ จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้

อุปสรรคในการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย

9. ท่านได้พบปัญหาและอุปสรรคในการเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียหรือไม่
- ไม่มี
- มี ถ้ามีโปรดระบุปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- การติดต่อขอวีซ่าในการขออนุญาตเข้าทำงานในออสเตรเลีย
 - การทดสอบตลาดแรงงานภายในประเทศ (Labor Market Testing) ได้แก่ ข้อจำกัดที่กำหนดให้นายจ้างในออสเตรเลียต้องประกาศหาคนในประเทศมาสมัครเข้าทำงานก่อนเป็นเวลาสี่สัปดาห์ หากไม่มีผู้ใดสมัครจึงจะอนุญาตให้นายจ้างคนงานจากต่างประเทศได้
 - การทดสอบด้านภาษาของ International English Language Test System (IELTS) โดยที่ท่านต้องผ่านการทดสอบตามกำหนดคะแนน IELTS ขั้นต่ำเท่ากับ จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้
 - การกำหนดขั้นต่ำของประสบการณ์ทำงานในด้านการประกอบอาหาร จำนวน.....ปี จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้
 - ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ นอกจากนี้ โปรดระบุ
 1.
 2.

3.

10. ท่านได้พบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ใน ออสเตรเลียหรือไม่

- ไม่มี
- มี ถ้ามีโปรดระบุปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- การขอต่ออายุวีซ่าสำหรับทำงานในออสเตรเลีย
 - การตรวจสอบแรงงานต่างชาติของด่านตรวจคนเข้าเมืองออสเตรเลีย
 - การต่อสัญญาว่าจ้างกับทางร้านอาหารในออสเตรเลีย
 - ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ นอกจากนี้ โปรดระบุ
 1.
 2.
 3.

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของ พ่อครัวแม่ครัว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารใน ส่วนของพ่อครัวแม่ครัวภายใต้กรอบสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ที่ว่า ด้วย “คนไทยที่ไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิก เงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวร โดยเฉพาะผู้ประกอบอาหาร ที่ได้รับวุฒิบัตรมาตรฐานฝีมือแรงงานจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อ ได้รับการจ้างงานโดยเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียที่ไม่จำเป็นต้องประกาศรับสมัครคน ออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถ ทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น”

11. ท่านเคยรู้จักมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีดังกล่าวมาก่อนหรือไม่

- ไม่เคยรู้จัก
- รู้จัก

12. มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้ดังกล่าวที่เป็นไปตามข้อผูกพันในสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างประเทศไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) นั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของท่านในออสเตรเลียหรือไม่

ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพราะเหตุใด โปรดระบุ

1.

2.

3.

ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไร โปรดระบุ

1.

2.

3.

13. ท่านคิดว่ายังคงมีมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้ที่มีผลกระทบต่อการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียนอกเหนือไปจากมาตรการที่กล่าวมาอีกหรือไม่

ไม่มี

มี ถ้ามีโปรดระบุมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้ดังกล่าว และท่านคิดว่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้ดังกล่าวควรที่จะคงไว้เพื่อประโยชน์หรือควรที่จะทำการยกเลิก

1.

2.

3.

14. ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้เพิ่มเติมเพื่อเป็นการลดอุปสรรคและก่อให้เกิดประโยชน์ในการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียอีกหรือไม่

ไม่มี

มี ถ้ามีโปรดระบุมาตรการที่มีใช้ภายนี้ที่ทางหน่วยงานรัฐควรที่จะเจรจาเพิ่มเติม

1.

2.
3.

ขอความกรุณาในการส่งแบบสอบถามที่ได้ทำการตอบเรียบร้อยแล้วกลับมาทางไปรษณีย์ตามที่ด้านล่าง ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม 2553 โดยค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ดังกล่าวได้รับการชำระเรียบร้อยแล้ว

Mukda Sukritanon
The Prima Apartment Room No. 402
14 Soi. Phaholyothin41 Pholyothin
Ladyao Jatujuk Bangkok Thailand 10900

หากท่านไม่สะดวกประการใดในการส่งไปรษณีย์กลับมายังประเทศไทย ขอความกรุณาให้ท่านทำการตอบแบบสอบถามผ่านทาง Website ดังต่อไปนี้ ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม 2553

- แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย

<https://spreadsheets0.google.com/viewform?formkey=dFR5NGxWT0xnWTJkcVI2b3Y5Z3J4Vke6MQ>

- แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบอาหารชาวไทยในออสเตรเลีย

<https://spreadsheets1.google.com/viewform?formkey=dHdONm9ZNGRmSGhjX1dERnl5WFFhQ2c6MQ>

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหารทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าในภาคบริการด้านอาหารในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

หากว่าท่านมีความสงสัยประการใดเกี่ยวกับแบบสอบถามและขั้นตอนในการตอบแบบสอบถามนี้ สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ E-mail: mukky_pao@hotmail.com

ด้วยความเคารพและขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

มุกดา สุฤตตานนท์

5 กรกฎาคม 2553

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

วิทยานิพนธ์ อัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารกรณีศึกษาประเทศออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย

วัตถุประสงค์ เป็นศึกษามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารระหว่างประเทศไทยและออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) และคำนวณค่าอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่ากับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในช่วงก่อนและหลังความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA)

สรุปภาพรวมของวิทยานิพนธ์ เป็นการวัดขนาดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการกำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารระหว่างประเทศไทยและออสเตรเลียภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ด้วยการศึกษาใน 2 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาในเชิงปริมาณด้วยการนำข้อมูลสถิติภูมิมาใช้ในการคำนวณหาอัตราภาษีศุลกากรเทียบเท่าของมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหาร (Tariff Equivalent)
2. การศึกษาในเชิงคุณภาพด้วยการนำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้รับจากแบบสอบถามที่ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักลงทุนในธุรกิจบริการด้านอาหารและผู้ประกอบอาหารที่เดินทางเข้าไปทำงานในออสเตรเลีย

รายชื่อร้านอาหารที่ทำการสัมภาษณ์.....

สถานที่ตั้งอยู่ในเมือง.....

สถานที่ตั้งอยู่ในรัฐ.....

แบบสอบถามเชิงลึก สำหรับผู้ประกอบการร้านอาหาร

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

การติดต่อที่สะดวกของท่านหากต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

Tel.....E-mail.....

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารไทย

1. ลักษณะรูปแบบของร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่มีการให้บริการเต็มรูปแบบ
 - ร้านอาหารที่ลูกค้าต้องบริการตนเอง
 - การบริการจัดเตรียมอาหารสำหรับงานเลี้ยง/การจัดเลี้ยงนอกสถานที่
 - การบริการด้านอาหารในรูปแบบอื่นๆ โปรดระบุรายละเอียดของการให้บริการ
.....
2. รูปแบบการจัดจำหน่ายแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่ทำการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร
 - ร้านอาหารที่ไม่มีการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหาร แต่ลูกค้าสามารถนำเครื่องดื่มจะแอลกอฮอล์มาดื่มภายในร้านอาหารได้ (B.Y.O.)
 - ร้านอาหารที่ไม่มีการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้านอาหารและไม่อนุญาตให้ลูกค้านำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มภายในร้านอาหาร
3. จำนวนทั้งหมดพนักงานภายในร้านอาหาร.....คน
4. ร้านอาหารเริ่มเปิดกิจการร้านอาหารในออสเตรเลียตั้งแต่ (เดือน,ปี)
5. ลักษณะรูปแบบการเริ่มต้นของการลงทุนเปิดกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย
 - การเริ่มต้นเปิดกิจการร้านอาหารขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง
 - ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวออสเตรเลีย
 - ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวไทย
 - ซื้อกิจการร้านอาหารต่อจากเจ้าของเดิมที่เป็นชาวต่างชาติอื่น โปรดระบุ.....
6. สัดส่วนการลงทุนในร้านอาหารของเจ้าของกิจการร้านอาหารทั้งหมด โปรดระบุรายละเอียดของสัดส่วนการลงทุนในตารางด้านล่าง

	ไทย		ออสเตรเลีย		อื่นๆ	
		%		%		%
สัดส่วนการลงทุนร้านอาหาร		%		%		%

.....
.....
.....

3. ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีอะไรเพิ่มเติมเพื่อเป็นการลดอุปสรรคและก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปิดกิจการและการดำเนินกิจการร้านอาหารในออสเตรเลีย

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แบบสอบถามเชิงลึก สำหรับผู้ประกอบการ

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

การติดต่อที่สะดวกของท่านหากต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

Tel.....E-mail.....

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) ชาวไทยในออสเตรเลีย

- 1. อายุ..... ปี
- 2. ประสบการณ์ทำงานเป็นผู้ประกอบการ (พ่อครัว/แม่ครัว) เป็นเวลา ปี
- 3. ท่านจบการศึกษาในระดับ.....
- 4. ท่านเคยได้รับเอกสารรับรองความสามารถจากหน่วยงานรัฐของไทยหรือไม่
 - ไม่เคย
 - เคย โปรดระบุ (ตัวอย่างเช่น หนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ:

National Skill Standard Qualifications)

.....

-

5. ท่านเริ่มต้นทำงานเป็นผู้ประกอบอาหารในออสเตรเลียตั้งแต่ (เดือน,ปี)
6. ท่านติดต่อขออนุญาตเข้าเป็นผู้ประกอบอาหารในออสเตรเลียด้วยวีซ่าประเภทใด
- วีซ่าท่องเที่ยวระยะสั้น
 - วีซ่าธุรกิจแบบระยะสั้น (ครั้งละไม่เกิน 3 เดือน)
 - วีซ่าธุรกิจแบบระยะยาว (เพื่อการทำธุรกิจหรือปฏิบัติหน้าที่นานเกินกว่า 3 เดือน)
 - วีซ่าเพื่อปฏิบัติหน้าที่/ทำธุรกิจชั่วคราว (ผู้ที่ได้รับการ โอนย้ายภายในบริษัท)
 - วีซ่าเพื่อปฏิบัติหน้าที่/ทำธุรกิจชั่วคราว (ผู้ให้บริการตามสัญญา)
7. ท่านเคยได้รับการทดสอบด้านภาษาของ International English Language Test System (IELTS) หรือไม่ โดยที่ท่านต้องผ่านการทดสอบตามกำหนดคะแนน IELTS ขั้นต่ำเท่าใด จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้
- ไม่เคยรับการทดสอบด้านภาษา
 - เคยได้รับการทดสอบ ท่านต้องผ่านการทดสอบตามกำหนดคะแนน IELTS ขั้นต่ำเท่ากับ จึงจะสามารถเข้าทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลียได้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารในส่วนของ พ่อครัวแม่ครัว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีของการค้าในภาคบริการด้านอาหารใน ส่วนของพ่อครัวแม่ครัวภายใต้กรอบสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ที่ว่า ด้วย “คนไทยที่ไปทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) จะได้รับประโยชน์จากการยกเลิก เงื่อนไขการทดสอบตลาดแรงงาน (Labor Market Test) เป็นการถาวร โดยเฉพาะผู้ประกอบอาหาร ที่ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อ ได้รับการจ้างงานโดยเจ้าของกิจการชาวออสเตรเลียที่ไม่จำเป็นต้องประกาศรับสมัครคน ออสเตรเลียก่อน อีกทั้งยังสามารถเข้าไปทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 4 ปี จากเดิมที่สามารถ ทำงานในออสเตรเลียได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น”

1. มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายนี้ดังกล่าวที่เป็นไปตามข้อผูกพันในสนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างประเทศไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) นั้น ช่วยอำนวยความสะดวกหรือลดอุปสรรคในการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของท่านในออสเตรเลีย อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ท่านคิดว่าอุปสรรคสำคัญในการเริ่มต้นเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ของท่านในออสเตรเลียคืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าควรมีการกำหนดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายในอะไรเพิ่มเติมเพื่อเป็นการลดอุปสรรคและก่อให้เกิดประโยชน์ในการเข้าทำงานและทำงานเป็นผู้ประกอบอาหาร (พ่อครัว/แม่ครัว) ในออสเตรเลีย

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบอาหารคนไทยในออสเตรเลีย
ในอนาคต

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้วยวิธี Pooled Least Squares

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ค.1: ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้วยวิธี Pooled Least Squares สำหรับการจัดตั้งการตั้ง

สำนักงานให้บริการในประเทศของผู้รับบริการ

Dependent Variable: TR_?
 Method: Pooled Least Squares
 Date: 11/09/10 Time: 23:45
 Sample: 1 2
 Included observations: 2
 Cross-sections included: 8
 Total pool (balanced) observations: 16

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GSP_?	0.003194	0.000773	4.130303	0.0044
HH_?	-0.069368	0.029656	-2.339130	0.0519
GOS_?	0.321594	0.114010	2.820754	0.0257
TFL_?	-0.220481	0.066294	-3.325795	0.0127
IGA_?	0.297092	0.081454	3.647377	0.0082
RS_?	-1.766350	2.237325	-0.789492	0.4557
RSSA_?	14.67338	4.340836	3.380312	0.0118
RSTR_?	-13.11751	2.551205	-5.141693	0.0013
TRI_?	-3.285585	1.549009	-2.121089	0.0716
R-squared	0.994069	Mean dependent var		148.6250
Adjusted R-squared	0.987292	S.D. dependent var		216.7656
S.E. of regression	24.43634	Akaike info criterion		9.528341
Sum squared resid	4179.944	Schwarz criterion		9.962923
Log likelihood	-67.22673	Hannan-Quinn criter.		9.550596
Durbin-Watson stat	2.328611			

ที่มา: จากการศึกษาของมุกดา สุกฤตานนท์ (2010)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ค.2: ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้วยวิธี Pooled Least Squares สำหรับการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาเพื่อให้บริการในประเทศของผู้รับบริการชั่วคราว

Dependent Variable: TC_?
 Method: Pooled Least Squares
 Date: 11/09/10 Time: 00:27
 Sample: 1 2
 Included observations: 2
 Cross-sections included: 8
 Total pool (balanced) observations: 16

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GSP_?	0.009893	0.005377	1.839672	0.0929
UN_?	2.214331	0.942509	2.349401	0.0385
LF_?	-2.135996	0.909945	-2.347390	0.0387
AWE_?	0.566677	0.372982	1.519317	0.1569
TRI_?	-69.16296	35.89444	-1.926843	0.0802
R-squared	0.867433	Mean dependent var		445.8750
Adjusted R-squared	0.819227	S.D. dependent var		650.2967
S.E. of regression	276.4897	Akaike info criterion		14.33253
Sum squared resid	840912.0	Schwarz criterion		14.57396
Log likelihood	-109.6602	Hannan-Quinn criter.		14.34489
Durbin-Watson stat	1.489208			

ที่มา: จากการศึกษาของมุกดา สุกฤตตานนท์ (2010)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวมุกดา สุกฤตตานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2529 สถานที่เกิดโรงพยาบาล
 ประจําจังหวัดมุกดาหาร สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้วยวุฒิการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต
 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร คณะเศรษฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการศึกษา 2550 ระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้เข้าร่วมเป็น
 ส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย Establishment and Management of a Database on Vulnerability Issue
 in Thailand ซึ่งเป็นโครงการวิจัยภายใต้ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และ
 มหาวิทยาลัยฮันโนเวอร์ในเยอรมัน จากนั้นในปีการศึกษา 2551 ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อใน
 ระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาธุรกิจและการจัดการ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยทุนการศึกษาที่ได้รับระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาโท ได้แก่ ทุนผู้ช่วยสอนในวิชา
 2900111 Economics I และผู้ช่วยวิจัยในโครงการวิจัย โอกาสของธุรกิจไทยจากการเปิดเสรีด้าน
 การค้าและภาคบริการของอาเซียน กรณีประเทศลาว มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และ
 กัมพูชา ที่นำเสนอต่อ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย